

Stanislav Hrabě, Lubomír Král a kol.

LIGA MÁ 100 LET

NAKLADATELSTVÍ
EPOCHA

- PRŮBĚH JEDNOTLIVÝCH ROČNÍKŮ
- KONEČNÉ LIGOVÉ TABULKY
- HRÁČSKÉ KÁDRY MISTRŮ LIGY
- MEDAILONKY OSOBNOSTÍ

Stanislav Hrabě, Lubomír Král a kol.

LIGA MÁ 100 LET

NAKLADATELSTVÍ
EPOCHA

Ediční poznámka:

Statistické údaje jsou uvedeny k datu 31. května 2025.

Do statistických údajů československé a české soutěže nejsou uvedena statistická data slovenských hráčů v nejvyšší soutěži Slovenska z období 1939–1944 (Slovenský štát).

U brankařů je uveden i počet zápasů odchytených s čistým kontem.

V publikaci jsou uvedena jména a příjmení hráčů podle zápisu v matričních knihách, jako například Franz Svoboda (nar. ve Vídni, uváděn v tisku jako Franci nebo František) nebo Ivan Novák (uváděn často jako Ivo) atd.

© František Čálek, Tomáš Černák, Pavel Hochman, Jan Hrabálek, Stanislav Hrabě, Roman Jašek, Aleš Kolařík, Lubomír Král, Stanislav Májek, Petr Nečada, Tomáš Nohejl, Hynek Preisler, Tomáš Rademacher, Jiří Rádl, Karel Řezníček, Mojmír Staško, Richard Šíma, 2025

Photos © archiv Václava Borečka, archiv Romana Částky, archiv Jiřího Davida, archiv Evy Haniakové, archiv Ladislava Harsányiho, archiv Jaroslava Hladíka, archiv Tomáše Jambora, archiv Radovana Jelínka, archiv Miloslava Jenšíka, archiv Roberta Jílka, archiv Tomáše Rademachera, archiv Karla Řezníčka, archiv Petera Špiláka, archiv Jana Taubera, archiv Miroslava Vočka, FC Baník Ostrava, Bohemians Praha 1905, Dukla Praha, FC Hradec Králové, FC Juventus Torino, 1. SK Prostějov, FC Zlín, SK Rapid Wien, SK Slavia Praha, ŠK Slovan Bratislava, AC Sparta Praha, FC Spartak Trnava, FC Viktoria Plzeň, FC Zbrojovka Brno, Archiv bezpečnostních složek Praha, Národní archiv Praha, Slovenské olympijské a športové muzeum Bratislava, Správní archiv armády ČR Olomouc, Vojenský ústřední archiv Praha, fotomaly.cz, 2025

Cover art © Lukáš Tuma, 2025

Czech edition © Nakladatelství Epoque, Praha 2025

ISBN 978-80-278-0266-1 (print)

ISBN 978-80-278-1629-3 (pdf)

Poděkování sponzorům a přátelům

Nakladatelství EPOCH A autoři si na tomto místě dovoluují poděkovat všem níže jmenovaným, a to bez rozdílu, jakou měrou se podíleli na vzniku této výjimečné publikace. Výjimečné nejen mnohočetným kolektivem spoluautorů, kteří se fotbalu a jeho historii dlouhodobě věnují a kteří fotbal milují, spoluautorům, jež fotbal provází na jejich životní či profesní pouti. Výjimečné svým obsahem, možná i dávno zapomenutými či neznámými příběhy aktérů naší ligové historie nejpobulárnějšího sportu na obou zemských polokoulích. Výjimečné v neposlední řadě i svými statistickými údaji a dalšími postřehy, které provázely stoletý vývoj naší nejvyšší soutěže. Nemalé poděkování patří i těm, kteří svými znalostmi, poznatky, radami a informacemi pomohli složit mozaiku výsledkové části či poskytli ze svých archivů fotomateriál. Stejně tak patří dík i všem přátelům a podporovatelům, již svými finančními příspěvky pomohli ke zrodu této publikace. Bez pomoci, nadšení a elánu všech jmenovaných by nebylo možné listovat tímto veskrze kolektivním dílem:

Michal Blahovec, Libor Blažek, Roman Částka, Pavel Červený, Andreas Drastík, Tomáš Donner, Eva Haniaková, Stanislav Havrda, Tomáš Hunal, Karel Fischer, Darek a Dariusz Jakubowiczovi, Pavlín Jirků, Aleš Juranka, Aleš Kolář, Dušan Kolenatý, Lubomír Král, Jaromír Kvasnica, Verner Lička, Roman Michálik, Josef Mixa, Jaroslav Novák, David Očetník, Radim Passer, Zdeněk Pobuda, František Poláček, Miroslav Pomikal, Josef Rohlíček, Karel Řezníček, Robert Samek, Eugen Scheinherr, Jan Schönbauer, Daniel Smejkal, Jiří Smrž, Jiří Šidliák, Dušan Šneider, Jiří Štesl, Jaroslav Uhlíř, Josef Váca, Radka Vaňatová, Petr Voženílek, Pavel Zíka, Josef Žižka, Restaurace a pivovar U Fleků, Odbor přátel Slávie Praha, Unie českých fotbalových trenérů.

Generální sponzoři

Cargotrans
EUROPE

CARBOSPED

Sponzoři

PIVOVAR A RESTAURACE

U Fleků

KŘEMENCOVA 11, PRAHA 1
TEL.: 224 934 019-20, FAX: 224 934 805
E-mail: ufleku@ufleku.cz, www.ufleku.cz

l.p. 1499

GEMERKA

MANAGEROK6

Sponzoři

ASTON
SLUŽBY V EKOLOGII

Váš partner pro ekologii... již od roku 1993

PHOENIX PRAHA A.S.

Passerinvest

REALSTAV MB, spol. s r.o.

Sponzoři

**DuŠan
Šnaider**

Kominictví Poláček
K Potokům 49, 252 03 Řitka
602 356 310

polacek.frant@seznam.cz
IČO: 12372803
DIČ: CZ6108021656

Libor Blažek, Roman Částka,

Karel Fischer, Eva Haniaková,

Zdeněk Pobuda,

Karel Řezníček, Josef Váca

Obsah

Úvod	11	1956.....	227	1994/1995.....	472
Předligové období		1957/1958.....	233	1995/1996.....	477
1896–1924.....	12	1958/1959.....	239	1996/1997.....	483
Ligové ročníky		1959/1960.....	246	1997/1998.....	489
1925.....	46	1960/1961.....	252	1998/1999.....	496
1925/1926.....	54	1961/1962.....	257	1999/2000.....	502
1927.....	58	1962/1963.....	263	2000/2001.....	507
1927/1928.....	63	1963/1964.....	269	2001/2002.....	513
1928/1929.....	69	1964/1965.....	275	2002/2003.....	520
1929/1930.....	72	1965/1966.....	281	2003/2004.....	525
1930/1931.....	78	1966/1967.....	288	2004/2005.....	531
1931/1932.....	83	1967/1968.....	294	2005/2006.....	539
1932/1933.....	89	1968/1969.....	302	2006/2007.....	545
1933/1934.....	97	1969/1970.....	310	2007/2008.....	551
1934/1935.....	102	1970/1971.....	315	2008/2009.....	557
1935/1936.....	108	1971/1972.....	322	2009/2010.....	563
1936/1937.....	113	1972/1973.....	329	2010/2011.....	572
1937/1938.....	120	1973/1974.....	337	2011/2012.....	579
1938/1939.....	126	1974/1975.....	344	2012/2013.....	585
1939/1940.....	131	1975/1976.....	351	2013/2014.....	591
1940/1941.....	135	1976/1977.....	357	2014/2015.....	598
1941/1942.....	140	1977/1978.....	363	2015/2016.....	606
1942/1943.....	146	1978/1979.....	371	2016/2017.....	612
1943/1944.....	152	1979/1980.....	377	2017/2018.....	618
1944/1945.....	157	1980/1981.....	383	2018/2019.....	624
1945/1946.....	164	1981/1982.....	389	2019/2020.....	630
1946/1947.....	169	1982/1983.....	396	2020/2021.....	636
1947/1948.....	173	1983/1984.....	404	2021/2022.....	642
Podzim 1948.....	178	1984/1985.....	411	2022/2023.....	649
1949.....	184	1985/1986.....	418	2023/2024.....	656
1950.....	190	1986/1987.....	425	2024/2025.....	662
1951.....	196	1987/1988.....	430	Muži s píšťalkou	668
1952.....	202	1988/1989.....	435	Ligové statistiky	682
1953.....	207	1989/1990.....	441	Autorský kolektiv	688
1954.....	214	1990/1991.....	447	Použité prameny	694
1955.....	220	1991/1992.....	452		
		1992/1993.....	460		
		1993/1994.....	465		

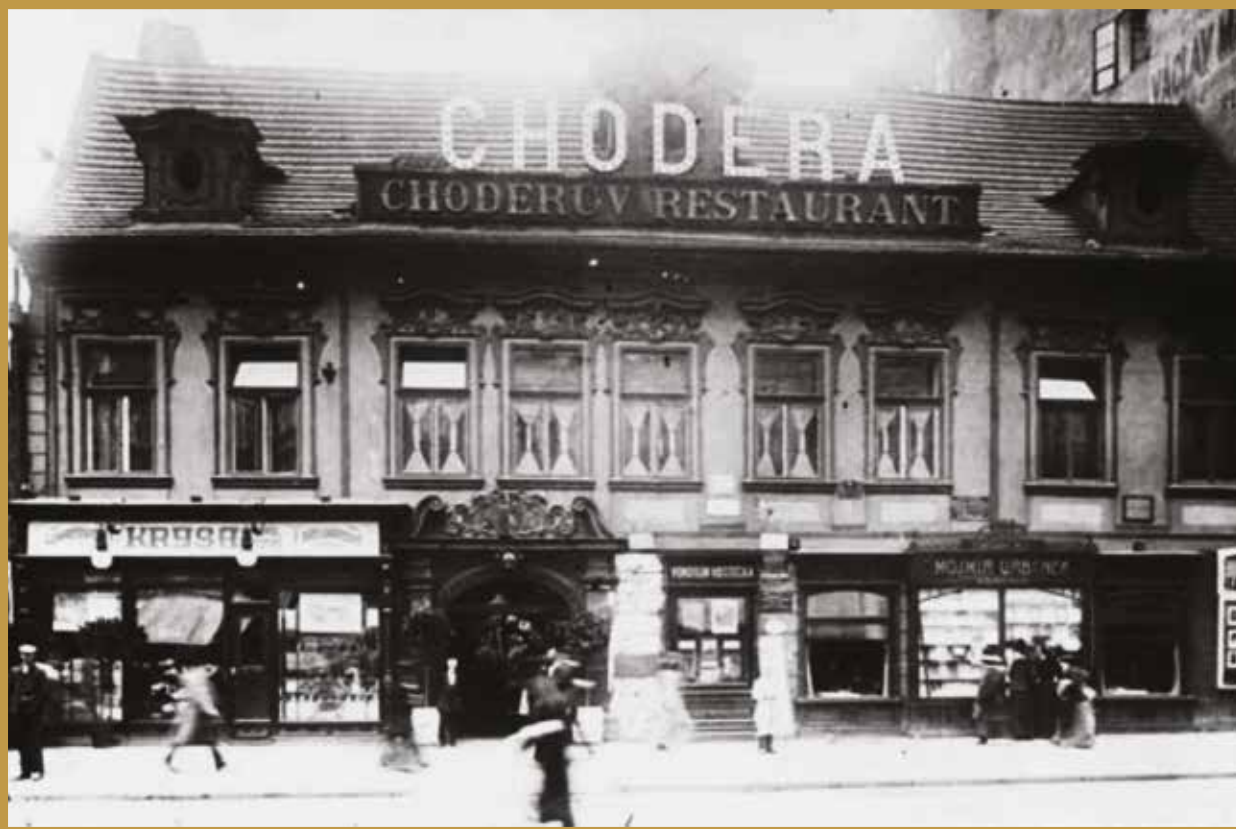

Úvod

Je století krátký časový úsek, nebo dlouhý? V celé historii lidstva je to jeden malý korálek na šňůrce času. Ale v historii fotbalu, a to nejen našeho, je století ucelené ligové soutěže dlouhou etapou. Naše fotbalová liga, která letos oslavila své století, patří mezi nejstarší soutěže v Evropě, za námi jsou dokonce takové fotbalové velmoci a velikáni jako Itálie (1929), Španělsko (1929), SRN (1963), Polsko (1927), předbíhá nás pouze pár vyspělých zemí jako například Belgie (1904), Maďarsko (1901), Rakousko (1906) a nad všemi ční kolébka fotbalu – Anglie (1888).

V roce 1925 deset klubů přistoupilo na profesionalizaci soutěže, která následně v průběhu své činnosti vystřídala řadu formátů, nesmyslných kotrmelců, návrat k amatérismu a dalších kroků, způsobených především politickými změnami v naší společnosti. Fotbal je fenomén, který si zaslouží maximální pozornost nejen mužské populace, ale nyní již celých rodin, a víkend co víkend míří tisíce lidí na ligové stadiony, aby držely palce těm „svým hochům“. Popularita ligové soutěže je dostatečným důvodem k ohlédnutí se do její stoleté historie.

Lubomír Král

Restaurace U Choděřů. Zde proběhla historická I. schůze fotballová, kterou svolal a řídil J. Rössler.

1896–1924

Předligové období

aneb exkurze do nejstarších soutěží

Liga, pravidelná soutěž fotbalových týmů, nám rozhodně nespada z nebes. Téměř třicet let trvaly snahy o založení řádně řízené a ústředním vedením organizované soutěže. Veškeré snahy brzdilo nejen vypuknutí Velké války na počátku 20. století, ale především velká revnivost až nesnášenlivost mezi jednotlivými týmy a kluby v době c. a k. mocnářství. Závist a ješitnost, včetně té národnostní, potlačovala zdravé a čestné soutěžení. Velmi těžko, složitě a pomalu se naplňovala myšlenka Josefa Rösslera-Ořovského, průkopníka, nadšeného sportovce a organizátora sportovního dění v naší zemi: „Každému

sportsmannu, footballistů nevyjímajíc, budiž svatou povinností a přirozenou snahou soutěžit. Srovnávat se nanejvýše čestně a s veškerým úsilím se sportovníky a protivníky na poli tělocvičném, fotbalovém či jiném kolbišti různorodém. Jenom srovnávání se soupeři určuje mistrovství ve hře a toho nejlepšího jedince či klubu v odvětví sportovním, fotbalové nevyjímajíc.“

Prvenství v organizovaném fotbalu držela pochopitelně Praha, později střední Čechy a postupně se do soutěžních aktivit zapojovaly i další oblasti země, reprezentované fotbalovými župami. Mnoho

vody muselo utéci Vltavou, než se zrodila nejvyšší fotbalová soutěž, která v roce 2025 oslavila kulaté výročí – 100 let! Co všechno vzniku ligové soutěže předcházelo, je k mání zde, tuto kapitolu předligróvé historie nelze rozhodně přeskochit, natož ignorovat. Všechno má svůj vývoj, a tak tomu bylo i s naší nejvyšší fotbalovou soutěží.

1896

Soutěž s dodatečným označením Mistrovství Čech se hrála tohoto památného roku ve dvou obdobích (saisonách): jaro a podzim. Naštěstí, z pohledu historie, tomu tak bylo pouze ve dvou počátečních letech fotbalového snažení o organizovaný soutěžní fotbal.

Převažoval chaos a neochota střetávat se na hřišti, část klubů spolu „nemluvila“ nebo se navzájem neuznávala a tyto žabomyší války ničemu neprospívaly. Vládl nesoulad a žádný z klubů nehodlal ustoupit ze svých pozic. Do fotbalového dění navíc vstoupily školské úřady a školy samotné, zakazující svým studentům jakoukoliv veřejnou sportovní činnost.

V únoru 1896 vypsala Český Sculling Cercle Národní zápas mužstev, kopaný míč cvičících jako náhradu za neuskutečněnou akci z předchozího roku. Jednalo se o turnaj *zcela otevřený a hrálo se o 11 odznaků čestných*. Tak to uvádí vzácný dokument o prvopočátcích fotbalových soutěží u nás. Před turnajem byla svolána do restaurace U Choděřů, na tehdejší Ferdinandově třídě (dnešní Národní), historická I. schůze fotballová, kterou svolal a řídil J. Rössler. Zde byla o rok později založena a vyhlášena Fotbalová sekce České atletické amatérské unie (ČAAU).

Cílem jednání schůze fotbalové bylo rozhodnout o nadcházejícím březnovém turnaji přihlášených mužstev a byla *potvrzena pravidla Asociačního footballu, podle kterých hra vedena bude*. Předběžně se přihlásilo pět družstev, která se měla střetnout v turnaji systémem každý s každým, na místě uhrazeny vklady jednotlivých týmů a v březnu to vše mohlo vypuknout. Účastníci byli: AC Praha, AC Sparta Praha, SK Slavia Praha a ČFK (Český footballistický kroužek) Kickers Akademického gymnázia a AC Karlín, který se nakonec nezapojil.

Jarní turnaj

- 8. března: ČFK Kickers – AC Praha 0:1, toto první utkání nebylo dohráno, hráči AC Praha nebyli spokojeni s rozhodováním soudce Alberta Hojera a odešli ze hřiště.
- 22. března: ČFK Kickers – AC Praha 1:0, opakovaný zápas pod vedením soudce Protivenského již dohrán byl.
- 25. března: AC Sparta Praha – ČFK Kickers 3:1 a SK Slavia Praha – AC Praha 5:0.
- 29. března: AC Sparta Praha – SK Slavia Praha 0:0, zápas na hřišti skončil vítězstvím Sparty, ale po zápase soudce Rössler jedinou branku utkání dodatečně odvolal a Sparta následně na protest vystoupila z turnaje a svůj poslední zápas proti AC Praha neodehrála.
- 5. dubna: ČFK Kickers – SK Slavia Praha 2:1

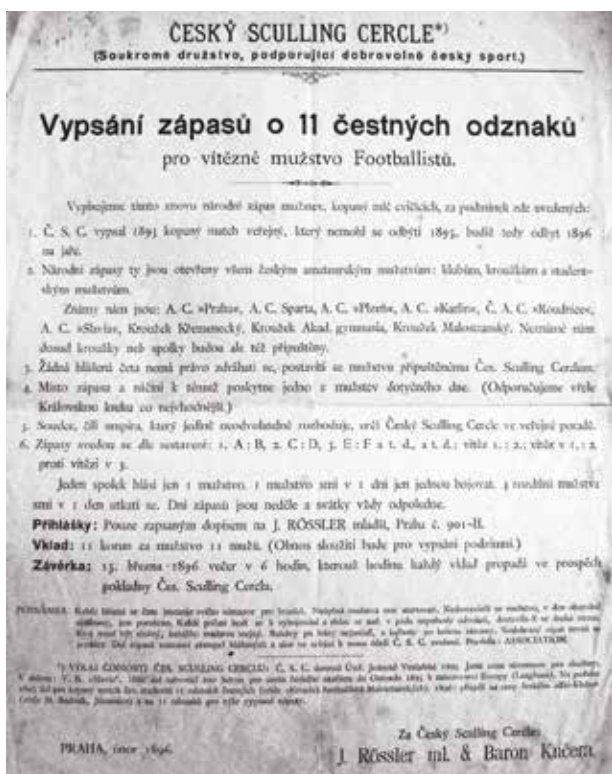
Vítězem se stal ČFK Kickers, lze tedy právem předpokládat, že zápas Sparty s AC Praha musel být skrečován, ačkoliv kontumace (3:0) známé z dob pozdějších ještě aplikovány nebyly... Pořadatel turnaje Český Sculling Cercle věnoval poté pro hráče vítězného týmu 11 odznaků, kterými si hráči po zápase ozdobili svůj dres a následně odznak nosili i na civilním oděvu. Byl to ojedinělý počín, v následujících ročnících již žádné podobné ceny pro jednotlivce nebyly udělovány. Až později se přistoupilo k udělování trofeje vítěznému týmu v podobě plakety či poháru.

NA TITULU SE PODÍLELI:

Ženíšek – Stöckl, Nechanický – Jechenthal, Havlíček, Čihák – K. Hammer, Steinhilber, Schwarz, Vojtěchovský, Müller

KONEČNÉ POŘADÍ:

1. ČFK Kickers	3	2	0	1	4:4	4
2. SK Slavia Praha	3	1	1	1	6:2	3
3. AC Sparta Praha	3	1	1	1	3:1	3
4. AC Praha	3	1	0	2	0:6	2

Podzimní turnaj

Do druhého ročníku Národních zápasů (ano, tak byla skutečně nazývána podzimní část) se přihlášily kluby: AC Praha, AC Sparta Praha, SK Slavia Praha, ERC Regatta Prag a v květnu 1896 nově vzniklý DFC Prag. Říkalo se jim odpadlíci z Regatty, ale ve skutečnosti to byli členové, kteří v tomto německém klubu dávali před primárním bruslením a veslováním, přednost více populárnímu fotbalu. Vystoupivšími z Regatty (průkopníka pražské kopané, jehož „oddělení football pěstující“ fungovalo mezi lety 1891 až 1899), nyní nově založený DFC, sliboval slušnou kvalitu. Mistrovství království Českého se kromě čestných odznaků hrálo také o cenu věnovanou pořadatelem Českým Sculling Cercle; byl to hezký pohár ze stříbra s černým podstavcem. Pořadatelem bylo stanoveno, že pohár bude putovní. Soutěže se bohužel nemohl zúčastnit a své prvenství obhajovat ČFK Kickers, protože vůči všem členům, studentům Akademického gymnázia, byly použity restriktce školských úřadů. Fotbalové aktivity byly pro studenty zakázány a vyšetřování stíhalo vyšetřování, nechyběla vyhrožování a sankce. Před zahájením z turnaje odstoupila Regatta s tím, že hrát proti DFC Prag je pro ni nepřijatelné.

Rovněž se v souvislosti s neúčastí ČFK Kickers spekovalo, že veškeré sankce a tlaky na studenty ze strany pánů profesorů byly možná způsobeny fotbalovou konkurencí, která se obávala jejich herních kvalit. Znamenalo to konec tohoto studentského fotbalového kroužku; pár hráčů odešlo do SK Slavia a zbytek splynul s Českým Sculling Cercle. Turnaj samotný byl opět odehrán na Královské louce, jako jeho jarní část, stranou městského dění a dostatečně vzdálený od zraků slídících učitelů a sportu nepřejících pánů profesorů. V rámci turnaje mělo také dojít na druhé derby, později letenských „S“. Bohužel k měření sil nedošlo, přišlo udání na studenty z SK Slavia, že budou účastní „veřejného závodění“ a na hřiště se dostavili páni profesoři osobně a svým studentům hrát fotbal na místě zakázali. Takže krátce po zrušení účasti ČFK Kickers došlo i na sešívání.

SK Slavia stihl odehrát pouze jeden zápas, a to s DFC Prag (2:4), za ostatní nesehrané zápasy byly přičteny body soupeřům. Zato modrobílý DFC dál hrál, střílel a vítězil: AC Sparta odešel s prohrou 1:3, zatímco AC Praha potom vyfasoval dokonce nevídaných 0:11. Od Sparty dostal AC přijatelnějších 0:6, přesto bral nejstarší ze zúčastněných klubů při desíovém skóre 0:17 pomyslný bronz. Turnaj tedy měl do dokonalosti a úplnosti opět hodně daleko.

KONEČNÉ POŘADÍ:

1. DFC Prag	3	3	0	0	18:3	6
2. AC Sparta Praha	3	2	0	1	7:3	4
3. AC Praha	3	1	0	2	0:17	2
4. SK Slavia Praha	3	0	0	3	2:4	0

DFC Prag.

1897

Obdobné a skoro stejné organizační problémy jako v předchozím roce – jednotlivými kluby bylo vyhlášeno několik samostatných „mistrovství“. Trvala nic neřešící animozita mezi kluby a část utkání se vůbec neodehrála.

Skoro jako „přes kopírák“, podle předchozího roku. Chyběl, přestože byl oficiálně ustanoven, ale fungoval jaksi jen „na papíře“, ústřední orgán, který by fotbalové hnutí nestranně řídil a organizoval. Nabízelo se několik povolaných, ale žádný nebyl tím vyvoleným. Dvě Čechy iniciovaná mistrovství se odehrála pouze na podzim (říjen a listopad)...

SK Slavia se na jaře dvakrát potkal v utkáních proti DFC Prag a v obou případech se hrálo nerozhodně, proto se v říjnovém turnaji očekávaly kvalitní zápasy právě těchto dvou soupeřů. To bylo v době, kdy spolu ještě tyto dva kluby komunikovaly.

Byla vypsána hned tři mistrovství současně: DFC Prag vypsál Mistrovství Rakouska, dále pak i Mistrovství Prahy, SK Slavia potom vypsál Mistrovství Čech. První dvě mistrovství vyhlášená německým DFC se nakonec vůbec neuskutečnila, resp. nedohrála. Z Rakouska se do soutěže nikdo nepřihlásil, takže se zúčastnily pouze pražské kluby. Z Mistrovství Rakouska se dochoval jenom jeden výsledek, a to SK Slavia – DFC 0:1. Historické anály o mnoho let prozradily krátkou noticku (opět bez výsledků), že toto mistrovství ovládl DFC před druhým AC Sparta. Ani písmeno navíc. A přitom to evokuje tolik otázek, např. hrála se skupina, nebo KO systém, čímž pro poraženou Slavii turnaj skončil?

V Mistrovství Prahy, pořádaném a vyhlášeném rovněž DFC se dochovaly pouze výsledky SK Slavia s DFC Prag: s rezervou DFC červenobílí zaknihovali prohru 1:3, s prvním mužstvem pak remízu 2:2. Stačilo to k nějakému závěrečnému hodnocení tohoto „mistrovství“? Možná se potkala i obě mužstva DFC, ale nikde o tomto mači není ani zmínka, takže zbývá pouze konstatovat, že „mistrem Prahy“ byl vyhlášen DFC, nebyl-li další soupeř, sešívání byli stran prvenství ze hry...

Do říjnového Mistrovství Čech, které nazýváme i Mistrovství zemí Koruny české, se přihlásila dvě mužstva SK Slavia, dále pak DFC Prag a Český Sculling Cercle. DFC nakonec na účast v této soutěži

rezignoval a nedostavil se ani k jednomu utkání, přičemž soupeřům byly z těchto nesehraných zápasů započteny body do konečné tabulky. Turnaj měl zahájit dvěma zápasy 17. 10. 1897 na nejstarším hřišti SK Slavia na Letné (později označováno jako tréninkové), ale došlo pouze k jednomu, DFC k zápasu proti SK Slavia nenastoupil. Budeme-li věřit tabulce, tak červenobílí porazili vlastní rezervu 3:1, první tým SKS pak zdolal ČSC 5:0, druhý nad ČSC zvítězil 2:0 – sešívání tak slavili první triumf, zdvojený, ale neméně rozpačitý. Ale snad zasloužený, v *Národních listech* se psalo, že se Sculling Cercle posílil čtyřmi nejlepšími spartany...

Říjen 1897

KONEČNÉ POŘADÍ:

1. SK Slavia Praha A	3	3	0	0	8:1	6
2. SK Slavia Praha B	3	2	0	1	3:3	4
3. Český Sculling Cercle	3	1	0	2	0:7	2
4. DFC Prag	3	0	0	3	0:0	0

Do druhého českého, listopadového turnaje, vypsaneho ČSC se přihlásily SK Slavia, AC Sparta a dva týmy pořádajícího klubu Český Sculling Cercle. Řada výsledků z jednotlivých utkání se nedochovala, pouze je známo, že SK Slavia si snadno poradila s oběma mužstvy ČSC (6:0 a 5:0), že i Sparta oba tyto týmy porazila. Přestože se nezachoval ani výsledek mezi týmy ČSC, předpokládá se podle počtu bodů přidělených herní komisí A týmu, vítězství „Áčka“ nad svojí rezervou.

Při rovnosti bodů se čekalo na vrchol turnaje, utkání dvou „S“. Ani zde oficiální historie žádný výsledek nezaknihovala. Ale ze spartánské kroniky lze vyčíst, že se cítili vítězi turnaje, a když jim bylo prvenství upřeno, podala AC Sparta protest, který ovšem nebyl řídicí komisí přijat rozdílem jednoho hlasu.

Pokud by skóre nebylo pro stanovení prvenství shledáno dostatečným, vše by nejlépe odpovídalo tvrzení, že mělo dojít k rozhodujícímu klání, ale nedošlo. Každopádně musel existovat nějaký důvod, „proč“ AC Sparta cítil poškozený a protestoval natolik, že odmítl k utkání nastoupit – ovšem logicky pouze tehdy pokud by šlo již o zápas opakovaný...

Spartané nehráli ke škodě své i ke škodě celého turnaje. Byli-li v této době lepší než sešívání, uznaným

Český Sculling Cercle.

vítězstvím v soutěži to prokázáno není. Ale hlavně první mužstva obou „S“ se následně neutkala plných 10 let! A potvrdila se jen tehdejší realita, že rivalové se spolu za celý rok na hřišti přátelsky nepotkali, protože nechtěli. A důvody? Malicherné, z dnešního pohledu někdy až trpce úsměvné.

Listopad 1897

Turnaj měl být rozehrán 4. listopadu a je tradováno, že byl uzavřen s tímto pořadím a bodovým ziskem, přičemž skóre je zde vytvořeno pouze ze dvou známých výsledků...

KONEČNÉ POŘADÍ:

1. SK Slavia Praha	3	3	0	0	11:0	6
2. AC Sparta Praha	3	2	0	1	?:?	4
3. Český Sculling Cercle A	3	1	0	2	0:6	2
4. Český Sculling Cercle B	3	0	0	3	0:5	0

V dubnovém měření sil mezi SK Slavia a ČSC (10:0) měl zcela navrch SK Slavia a řada hráčů ČSC dala potom přednost hraní tenisu v I. ČLTK a s fotbalem skončila. Po skončení mistrovství v zimě 1897 se jeden z pionýrů mezi českými kluby, které začínaly psát historii našeho fotbalu, Český Sculling Cercle

zcela rozešel. Hráči posílili SK Slavia (bratři Hamrové a Žemlové od roku 1896 za SK Slavia již souběžně nastupovali), AC Praha a nově založený ČFC Smíchov (1898), část hráčů přešla i do o rok později založeného ČAFC Vinohrady (1899).

1898

Po celý rok se hrála řada přátelských utkání, na vrcholnou konfrontaci nezbýval pravděpodobně čas, a proto mistrovství vyvrcholilo až v prosinci. Výrazné rozdíly ve výkonnosti jednotlivých klubů oproti mužstvům SK Slavia způsobily rozdělení mistrovství do dvou výkonnostních tříd.

Z domácí sportovní konfrontace byl vylimován DFC Prag, jenž se také stal terčem národnostních sporů a protiněmeckých manifestací. Politika tak poprvé u nás vstoupila do fotbalového hnutí.

Na přelomu listopadu a prosince 1897 došlo k řadě protiněmeckých a protižidovských demonstrací a výtržností. To vše počalo po pádu kabinetu premiéra Kazimíra Badeniho, který pár měsíců před pádem své vlády vydal řadu jazykových opatření, kdy se do státní a místní správy zavádělo dvojjazyčné úřadování a tím se vycházelo vstříc českým požadavkům. Po pádu této vlády se očekávalo zrušení dvojjazyčnosti

a čeští nacionalisté vyzývali k projevům nesouhlasu. Byli napadáni němečtí studenti, německé a židovské školy, synagogy a židovské obchody. Národnostní konflikt mezi Čechy a Němci se přenesl i na sportsmanky, vyhořela klubovna Regatty, v silném podezření byli slávisté v čele s aktivním pořadatelem protiněmeckých aktivit, kapitánem prvního týmu Karlem Frejou. To vše se podepsalo na vzájemných stycích SK Slavia a DFC Prag i v budoucím období. Velkou příležitostí jak „se nepotkávat“ na fotbalovém hřišti, bylo i Mistrovství zemí koruny České, vypsané SK Slavia, které se uskutečnilo v listopadu a prosinci, a to ve dvou třídách. Druhou třídu ovládl rezervní tým SK Slavia, ale o titul se utkali první týmy SK Slavia a AC Praha, ačkoliv ve II. třídě skončil až druhý. AC Sparta se sice do soutěže přihlásil, ale k žádnému zápasu se nedostavil, a tak se hrálo pouze jedno utkání o celkového vítěze turnaje.

I. TŘÍDA:

SK Slavia Praha – AC Praha 2:0

II. TŘÍDA, KONEČNÉ POŘADÍ:

1. SK Slavia Praha B	3	2	1	0	8:3	5
2. AC Praha A	3	2	0	1	4:5	4
3. ČFC Smíchov	3	1	1	1	9:7	3
4. AC Praha B	3	0	0	3	0:6	0

SK Slavia Praha 1898. Karel Stöckl, brankář Karel Vosátka, Josef Strádal, Antonín Pressler, Josef Hrabě, Karel Krýš, Jaroslav Moučka, Karel Setzer-Bloomer, Karel Freja, Stanislav Kindl, Otakar Heuschneider.

1899

I tento rok se nesl fotbalově v rytmu vzájemného fotbalového nepotkávání se. Veškeré aktivity v slibně se rozvíjejícím novém sportu byly v útlumu. Pouze SK Slavia se vymykal stagnujícímu dění navázáním kontaktů na mezinárodním poli.

V lednu do Prahy přijelo kombinované mužstvo Berlína a sehrálo s SK Slavia vyrovnanou partii (0:0). Stejně tak se vedlo výběru Prahy ve Vídni (2:2). Prahu navštívil tým Oxford University a zahrál si s SK Slavia (3:0) i DFC Prag (9:0), a přes porážku lepší výsledek Čechů s Angličany opět vzedmul národnostní vášně.

Zájem o fotbal konečně v Praze zase sílil. Zásahu na tom má i vznik Českého komitétu ku podporování zápasů v kopané při ČAAU, i když nakonec v organizování turnajů či mistrovství moc nepomohl. Jedinou jistotou proto byla iniciativa SK Slavia, který vyhlásil opět dvoutřídní Mistrovství zemí koruny České.

Mistrovství v I. třídě hráli pouze dva týmy, a to SK Slavia a jeho rezerva. Utkaly se 19. listopadu a vítěznou ratolest si odnesl po zásluze a podle všech předpokladů první tým SK Slavia. Rezervisté SK Slavia vyhráli druhou třídu soutěže hrané bez AC Sparta, AC Praha a nakonec i bez přihlášeného ČAFC Vinohrady. Za sešívanými rezervisty měl skončit druhý Letenský SK, třetí měl být AFK Karlín, čtvrtý pravděpodobně FK Olymp, pátý ISC Jumbo a poslední vinohradský ČAFC, potrestaný pěti administrativními prohrami. Z torza dochovaných výsledků však tabulku sestavit nelze.

I. TŘÍDA:

SK Slavia Praha – SK Slavia Praha Reserves 6:1

Lze snad ještě dodat, že Vinohradští uspořádali vlastní turnaj, ve kterém deklasovali dva týmy AC Sparta a v opakovaném zápase přemohli i SK Union Praha (záhy zdomácní na Žižkově), ale když se s aureolou druhého nejlepšího českého celku domohli nesoutěžního měření sil se sešívanými, byli potupeni prohrou 1:13.

SK Slavia 1900. Starosta Jaroslav Hausmann, Karel Setzer-Bloomer, ?, František Zámotný, ?, Karel Krýš, ?, Karel Stöckl, ?, Josef Hrabě, Antonín Pressler, Emil Paclt, ?, Stanislav Kindl, Karel Vosátka, rozhodčí, ?, ?, Julius Vosátka, ?, Jindřich Baumruk, ?, ?

1900

Že by přelom století přinesl něco nového, převratného? Ani náhodou! Stále chyběl ústřední řídicí orgán, ČAAU stagnovala a mistrovství opět vypsal agilní SK Slavia, ostatní kluby pouze přihlížely.

Probudil se však i český „venkov“, jak bylo tehdy vnímáno cokoli mimo policejní obvod královského hlavního města (Smíchov, Žižkov, Vinohrady, Nusle či Vršovice byly samosprávně samostatnými subjekty, ale nejen sportovně už byly považovány za pražská předměstí). O slovo se hlásily především kluby a spolky v Plzni, které již dokázaly uspořádat i vlastní mistrovství...

Snahy o zastřešující organizaci tu byly, a dokonce se mluví o svazu, byť zatím úředně neregistrovaném: *V květnu tohoto roku se „české kluby a kroužky“ spojily ve volné sdružení, které pod názvem Český svaz footballistů právě se ustavilo. Svaz vytkl si za úkol uspořádati poměry sportu footballového, upravit poměry mezi jednotlivými kluby a kroužky, otázku soudců veřejných i soukromých matchů, záležitostí mistrovství footballových a zároveň čeliti „práci“ zdejších německých sportsmanů, kteří všemožným způsobem hledí český sport footballový poškoditi* psaly Národní listy v květnu. Založení svazu však zatím nic nezměnilo. Obdobně jako v předchozím roce byla činnost SK Slavia nadstandardní a jedinečná, klub byl zcela bezkonkurenční. Kvalita a kvantita v tomto klubu šla spolu ruku v ruce, aktivně se projevila i v C týmu sešívanych a „mladíků“ (Juniors), dobře fungovaly i týmy

benjamínků. Nebylo se proto co divit, že klub ovládl obě třídy mistrovství.

První třída byla vlastně kopií loňského ročníku, vítěz II. třídy rezerva SK Slavia ve vyzývacím zápase vyzvala první tým sešívanych, konečný výsledek byl výraznější než v předchozím roce.

I. TŘÍDA:

SK Slavia Praha – SK Slavia Praha Reserves 9:1

Nedochovala se žádná fotografie z tohoto období, zde alespoň fotografie z utkání s Akademisk Boldklub Kodaň (27. 5. 1900).

1901

Konečně! Blížilo se tolik očekávané založení nového svazu a očekávalo se, že pro všechny fungujícího. SK Slavia organizoval „spanilé jízdy“ mimo Prahu a propagoval zde fotbal. Přestože se píše o „venkovu“, šlo bez výjimky o královská města, ale hostovala zde pouze kombinovaná červenobílá záložní mužstva...

Nové spolky rostly jako houby po dešti. Navzdory červencovým zprávám o schvalování stanov a chystaném oficiálním založení svazu, SK Slavia vypsal v srpnu další mistrovství, plánované na září a říjen. V restauraci U Zlaté váhy v ulici

V přízemí této budovy fungovala restaurace U Zlaté váhy, dějiště oficiálního zrodu ČSF.

Karoliny Světlé se 19. října konečně sešli delegáti šesti fotbalových klubů a dvou úředně registrovaných kroužků a splnili poslední formalities ustavení. Český svaz fotbalový se stal realitou, ale pod předsednictvím vinohradského Karla Freji se vyprofiloval jinak, než si přáli sešívání. Jako jeden z hlavních cílů si svaz vytkl organizovat soutěže, tyto také řádně řídit. Po drobné kontroverzi bylo ale mistrovství zahájeno ještě pod řízením SK Slavia.

Do první třídy mistrovství byly zařazeny čtyři týmy, ve II. třídě jich hrálo osm. Soutěž poznamenalo pochoptelně založení nového ČSF, turnaj organizovaný SK Slavia neměl již valnou váhu, očekával se nový přístup a nový systém, ale ten byl zatím pouze v přípravách. V první třídě startovaly: SK Slavia Praha, SK Slavia Praha Reserves, ČAFC Vinohrady a SK Union Žižkov.

Sportovní klub „Slavia“ v Praze vypisuje mistrovství zemí koruny České ve hře kopané pro rok 1901–1902.

1. Mistrovství to přístupno jest amatérským mužstvům ze zemí koruny České.
2. Hráči musí býti v zemích koruny České 6 měsíc usedlí, žádný hráč nesmí v těchto zápasech hráti ve dvou mužstvech.
3. Hraje mužstvo proti mužstvu, poražené odstupuje a pořad určí Sportovní klub „Slavia“ po ukončení přihlášek.
4. Mistrovství odehraje se na vlastním hřišti S. K. „Slavia“ v Praze, na Letné aneb na hřišti „Slavií“ ustanoveném. Hraje se za každého počasí. Vítězné

mužstvo obdrží čestné odznaky a vítězný klub stříbrnou lipovou ratolest. Tato musí po 3 roky za sebou býti dobytá, má-li přejíti do vlastnictví mužstva resp. klubu.

5. Čítá se výhra 2 body, nerozhodná hra 1 bod, prohra neb nedostavení se 0 bodů.
6. Délka hry 90 minut (45; 5 minut přestávka a 45 minut).
7. Vklad činí za mužstvo 20 minut, kteréž ku přihlášce se jmény hráčů přiloženy býti musí.
8. Konec přihlášek do 12. září t. r. u Mil. Horáčka na Král. Vinohradech, Hálkova třída č. 84
9. Soudce jmenuje S. K. „Slavia“.
10. Platná pravidla angl. fotbal. asociace.
11. Pořadatelstvu jsou vyhrazena všechna práva.
12. Přihláška může býti bez udání důvodů odmítnuta.

Za Sportovní klub „Slavia“:
Dr. St. Prácheňský, starosta.
Ant. Pressler, kaptain.
M. Horáček, sekretář.
V Praze, dne 10. srpna 1901.

První třída nebyla dohrána, byly sehrány pouze tři zápasy, a tudíž i konečná tabulka a pořadí v ní jsou pouze orientační a nedokonalé. I tak SK Slavia Praha odehrál nejvíce zápasů, kdy porazil svoji rezervu 11:6 a SK Union 10:0, zatímco utkání ČAFC – Union skončilo hubeným vítězstvím hochů z Vinohrad 2:1. Červenobílí se ale nestřetli s hlavními zelenobílými vyzyvateli ČAFC a z tohoto prostého důvodu nemohl být žádný titul za vítězství v mistrovství udělen.

SK Slavia Praha 1901. Eduard Strimpl, Karel Vosátka, Karel Krýš, Julius Vosátka, Josef Hrabě, Karel Setzer-Bloomer, Jindřich Baumruk, Karel Stöckl, Stanislav Kindl, František Zámotný, Antonín Pressler.

KONEČNÉ POŘADÍ:

1. SK Slavia Praha	2	2	0	0	21:6	4
2. ČAFC Vinohrady	1	1	0	0	2:1	2
3. SK Slavia Praha Reserves	1	0	0	1	6:11	0
4. SK Union Žižkov	2	0	0	2	1:12	0

1902

Mistrovství vzal do svých rukou konečně vrcholový orgán, nově založený ČSF. Ale favorit mistrovství SK Slavia odmítl účast prvního týmu kvůli poněkud striktnímu a omezujícímu opatření. Byl to záměr?

Vzplály velké emoce a SK Slavia spor se svazem vyřešil po svém a s prvním mužstvem se omezil pouze na mezinárodní zápasy. Každý klub a kroužek se musí zúčastnit nejlepším mužstvem! Tak zněla jedna ze svazových podmínek. SK Slavia žádal o zařazení mimo třídu a reagoval, protože: *pokud hraje v kompletním a nejsilnějším sestavením, jeví převahu 5–10 brankami nad mužstvy do I. třídy zařazenými*. Při odstoupení A týmu z mistrovství byla velká pravděpodobnost, že titul získá rezervní tým Slavia, pravidelný vítěz II. třídy, ale ten nesplňoval podmínku nejlepšího mužstva.

A spor pokračoval dál a dál. SK Slavia chtěl hrát především mezinárodní utkání a řadu termínů by mu obsadila utkání v domácím mistrovství. Pochopitelně šlo především o peníze. Svaz ovšem odmítl zařadit rezervní tým sešívaných do I. třídy. SK Slavia pak týmy do mistrovství nepřihlásil a naopak kontroval požadavkem, aby hráči klubu nebyli povoláváni do zápasů svazových. V tomto období se ještě nehrály zápasy ani reprezentační svazové, natož mezistátní, tak se stalo oficiálně až 1. dubna 1906. Svaz triumfoval zákazem hraní svým členům proti všem týmům SK Slavia. Mistrovství nakonec nebylo svazem rozděleno do dvou výkonnostních tříd, ale do dvou skupin, označených jako „serie“. Celou soutěž provázal chaos a nekázeň, ať již na jaře nebo na podzim (hrálo se březen–listopad). Primát v tom držel SK Union (původně založený jako celopražský, ale pak přijal do názvu Žižkov, ale s pozdějším AFK Union má společný jen název), dohodl si místo mistráku zápas se „zakázaným“ SK Slavia Reserves. Tehdejší žižkovská (pra)Viktoria měla jiný problém, nechtělo se jí

hrát na rozmočeném terénu a následovala kontumace. Ignorantem nad všemi byl studentský smíchovský SSK, který nenastoupil ani k jednomu zápasu. Mužstva předčasně odstupovala z rozehraných utkání, sankcionovaný SK Union opustil soutěž natrvalo. Naschvály obou stran byly bez konce, SK Union následovaly další kluby, bez ostychu hrály s týmy sešívaných, SK Slavia dokonce uvažoval o vystoupení ze svazu a časem to opravdu udělal a příklad červenobílých nezůstal osamocen.

Spor neměl vítěze. Jak již bylo uvedeno, mistrovství se uskutečnilo ve dvou skupinách, ale v dobových podmínkách sotva kdo mohl očekávat, že se skutečně střetne každý s každým a pravděpodobně již tehdy platila nějaká regule obdobná stavu z roku 1908, kdy v soutěžních odděleních Poháru dobročinnosti se mělo aplikovat pravidlo, že druhá prohra vyřazuje – ostatně formula: *mužstvo, které dvakrát poraženo bylo, odstoupí*, byla uplatněna již loni při „Národních zápasech“, turnaji pořádaném ČAFC. Sestavovat tabulku tak postrádá smysl...

Do Serie A byla zařazena či naložována mužstva ČAFC Vinohrady A, AC Sparta Praha, Česká Vlajka Praha, FK Horymír Praha, AC Praha, SK Praha VII, SK Olympia Praha VII, SK Viktoria Karlín, SK Viktoria Žižkov a dva týmy SK Union Žižkov. Do Serie B pak dva celky AFK Karlín, Staroměstský SK, SK Čechie Karlín, SK Meteor Praha VIII, SK Urania Praha, SK Hradčany, ČAFC Vinohrady B, FK Malá Strana, SK Olympia Košíře, SK Vyšehrad a formálně sem patřil i SKS Smíchov.

Vítězné týmy ze skupin, ČAFC Vinohrady a AFK Karlín, se střetly ve finále s výsledky 2:2 a 5:1 (šlo o remízu vynucený opakovaný zápas, nikoli plánovanou

ČAFC Vinohrady, Vávra, Suchý, Hande, Jesenský, Vedral, Vlk, Holý, Fýdl, Freja, Fišer, Sommer.

odvetu) a Vinohradští se tak stali prvními šampiony v mistrovství pořádaném ČSF. O třetí místo se střetly kluby, které skončily na druhých místech svých skupin: ČAFC Vinohrady B porazil AC Sparta Praha 5:0 a Vinohradští tak obsadili i konečný třetí post.

NA TITULU SE PODÍLELI:

Schneiberg, Blažej, Novák, Červinka, Mlíčko, Kuttelwascher-Berty, Pícek, Heina, Vlk, Karásek, Koula, Frýdl, Fišer, Šetela, Nechvátal, Sommer

1903

Nesoulad mezi svazem a SK Slavia sice trval, ale hrany se za předsednictví Viléma Heinze-Henryho zdánlivě postupně obrušovaly. Svazem již nebyl SK Slavia nucen k povinné účasti v mistrovství ČSF. Jenže bez Slavie to nebylo to pravé mistrovství podle svazových představ a úroveň byla mizerná.

Mistrovství vypsané ČFS se hrálo v tomto roce ve dvou třídách, které byly obsazeny podle výkonnosti přihlášených týmů. Přestože byl urovnán spor mezi SK Slavia a svazem, vyvstaly nové problémy a spory kvůli zařazení do jednotlivých tříd. *Slavia nebude nucena hlásiti své první mužstvo k mistrovstvím svazovým, neboť dlužno uznati, že se k tomu nedostává za normálních okolností času, jenž je vyčerpán zápasy mezinárodními.* Tak rozhodla valná hromada ČFS a byla uznána nadvláda sešíváných, kteří z mezinárodních zápasů doma i venku velmi slušně profitovali. Bylo to v době, kdy nebyly žádné dotace, žádná televizní práva, a tak se musel každý klub chovat podle toho, na co měl. Z malých členských příspěvků se vyžít nedalo, provoz hřiště stál také nějakou zlatku, donátorů bylo ještě v té době minimum. Nakonec rozdělení do tříd podle výkonnosti vypadalo následovně:

I. třída: ČAFC Vinohrady, AFK Karlín, SK Meteor Praha VIII, SK Slavia Praha Reserves, SKS Smíchov a SK Union Žižkov.

Přes příslib rozjezdu kvalitní soutěže na jaře došlo v letním období k velkému útlumu a opět nastoupila na scénu pověstná termínová nedisciplinovanost.

Kluby ve snaze ekonomicky a sportovně přežít řešily svou situaci výjezdy mimo Prahu k lukrativnějším utkáním na českém venkově a na mistrovská utkání občas nebyl čas. Stejně tak ochabla i samotná činnost ČSF při organizování a řízení mistrovství, lépe řečeno, proměnila se doslova v nečinnost. Výsledkem bylo sehrání pouze 4 zápasů v I. třídě a obdobného počtu ve II. třídě. Proto soutěže zůstaly nedohrány a mistrovské tituly se neudělovaly.

SK Slavia byl prakticky bezkonkurenčním celkem a využíval svých herních kvalit především v mezinárodních zápasech doma i mimo Prahu, takže nakonec usoudil, že svaz je mu spíše přítěží. Po Heinzově rezignaci se ujímá kormidla svazu karlínský Václav Jaroslav Kapr a cesty svazu a Slavie se znovu rozcházejí...

1904

Mistrovství ČSF se nekonalo, nikdo neměl autoritu a nejspíše ani zájem ho uspořádat. Jeden z největších a později nejsilnějších rivalů sešíváných AC Sparta se potácel na hraně likvidace, a neměl k dispozici ani dostatečně kvalitní kádr. Ten vybudoval až později příchodem hráčů ze zaniklých či rozpadajících se spolků. I další pražské kluby nižší kvality, než byl SK Slavia, využívaly zvýšený zájem o fotbal na českém venkově a blokování termínů soutěžními duely nebylo pro nikoho žádoucí. A i když nějaké turnaje byly, obvykle nešlo o devadesátiminutové zápasy a vítězové neměli ambice aspirovat na mistry.

Navíc iritovalo, že svazová mužstva podléhají nesvazovým, vedení svazu balancovalo mezi snahou taková měření sil zakazovat anebo tolerovat, protože to byl faktický jediný způsob jak sebe sama i kopanou veřejně propagovat...

1905

Naprosto stejný obrázek ve stavu kopané jako v předchozím roce. Mistrovství mělo být nahrazeno po vzoru z Anglie Pohárem dobročinnosti (Charity Cup), ten ovšem neinicioval disfunkční svaz, který tehdy navzdory úsilí již čtvrtého předsedy, spartána Otakara Petříka, fakticky balancoval na hraně úplného zániku. Nakonec byl tento

projekt zrušen a o rok odložen, a to především kvůli tomu, že všechny zainteresované kluby měly záhy naplánovaný dostatečně bohatý a lákavý alternativní program.

K dějinnému zvratu došlo koncem léta, kdy se SK Slavia „umoudřil“ a s několika spřátelenými kluby se opět vrátil do lůna ČSF, který na jaře tvořily fakticky už jen dva kluby a dva kroužky. Bylo dosaženo dohody, že nad klubovými zájmy by měly získat navrch potřeby národní prezentace a v tomto duchu a za předsednictví slavisty Miloslava Horáčka byla zahájena v listopadu mediální kampaň vyzývající veškeré kluby a kroužky ke vstupu a spolupráci...

1906

Mistrovskou soutěž ČFS nahradil v tomto roce poprvé skutku uskutečněný Pohár dobročinnosti, tentokrát již organizovaný zmrtvýchvstalým svazem. Dle zamýšlených propozic zajímavě kombinoval skupinovou soutěž s pohárem, neboť 24 přihlášených mužstev bylo s přihlédnutím k výkonnosti rozděleno do čtyř oddělení po šesti, kde se soupeři měli utkat každý s každým, po čemž měla následovat pohárová nadstavba vítězů. Potíží bylo, že zůstalo jen u záměru. SK Plzeň a SK Kladno ztratily zájem hned po oznámení skupinového modelu, dalším se nelíbilo zařazení a mnohé týmy z různých příčin odstoupily, včetně hlavního favorita SK Slavia Reserves (A tým sešíváných tradičně s „našinci“ nehrál). Na nadstavbu vítězů skupin vůbec nedošlo a držitelem charitativní trofeje byl vyhlášen SK Smíchov, vítěz oddělení A, který se s prvními týmy AC Sparta a Meteoru VIII v soutěži musel utkat hned dvakrát – po první „rundě“ tu měly tři týmy shodný počet bodů a skóre k stanovení pořadí nebylo zohledněno.

1907

Pohár dobročinnosti byl opět hrán skupinově, jen tentokrát byla soutěžní oddělení pouze tři a vítěze té elitní měl vyzvat nejúspěšnější kvalifikant z druhých dvou. Oddělení A a C nebyla dohrána, ale obhájce trofeje – SK Smíchov – porazil všechny své soupeře (AC Spartu, Viktorii Žižkov, Meteor VIII a SK Slavii Reserves). Černobílí se tak

hladce probíjeli do finále, ve kterém porazili 3:1 rezervu Sparty, vítěze oddělení B. SK Smíchov tak při trvajícím neúčasti prvního týmu červenobílých obhájil soutěžní primát, ale za mistra jej opět považovat nelze.

1908

Nabízí se napsat „setrvalý stav ve svazových vodách“. Mistrovská soutěž se nehrála, hrál se pouze Pohár dobročinnosti, a i ten oproti propozicím stále dosti vážnul. Formát byl v zásadě stejný jako v roce 2007, jen v odděleních B a C se nehrálo každý s každým, ale druhá porážka měla vyřazovat. Úskalími modelu, ještě notně komplikovaného hojnými protesty, nejlépe proplul AFK Kolín. Středočeši výhrou nad Vinohradským Teamem získali právo vyzvat první tým AC Sparta a rezervu SK Slavia, což bylo vše, co v mezidobí zbylo z účastníků oddělení A, včetně ze soutěže vystoupivšího smíchovského obhájce trofeje. Zde Kolín oběma letenským mužstvům podlehl.

Jenže derby „S“ o prvenství nikdy nebylo sehráno – vinnými byli shledáni spartané, kteří opakovaně marně žádali o možnost dohledu nad utrženými financemi. Poté, co rudí odmítli nastoupit k nařízenému finálovému zápasu, byli ČSF novými držiteli poháru vyhlášeni červenobílí rezervisté. Tímto stylem ovšem do pokladny svazu mnoho peněz neproudilo, o prabídném efektu proklamovaného charitativního účelu soutěže ani nemluvě...

1909

Hrál se opět Pohár dobročinnosti, prvně poněkud jiným systémem než v předchozích třech ročnících. Nikoliv ve skupinách, ale klasickým vyřazovacím způsobem. Novinkou byla i účast pouze jednoho týmu z každého klubu, což přispělo k snížení počtu startujících mužstev a zpřehlednilo soutěž. Slavii stále zastupovala rezerva, vyřazená již ve čtvrtfinále žižkovskými Viktoriány, a vavříny vítězů po finálové výhře nad Smíchovem prvně ozdobily rudé.

Charity Cup, později Pohár svazu (v různých podobách názvu), má svoji historii odlišnou od mistrovské

svazové soutěže a od 1909 je podrobně zpracován a v samostatné publikaci *Fotbalový pohár* z Nakladatelství Olympia (2020).

Teprve pro podzimní sezónu bylo vypsáno nepovinné Mistrovství ČSF, které se odehrálo za účasti šesti pražských týmů. Zájem o regulérní měření sil projevily ČAFC Vinohrady, SK Čechie Karlín, AC Praha, SSK Olympia Praha I., Vinohradský SK a zapojilo se i mužstvo AC Sparta, ačkoliv rudí byli zastupováni jen rezervou. Sparťané si vedli lépe, než ukazuje tabulka, ale body za výhru 2:0 nad ČAFC jí z nějaké příčiny přiznány nebyly. Mistrovství sice bylo dokončeno, tabulka vypadá uceleně, ale plných pět zápasů bylo skrečováno (tj. plná třetina) a i dalšími vlivy byla tato soutěž v konečném výsledku dosti degradována.

1. SSK Olympia Praha I.	5	5	0	0	17:5	10
2. SK Čechie Karlín	5	3	1	1	7:8	7
3. ČAFC Vinohrady	5	3	1	1	8:8	7
4. AC Sparta Praha B	5	1	1	3	12:12	3
5. Vinohradský SK	5	1	1	3	6:3	3
6. AC Praha	5	0	0	5	2:16	0

Druhé místo Čechie je nejspíše zasloužené, přestože na hřišti vyhráli Karlínští jen jeden zápas (2:1 s rezervou

ACS), respektive dva, započteme-li ještě i dodatkový zápas o 2. místo (SK Čechie Karlín – ČAFC Vinohrady 3:2, v základní části se soupeři rozešli smírně 4:4). Vítězem mistrovství se stal SSK Olympia Praha I. (vznik sloučením Staroměstského SK a Olympie Praha I), když postupně porazil ČAFC Vinohrady 4:3, SK Čechii Karlín 3:1, AC Praha 4:0 a AC Sparta B 6:1 (z nějaké příčiny, dost možná propagační, byl tento duel sehrán na Kladně). S Vinohradským SK si již jistí staroměstští šampioni připsali body bez boje, ale poražené dle všeho nepostihla anulace tří odehraných zápasů (na hřišti podlehl jen ČAFC) a zůstalo jim i aktivní skóre. Konečné 4. místo bylo přiznáno rezervistům Sparty, kteří jediní si zahráli proti všem pěti soupeřům...

1910

Mistrovství ČSF se nekonalo, a to dokládá, že loňský pokus nebyl shledán příliš uspokojivým. Do poháru prvně zasáhlo elitní mužstvo sešíváných, což lze kvitovat pozitivně, ale nasazení týmu SK Slavia přímo do semifinále, zatímco AFK Kolín k témuž musel vyřadit tři soupeře, opět vyvolalo dosti rozporuplné reakce...

Staroměstský SK Olympia Praha I. Holý, Budský, Antonín Fivěbr, Václav Pokorný, Leden, Robert Hájek, Tůma, Šimůnek, Václav Pilát, Rudolf Stein, Palouček.

1911

Mistrovství ČSF se opět nekonalo.

1912

Náznak prvního celostátního mistrovství? Jedno ze čtyř neoficiálních v předligové éře – každopádně jde o první soutěž organizovanou ČSF, do které zasáhly i týmy z Moravy...

První vážné porovnání kvalit pražských klubů s mimopražskými a možnost otevřené konfrontace ve více jak jediném zápase. V mistrovství ČSF, třebaže označeném jako povinné, scházela kupříkladu karlínská Čechie, ale byla tu první mužstva letenských rivalů.

Byly ustanoveny čtyři skupiny: Čechy A, Čechy B, Morava a Plzeň s tím, že vítězové skupin se utkají vyřazovacím způsobem v semifinále (původně tu měli hrát z Moravy týmy dva, ale nakonec svou „spoluúčast“ prosadili Západočeši) a v závěrečném finále o titul. Zároveň skupiny A a B si nebyly „rovny“, ale z elitního Áčka dva nejslabší týmy sestupovaly, aby uvolnily místa dvěma nejúspěšnějším celkům skupiny B.

Skupinu A poznamenalo nedohrané derby „S“, kdy byly body nakonec přiznány rudým, a také to, že červenobílí na Kladno vyslali rezervu. Ještě divočejší byla skupina B, kde se tabulka fakticky nedá sestavit. Při uvedeném počtu bodů ke kompletaci schází ještě plný tucet. Sice je zde již započtena řada kontumací, ale ještě větší zmatek působí zápasy, kdy byly výsledky dosažené na hřišti ponechány, ale body nejednou

přiděleny poraženým. Prvenství Kolína bylo však vcelku suverénní a naprosto zasloužené, což dokládá i úspěch v semifinále...

SKUPINA ČECHY A

1. AC Sparta Praha	7	7	0	0	26:6	14
2. SK Slavia Praha	7	5	0	2	22:6	10
3. SK Viktoria Žižkov	7	5	0	2	26:9	10
4. SK Kladno	7	5	0	2	22:18	10
5. SSK Olympia Praha I	7	2	1	4	7:23	5
6. ČAFC Vinohrady	7	2	0	5	10:16	4
7. SK Meteor Praha VIII	7	1	0	6	7:29	2
8. SK Pardubice	7	0	1	6	7:20	1

SKUPINA ČECHY B

1. AFK Kolín	19 bodů
2. SK Praha VII	15 bodů
3. SK Smíchov	12 bodů
4. SK Sparta Kladno	11 bodů
5. SK Libeň	11 bodů
6. AFK Vršovice	10 bodů
7. SK Slavoj Žižkov	10 bodů
8. SK Bubeneč	10 bodů
9. AFK Union Žižkov	9 bodů
10. SK Letná Praha VII	6 bodů
11. SK Hradec Králové	6 bodů
12. SK Meteor Vinohrady	1 bod

SKUPINA PLZEŇ

1. SK Plzeň	4	4	0	0	23:5	8
2. SK Olympia Plzeň	4	3	0	1	17:8	6
3. SK Český Lev Plzeň	4	1	1	2	9:10	3
4. SK Smíchov Plzeň	4	0	2	2	9:20	2
5. SK Viktoria Plzeň	4	0	1	3	7:22	1

SKUPINA MORAVA

1. SK Moravská Slavia Brno	3	3	0	0	20:0	6
2. SK Haná Kroměříž	3	2	0	1	10:8	4
3. SK Přerov	3	1	0	2	3:11	2
4. SK Olomouc	3	0	0	3	0:14	0

Antonín Hušek, Václav Pilát, Jan Ruth, Jan Zadák, Miroslav Pospíšil, Antonín Fivébr, Jan Vaník, Josef Šroubek, Jaroslav Špindler, trenér František Malý, Josef Váňa, Antonín Hojer.

SEMIFINÁLE

AC Sparta Praha – SK Moravská Slavia Brno 6:3
AFK Kolín – SK Plzeň 3:2

FINÁLE

AC Sparta Praha – AFK Kolín 1:1 a 4:0
(soutěž byla dohrána až na jaře 1913 – ve druhém utkání nešlo o odvetu, ale o opakování v důsledku „nerozhodnutí“ již v prvním mači. Ani jeden z těchto zápasů se nehrál v Kolíně)

NA TITULU SE PODÍLELI:

Jan Zadák (8), Ivan Fiala (1), Antonín Hušek (9/1), Miroslav Pospíšil (9/0), Jaroslav Špindler (9/3), Jan Vaník (9/14), Karel Fallada (8/0), Václav Pilát (8/8), Josef Váňa (8/1), Antonín Fivébr (7/0), Karel Šubrt-Karlík (6/7), Antonín Kolář (5/0), Adolf Berger (4/0), Josef Šroubek (2/0), Jaroslav Fiala (1/0), Ludvík Kníže (1/0), Jaroslav Nývlt (1/3), Karel Pešek-Káďa (1/0), Jan Ruth (1/0)

Trenér: František Malý

1913

Další z neoficiálních Mistrovství ČSF

Mistrovství bylo rozděleno obdobně jako loni, ale tentokrát bylo rozhodnuto, že tento ročník bude dokončen finálovým utkáním mezi vítězem metropolitní I. třídy a vítězem moravské skupiny. Západočeský šampion SK Plzeň i přiči pozdě určený pardubický vítěz skupiny B (na podzim nejlepší Meteor VIII byl postižen anulacemi) do závěrečných bojů o titul nezasáhli. AC Sparta o možnost obhajoby titulu přišel senzační prohrou s SK Kladno...

Rudolf Krummer, Jan Hlaváček, Richard Veselý, Bohumil Macoun, Vojtěch Zajíček, Rudolf Holý, Miloslav Hajný, trenér John William Madden, Ladislav Medek, Josef Bělka, Jaroslav Bohata, Rudolf Steinz, Otokar Bohata.

Nejdříve císařovo prohlášení *Mým národům* a následně vyhlášení všeobecné mobilizace posunulo všechny snahy jiným zcela směrem – fotbalisté rukovali do války a mizeli na frontě. Někteří natrvalo...

Na Moravě ale mistrovství proběhlo, vítězem se opět stal SK Moravská Slavia Brno před SK Haná Kroměříž.

1915

O překvapení není nouze, nic neplatí a vše je jinak

Válečné mistrovství bylo omezeno pouze na velkou Prahu a bylo rozděleno do dvou tříd. Jedna skupina I. třídy a dvě skupiny II. třídy. V I. třídě se potkaly SK Slavia Praha, ČAFC Vinohrady, SK Libeň, SK Meteor Praha VIII, SK Olympia VII, AC Sparta Praha, AFK Union Žižkov, SK Viktoria Žižkov. Rozehranou soutěž nedokončil SK Meteor Praha VIII a nečekaně úspěšná Olympia VII (výhra 2:0 proti sešlvaným a 1:1 s Viktorií) byla za neoprávněné starty dokonce vyloučena. Vítězem elitního oddělení se stal SK Slavia Praha. Ve spoustou administrativních zásahů poznamenané

II. třídě se potkali ve finále vítězové obou skupin a SK Smíchov porazil žižkovský SK Praha XV 4:2. Ne o postup, ale o právo vyzvat červenobílý o celkové prvenství. Překvapení se nekonalo a černobílí utrhli velký debakl...

PRAŽSKÁ I. TŘÍDA

1. SK Slavia Praha	6	6	0	0	34:3	12
2. AC Sparta Praha	6	5	0	1	27:7	10
3. SK Viktoria Žižkov	6	4	0	2	23:13	8
4. ČAFC Vinohrady	6	2	1	3	5:15	5
5. SK Libeň	6	2	0	4	10:21	4
6. AFK Union Žižkov	6	1	1	4	9:35	3
7. SK Meteor Praha VIII	6	0	0	6	3:17	0

ZÁPAS O METROPOLITNÍ TITUL:

SK Slavia Praha – SK Smíchov 14:0

1916

Mistrovství se nekonalo.

Trenér John William Madden, Valentin Loos, Otto Morway, Josef Waldheger, Jan Hlaváček, Vojtěch Zajíček, Rudolf Janko, Josef Výravský, Josef Hájek, Josef Bělka, Václav Šubert, Václav Prošek, Zdenko Husák.

1917

Rakouským svazem ÖFV řízené zemské mistrovství Čech byl spíše nedokonalejší, neúplný a až tristní turnaj věčných pražských rivalů, znehodnocený především přístupem sešívání.

ČSF byl v polovině roku 1916 Vídní, zastoupenou c. a k. místodržitelstvím Království českého, jakožto nejvyšším orgánem státní správy na území Českého království – za společensky rozvratnou agitaci – rozpuštěn. Fotbal přišel o národní ústředí a kluby byly vyzvány vstoupit do rakouského ÖFV.

Nastalo velké dilema, zda vzdorovat či podřídit se? Po dlouhém váhání nakonec většina předních klubů svolila, ale vše mělo svá pro i proti. Nejednotný přístup k soutěži, válečný stav, a především domácí spory rozhodně nepřispívaly k tomu, aby bylo cokoliv v klidu dohráno. Vnitřní rozbroje a animozita mezi všemi letenskými kluby měly navrch. Vznik Zemského výboru pro Království české v rámci ÖFV, který měl řídit fotbalové dění v českých zemích toho mnoho nevyřešil.

Rakušané to s Čechy nemysleli zle. Plánované mistrovství I. třídy se mělo zprvu konat pouze jako

turnaj za účasti čtyř elitních klubů, dalších 18 hrálo jarní kvalifikaci pro podzimní mistrovství, které již mělo být hráno ve dvou třídách po deseti, a to „revolučně“ včetně nejlepších klubů plzeňských.

Jenže navrch měl především dlouhodobý spor mezi SK Slavia a DFC Prag, který povstal již v roce 1897 při protiněmeckých demonstracích v Praze. Tehdy vyvrcholil zapálením klubovny německého klubu Regatta. Pachatelem, nikdy nepotvrzeným, byl označen Němci tehdejší hráč a kapitán SK Slavia Karel Freja, aktivní vůdce českých demonstrantů. Vykopaná válečná sekýra byla zahrabána oběma kluby až za čtvrt století, v březnu 1923!

Rovněž velké neplechy udělal i přestup Jana Vaníka ze Sparty do Slavia, přestupy Vlasty Buriana a Josefa Šroubka do Viktorie Žižkov. Viktorka navíc zastávala podobný postoj vůči DFC Prag jako SK Slavia. I v tomto roce a v tomto turnaji odmítl SK Slavia nastoupit proti nejlepšímu klubu pražských Němců, a tak mu byl do tabulky zapsán kontumační výsledek 0:3. Na protest proti tomuto rozhodnutí odmítl SK Slavia i své vítězství v utkání, v němž porazil AC Spartu. Spory, hádky a odkládání zápasů neměly konce. SK Viktoria odehrála pouze remízový zápas s SK Slavia 3:3, ke zbývajícím zápasům s DFC a Spartou nedošlo.

DFC Prag.

Hrací komise rozhodla o uznání výsledků dvou zápasů SK Slavia, ale body přidělila soupeřům. Doce-la fraška! Celkem byla odehrána jen polovina zápasů, body byly přidělovány všelijak, těžko pochopitelný stav i celý průběh, ale dokonalý obraz tehdejší autority pořadatele a organizátora turnaje. No, chtěl by snad někdo za chaotický průběh této soutěže přijmout mistrovský titul? Nebylo nutno jej přijmout, nebyl ani zájem jej udělit. DFC Prag byl sice prohlášen vítězem, ale o soutěžení s Čechy ztratil na dlouhý čas zájem...

KONEČNÉ POŘADÍ

1. DFC Prag	2	2	0	0	7:1	4
2. SK Viktoria Žižkov	1	0	1	0	3:3	2(+1)
3. AC Sparta Praha	2	0	0	2	1:9	2(+2)
4. SK Slavia Praha	3	1	1	1	8:6	0(-3)

MISTROVSTVÍ II. TŘÍDY BYLO ROZDĚLENO DO DVOU SKUPIN:

Sudá skupina:

1. SK Viktoria Plzeň	8	5	3	0	24:11	13
2. SK Sparta Kladno	8	6	0	2	29:7	12
3. SK Český Lev Plzeň	8	5	2	1	21:13	12
4. AFK Vršovice	8	5	1	2	18:12	11
5. DSC Sportbrüder Prag	8	3	2	3	18:12	8
6. AFK Union Žižkov	8	2	1	5	10:19	5
7. SK Olympia Praha VII	8	2	1	5	10:21	5
8. SK Praha XV	8	2	0	6	10:31	4
9. SK Pardubice	8	1	0	7	12:26	2

Lichá skupina:

1. SK Kladno	7	5	2	0	22:6	12
2. SK Křochlavy	7	4	2	1	22:7	10
3. SK Smíchov	7	3	3	1	14:6	9
4. FK Olympia Plzeň	7	3	3	1	14:13	9
5. SK Plzeň	7	3	1	3	12:9	7
6. SK Novoměstský Kladno	7	2	3	2	10:14	7
7. SK Libeň	7	1	0	6	9:24	2
8. SK Meteor Praha VIII	7	0	0	7	3:27	0
9. Nuselský SK						

Nuselský SK byl po 5 utkáních vyloučen pro nehlášení hráčů a jeho odehrané zápasy byly anulovány.

Situace v našem fotbalu se změnila na podzim 1917, české kluby hromadně vystupovaly z rakouského svazu ÖFV. Byl vytvořen tzv. Zatímní výbor na opětovné založení ČSF, ale dvě třídy rozehraného zemského mistrovství byla snaha dohrát. Z jarních kvalifikačních skupin bylo dle plánu zařazeno 6 týmů, kromě SK Smíchov byly všechny mimopražské a soutěž slibovala zajímavou a pestrout soutěžní konfrontaci.

Bojů o body se z vlastní vůle nezúčastnil DFC Prag, a tak průběh měl být zdánlivě hladký. Přesto byla soutěž hrubě narušena aférou, kdy čtyři hráči SK Slavia proti rozhodnutí Zemského výboru nastoupili za Rakousko v mezistátním zápasu s Maďarskem (7. 10. Maďarsko–Rakousko 2:1; Jan Vaník, Václav Prošek, František Philip „Fichta“ a Josef Sedláček). Zatímní výbor tyto hráče diskvalifikoval a čtyři utkání, ve kterých měli za SK Slavia nastoupit, soupeři bojkotovali, přesto byly zápasy kontumovány ve prospěch protivníka. Zemské mistrovství se i vlivem problémů s cestováním nedohrálo a konečný stav byl následující.

1. AC Sparta Praha	8	8	0	0	34:6	16
2. SK Kladno	8	6	0	2	24:15	12
3. SK Slavia Praha	8	4	0	4	17:16	8
4. SK Viktoria Žižkov	8	4	0	4	13:17	8
5. SK Sparta Kladno	8	3	1	4	18:17	7
6. SK Český Lev Plzeň	7	2	1	4	7:11	5
7. SK Smíchov	8	2	1	5	14:28	5
8. SK Křochlavy	6	2	0	4	13:18	4
9. SK Viktoria Plzeň	7	1	1	5	9:24	3

(v tabulce je někde chyba ve skóre, kterou nelze odstranit bez znalosti přesných výsledků všech odehraných utkání)

Sestupující určen nebyl, ostatně nezapojením DFC jedno místo zůstalo volné, ale postupovat z II. třídy (soutěž vedli AFK Vršovice) stejně nebylo napřesrok kam...

1918

Mistrovství Čech

Zemské mistrovství v „Rakušany“ preferované ucelené podobě se nehrálo, jako nejvyšší soutěží byla obnoveným ČSF stanovena mistrovství I. tříd jednotlivých žup, kterých bylo v Čechách ustaveno osm, ale jen čtyři určily šampiony – Jihočeská, Severočeská, Kolínská (zahrnující i Pardubice a Hradec Králové) a Berounská (později Podbrdská) to nedokázaly; Morava nebyla tehdy ještě vůbec organizačně zapojena!

STŘEDOČESKÁ ŽUPA:

1. SK Slavia Praha	8	8	0	0	53:5	16
2. AC Sparta Praha	8	6	1	1	25:4	13
3. AFK Vršovice	8	4	1	3	18:19	9
4. AFK Union Žižkov	8	3	2	3	11:15	8
5. SK Meteor Praha VIII	8	2	1	5	7:25	7(+2)
6. SK Viktoria Žižkov	8	4	0	4	20:17	6(-2)
7. SK Libeň	8	2	2	4	9:32	6
8. SK Smíchov	8	2	1	5	13:26	5
9. SK Praha XV	8	1	0	7	6:21	2

SK Viktoria Žižkov – SK Meteor VIII 4:0 – výsledek ponechán, ale Viktorii byly odebrány body za neoprávněný start Jaroslava Špindlera a přičteny SK Meteor VIII

KLADENSKÁ ŽUPA:

1. SK Kročehlavy	8	6	2	0	45:3	14
2. SK Kladno	8	6	1	1	35:14	13
3. Novoměstský SK Kladno	8	5	1	2	23:13	11
4. SK Sparta Kladno	8	4	2	2	30:11	10
5. SK Slovan Dubí	8	4	0	4	16:18	8
6. SK Meteor Kladno	8	2	1	5	9:18	5
7. SK Kúbeck Kladno	8	2	0	6	10:32	4
8. SK Slaný	8	1	1	6	5:34	3
9. SK Rozdělův	8	0	2	6	6:46	2

(v tabulce je někde chyba ve skóre, kterou nelze odstranit bez znalosti přesných výsledků všech odehraných utkání)

Antonín Razeberger, Jan Hlaváček, Otto Morway, Josef Waldheger, František Philip-Fichta, Vojtěch Zajíček, John William Madden, Josef Hájek, Valentin Loos, Josef Bělka, Jan Vaník, Václav Prošek.

ZÁPADOČESKÁ ŽUPA:

Není známo několik výsledů, ale jsou známy získané body, proto jen torzo tabulky i zde bez jistoty správnosti konečného skóre.

1. SK Viktoria Plzeň	5	4	1	0	15:5	9
2. SK Olympia Plzeň	5	4	0	1	14:2	8
3. SK Český Lev Plzeň	5	2	1	2	17:8	5
4. SK Plzeň	5	2	0	3	5:13	4
5. FC Union Plzeň	5	2	0	3	5:17	4
6. SK Smíchov Plzeň	5	0	0	5	0:14	0

VÝCHODOČESKÁ ŽUPA:

1. SK Pardubice	6	4	1	1	22:12	9
2. SK Jaroměř	6	3	0	3	12:20	6
3. SK Jičín	6	2	1	3	14:15	5
4. SK Hradec Králové	6	2	0	4	13:14	4

TURNAJ VÍTEŽŮ JEDNOTLIVÝCH ŽUP:

1. SK Slavia Praha	3	3	0	0	15:2	6
2. SK Pardubice	2	1	0	1	5:6	2
3. SK Kročehlavy	2	1	0	1	4:6	2
4. SK Viktoria Plzeň	3	0	0	3	2:12	0

Bylo sehráno pouze 5 zápasů:

SK Slavia Praha – SK Pardubice 6:0, – SK Kročehlavy 5:1, – SK Viktoria Plzeň 4:1

SK Pardubice – SK Viktoria Plzeň 5:0, – SK Kročehlavy se neodehrálo, SK Pardubice v plánovaném termínu reprezentovaly výběr Východočeské župy

SK Kročehlavy – SK Viktoria Plzeň 3:1

Středočeská župa požadovala jednokolový závěrečný turnaj vítězů žup s tím, že o prvenství stejně není pochyb, zatímco ústředí trvalo na dvoukolovém. V tomto ohledu došlo ke sporu mezi Středočeskou župou a Zatímním výborem; oficiální mistr nebyl vyhlášen...

1919

Mistrovství Čech (pod řízením Českého svazu fotbalového)

V jednotlivých župách se hrála mistrovství I. třídy, ale opět jen čtyři určily vítěze pro závěrečný turnaj o mistra Čech. Do nadstavby nezasáhly ani kluby z moravských žup.

Věškerá pozornost se soustředila na soutěž SŽF, kde vítěz, díky svým herním kvalitám (ať by to byl AC Sparta, nebo SK Slavia, tehdy absolutní špička naší kopané) byl předurčen do závěrečného turnaje jako jednoznačný favorit. To se následně i potvrdilo. Účast pozdějšího mistra v závěrečném turnaji byla suverénní jízdou, kdy od svých tří soupeřů vůbec neinkasoval a své protivníky zcela eliminoval a převyšoval. Nutno však podotknout, že cesta k vítězství v SFŽ nebyla jednoduchá. Karty poněkud zamíchal později třetí v tabulce, AFK Union Žižkov, který se vyšlápl na AC Sparta Praha a překvapivě vyhrál ve vzájemném utkání 2:1. A když v derby pražských „S“ prohráli sešívání 0:2, tak při stejném počtu bodů rozhodoval pro rudé podíl vstřelených a inkasovaných branek, nikoli pro červenobílé příznivější poměr.

STŘEDOČESKÁ ŽUPA:

1. AC Sparta Praha	8	7	0	1	25:3	14
2. SK Slavia Praha	8	7	0	1	37:7	14
3. AFK Union Žižkov	8	6	0	2	19:9	12
4. SK Viktoria Žižkov	8	5	0	3	16:10	10
5. SK Meteor Kr. Vinohrady	8	3	0	5	16:15	6
6. AFK Vršovice	8	3	0	5	18:19	6
7. SK Libeň	8	2	1	5	14:24	5
8. SK Smíchov	8	1	1	6	7:34	3
9. SK Meteor Praha VIII	8	1	0	7	4:35	2

KLADENSKÁ ŽUPA:

1. SK Kladno	6	6	0	0	35:4	12
2. SK Sparta Kladno	6	4	1	1	28:7	9
3. Novoměstský SK Kladno	6	3	2	1	18:12	8
4. SK Kročehlavy	6	2	2	2	20:12	6
5. SK Meteor Kladno	6	2	1	3	9:16	5
6. SK Čechie Kladno	6	1	0	5	3:24	2
7. SK Slovan Dubí	6	0	0	6	3:41	0

ZÁPADOČESKÁ ŽUPA:

1. SK Olympia Plzeň	9	9	0	0	40:6	18
2. SK Viktoria Plzeň	9	7	1	1	35:11	15
3. SK Český Lev Plzeň	9	5	1	3	36:9	11
4. SK Slovan Skvrňany	9	5	0	4	22:13	10
5. SK Plzeň	9	4	2	3	16:23	10
6. SK Slavia Plzeň	9	3	3	3	16:10	9
7. FC Union Plzeň	9	3	2	4	13:14	8
8. SK Smíchov Plzeň	9	2	3	4	14:20	7
9. SK Čechie Plzeň	9	1	0	8	7:40	2
10. SK Nýřany	9	0	0	9	2:54	0

VÝCHODOČESKÁ ŽUPA:

1. SK Hradec Králové	?	18:6	10
2. SK Pardubice	?	?:?	10
3. SK Jaroměř	?	?:?	4
4. SK Jičín	?	?:?	3
5. SK Pardubický Team	?	?:?	1

Zjevně se mělo hrát dvoukolově, ale nedohrálo – regionální prvenství ovšem bylo uznáno mužstvu z Hradce Králové, které odehrálo i nadstavbový turnaj...

ZÁPADOMORAVSKÁ ŽUPA:

1. SK Moravská Slavia Brno	7	7	0	0	?:?	14
2. SK Židenice	7	6	0	1	?:?	12
3. SK Moravská Slavia Brno II.	7	4	1	2	?:?	9
4. SK Sparta Brno	7	?	?	?	?:?	7
5. SK Čechie Zastávka	7	?	?	?	?:?	7
6. SK Velké Meziříčí	7	?	?	?	?:?	4
7. ČSK Třebíč	7	?	?	?	?:?	2
8. SK Rosice	7	0	1	6	?:?	1

Jaroslav Červený, Karel Pešek – Káďa, František Kolenatý, Antonín Hojer, Antonín Janda – Očko, František Peyr, Miroslav Pospíšil, Václav Pilát, Antonín Fivébr, Josef Sedláček, Jan Plaček.

HANÁCKO-SLEZSKÁ ŽUPA

1. SK Přerov	16 bodů
2. SK Prostějov	15 bodů
3. SK Olomouc	11 bodů
4. SK Hanácká Slavia Kroměříž	6 bodů
5. SK Hodolany	5 bodů
6. SK Olympia Prostějov	5 bodů
7. FK Kojetín	0 bodů

Konečná tabulka je neúplná a neobsahuje bilanci, ale pouze počet bodů. V průběhu (zjevně dvoukolové) soutěže byl FK Kojetín vzhledem ke své obtížné situaci zbaven povinnosti dohrát mistrovství a všechny jeho zápasy byly anulovány. Župní výbor rovněž rozhodoval velmi kuriózně v případě SK Hanácká Slavia Kroměříž, kdy sice schválil klubu výsledky tří zápasů, ale z důvodů neoprávněných startů hráčů byly body přičteny soupeřům. Po skončení soutěže tato župa zanikla a vznikly dvě samostatné.

FINÁLOVÝ TURNAJ:

1. AC Sparta Praha	3	3	0	0	17:0	6
2. SK Kladno	3	1	1	1	5:4	3
3. SK Olympia Plzeň	3	1	1	1	4:6	3
4. SK Hradec Králové	3	0	0	3	1:17	0

AC Sparta – SK Kladno 2:0, – SK Olympia Plzeň 5:0, – SK Hradec Králové 10:0

SK Kladno – SK Olympia Plzeň 1:1, – SK Hradec Králové 4:1

SK Olympia Plzeň – SK Hradec Králové 3:0

NA TITULU SE PODÍLELI:

František Peyr (10), J. Štekr (1), František Kolenatý (11/11), Václav Pilát (11/8), Josef Sedláček (11/4), Jaroslav Červený (10/4), Antonín Hojer (10/0), Miroslav Pospíšil (10/11), Antonín Fivébr (9/1), Antonín Janda – Očko (9/3), Karel Pešek – Káďa (7/0), Adolf Tlamicha (6/0), Antonín Perner (4/0), Miroslav Dvořák (3/0), Oldřich Pečenka (2/0), Karel Semerád (2/0), Antonín Hušek (1/0)

Trenér: John Dick

1920

Mistrovství Čech (pod řízením ČSF) se nehrálo, hrálo se pouze v jednotlivých župách.

STŘEDOČESKÁ ŽUPA:

1. AC Sparta Praha	11	11	0	0	37:6	22
2. AFK Vršovice	11	6	3	2	20:14	15
3. SK Viktoria Žižkov	11	6	2	3	21:11	14
4. AFK Union Žižkov	11	5	4	2	15:10	14
5. SK Sparta Kladno	11	7	0	4	27:24	14
6. SK Slavia Praha	11	5	1	5	37:17	11
7. SK Kladno	11	4	3	4	27:27	11
8. SK Meteor Kr. Vinohrady	11	3	3	5	16:20	9
9. SK Meteor Praha VIII	11	3	2	6	18:30	8
10. SK Olympia Praha VII	11	3	1	7	11:18	7
11. ČAFC Vinohrady	11	1	3	7	10:27	5
12. SK Libeň	11	0	2	9	7:42	2

Zápas AC Sparta – AFK Vršovice skončil 0:0, ale byl zkontumován pro neoprávněný start, nejspíše vršovického Jaroslava Bohaty, čerstvého legionářského navrátilce před válkou hrajícího za SK Slavia. Do Středočeské župy vstoupila Kladenská župa

ZÁPADOČESKÁ ŽUPA:

1. SK Smíchov Plzeň	5	3	2	0	8:3	8
2. SK Viktoria Plzeň	5	3	0	2	4:2	6
3. SK Olympia Plzeň	5	1	3	1	5:4	5
4. SK Slavia Plzeň	5	1	3	1	10:8	5
5. SK Český Lev Plzeň	5	1	1	3	2:10	3
6. SK Slovan Skvrňany	5	1	1	5	9:11	3

VÝCHODOČESKÁ ŽUPA:

1. SK Pardubice	7	6	1	0	34:2	13
2. SK Hradec Králové	7	6	0	1	26:6	12
3. SK Jaroměř	7	3	1	3	?:?	7
4. SK Studentská XI Pardubice	7	3	1	3	?:?	7
5. SK Pardubický Team	7	3	1	3	?:?	7
6. SK Chrudim	7	3	0	4	?:?	6
7. SK Čechie Hradec Králové	7	1	1	5	?:?	3
8. SK Svítkov	7	0	1	6	?:?	1

SEVEROČESKÁ ŽUPA:

Prvně se župní soutěž hrála i na severu. Netroufáme si sestavit tabulku, ale mistrem I. třídy byl vyhlášen Mladoboleslavský SK a v novinách se mihlo následující pořadí.

1. Mladoboleslavský SK	5	4	1	0	?:?	9
2. SK Čechie Jičín	5	?	?	?	?:?	?
3. SK Sparta Nymburk	5	?	?	?	?:?	?
4. SK Nový Bydžov	5	?	?	?	?:?	?
5. SK Liberec	5	?	?	?	?:?	?
6. SK Jičín	5	?	?	?	?:?	?

SK Jičín měl zápasy vypouštět, protože usiloval o zařazení do župy Východočeské.

JIHOČESKÁ ŽUPA:

V rozhodujícím utkání, které se hrálo v Českých Budějovicích: SK Písek – SK Tábor 1:1, zůstal nerozhodný stav i po prodloužení. Na mimořádné schůzi byl dodatečně určen od „zeleného stolu“ župním mistrem SK Písek.

1. SK Písek	4	2	2	0	14:4	6
2. SK Tábor	4	2	2	0	12:6	6
3. SK České Budějovice	4	1	2	1	8:8	4
4. SK Strakonice	4	1	1	2	7:15	3
5. SK Olympia České Budějovice	4	0	1	3	4:12	1

ZÁPADOMORAVSKÁ ŽUPA:

1. SK Moravská Slavia Brno	4	3	0	1	?:?	6
2. SK Čechie Zastávka	4	3	0	1	?:?	6
3. SK Velké Meziříčí	4	2	0	2	?:?	4
4. SK Židenice	4	2	0	2	?:?	4
5. SK Sparta Královo Pole	4	0	0	4	?:?	0

HANÁCKÁ ŽUPA:

Po skončení mistrovství měly SK Přerov a SK Prostějov stejný počet bodů a stejné skóre.

1. SK Prostějov	4	3	0	1	14:6	6
2. SK Přerov	4	3	0	1	14:6	6
3. SK Hanácká Slavia Kroměříž	4	3	0	1	15:8	6
4. SK Sparta Prostějov	4	1	0	3	4:13	2
5. SK Olomouc	4	0	0	4	2:16	0

O vítězi mistrovství HŽF rozhodl zápas SK Prostějov – SK Přerov 3:0, SK Přerov podal protest proti výsledku zápasu s tím, že za domácí nastoupil neoprávněně jeden hráč. Protest nebyl uznán a platil výsledek dosažený na hřišti.

NEOFICIÁLNÍ MISTROVSTVÍ MORAVY:

1. SK Hanácká Slavia Kroměříž	7 bodů
2. SK Židenice	7 bodů
3. SK Přerov	6 bodů
4. SK Moravská Slavia Brno	4 body

Dochovalo se pouze konečné pořadí soutěže, dílčí výsledky se nedochovaly.

SLEZSKÁ ŽUPA:**Mistrovství se nedohrálo, dochoval se pouze seznam účastníků:**

SK Olympia Zábřeh, SK Moravská Ostrava, SK Slovan Moravská Ostrava, SK Čechie Místek, DSK Unie Moravská Ostrava, SK Slezská Sparta Orlová, SK Beskyd Orlová, SK Hrušov, SK Mariánské Hory, Čsl. pluk domobrany č. 36, SK Vsetín, SK Slezská Slavia Bohumín, SK Čechie Hulváky, SK Meteor Moravská Ostrava, SK Příbor.

1921

Mistrovství Čech (pod řízením ČSF) se nehrálo, hrálo se jenom v jednotlivých župách, bez závěrečného turnaje vítězů jednotlivých žup.

STŘEDOČESKÁ ŽUPA:

Žižkovský Union původně podlehl jen Spartě a byl senzačně druhý s 18 body, ale Meteor VIII tu zaprotestoval a vyreklamoval body potřebné k vlastní záchraně – na úkor jak bronzu AFK Union, tak hlavně sestupu Slavoj Žižkov!

1. AC Sparta Praha	11	11	0	0	48:8	22
2. SK Slavia Praha	11	7	2	2	31:16	16
3. AFK Union Žižkov	11	7	2	2	21:11	16
4. SK Viktoria Žižkov	11	7	0	4	33:15	14
5. AFK Vršovice	11	5	2	4	27:26	12
6. SK Sparta Kladno	11	5	1	5	24:28	11
7. SK Kladno	11	5	0	6	26:25	10
8. SK Meteor Vinohrady 11	11	2	4	5	16:24	8
9. SK Meteor Praha VIII	11	4	0	7	14:27	8
10. SK Slavoj Žižkov	11	2	3	6	11:25	7
11. SK Bubeneč	11	2	2	7	10:37	6
12. AFK Kolín	11	1	0	10	9:28	2

ZÁPADOČESKÁ ŽUPA:

Prvenství překvapivě získali „venkované“ z městyse Skvrňany, ale lze nalézt i tvar SK Slovan Plzeň. Viktoria Slovan sice porazila, ale nezvládla roli favorita se slabšími...

1. SK Slovan Skvrňany	5	4	0	1	15:5	8
2. SK Viktoria Plzeň	5	3	2	0	9:5	8
3. SK Český Lev Plzeň	5	3	0	2	10:5	6
4. SK Olympia Plzeň	5	2	0	3	8:4	4
5. SK Smíchov Plzeň	5	1	1	3	3:11	3
6. SK Slavia Plzeň	5	0	1	4	2:17	1

VÝCHODOČESKÁ ŽUPA:

Mistrovství se zúčastnily kluby: SK Pardubice, AFK Pardubice, SK Pardubický Team a SK Chrudim. Nedochovaly se ani výsledky, ani závěrečná tabulka, vítězem se stal SK Pardubice.

JIHOČESKÁ ŽUPA:

1. SK Tábor	8	8	0	0	31:3	16
2. SK České Budějovice	8	7	0	1	19:9	14
3. SK Sušice	8	5	1	2	18:10	11
4. SK Strakonice	8	5	0	3	18:16	10
5. SK Slavoj České Budějovice	8	3	1	4	14:19	7
6. SK Písek	8	3	0	5	15:15	6
7. SK Posádková XI. Č. Budějovice	8	3	0	5	13:18	6
8. SK Olympia České Budějovice	8	1	0	7	5:20	2
9. SK Příbram	8	0	0	8	1:25	0

(v tabulce je někde chyba ve skóre, kterou nelze odstranit bez znalosti přesných výsledků všech odehraných utkání)

PODBRDSKÁ ŽUPA:

V této loni nově ustavené župě se nedochovaly kompletní výsledky ani konečná tabulka, pouze účastníci elitní skupiny, navzdory nalezenému tvrzení, že vítězem byl SK Žebrák lze účastníky spíše seřadit do následujícího pořadí:

1. SK Hořovice	5	4	1	0	?:?	9
2. SK Žebrák	5	?	?	?	?:?	?
3. SK Český Lev Beroun	5	?	?	?	?:?	?
4. SK Čechie Beroun	5	?	?	?	?:?	?
5. SK Holoubkov	5	?	?	?	?:?	?
6. SK Slavoj Osek	5	?	?	?	?:?	?

Osek byl tehdy psán hojně Vosek, ale odznaky existují i s dnešním tvarem...

SEVEROČESKÁ ŽUPA:

Titul regionálního šampiona obhájil Mladoboleslavský SK, v I. třídě bylo opět ve hře šest týmů, dle všeho vesměs shodných jako loni. SK Jičín měl tehdy nadále touhu být přerazen do župy Východočeské, ale opět mu nebylo vyhověno...

SEVEROZÁPADOČESKÁ ŽUPA:

V přehledu regionálních mistrů se prvně objevuje SK Most, ale další účastníky premiérové soutěže týmů z regionu západně od Labe neznáme.

ZÁPADOMORAVSKÁ ŽUPA:

S jistotou známe jen vítěze, jímž byl SK Moravská Slavia Brno.

HANÁCKÁ ŽUPA:

Jako regionální šampion byl uváděn SK Prostějov, ale v tomto roce se mistrovství nehrálo, uspořádán byl pouze župní pohár za účasti SK Přerov, SK Prostějov, SK Olomouc, SK Hanácká Slavia Kroměříž, SK Moravia Prostějov a SK Sparta Prostějov. Ve finále vyhrála SK Hanácká Slavia Kroměříž nad SK Prostějov 2:1.

SLEZSKÁ ŽUPA:

Mistrovství bylo zahájeno, ale nebylo dohráno – z dohledané tabulky pro to svědčí málo, ale jako regionální šampion roku 1921 byl v českém tisku uveden SK Slovan Moravská Ostrava. Více však lze věřit v prvenství mužstva z Orlové (v dobovém tisku je uváděno SK „Bezkyd“), které v roční bilanci udává další pořadí: 2. Ostravská Slavia, 3. Moravská Ostrava a SK Slovan uvádí až na čtvrté příčce.

1. SK Beskyd Orlová	9	8	1	0	31:6	17
2. SK Moravská Ostrava	7	7	0	0	53:2	14
3. SK Ostravská Slavia Ostrava	6	5	1	0	27:1	11
4. SK Čechie Místek	7	4	0	3	15:15	8
5. SK Slovan Moravská Ostrava	4	2	2	0	15:2	6
6. SK Slezská Slavia Bohumín	5	2	1	1	15:15	5
7. SK Čechie Hulváky	6	2	1	3	7:20	5
8. SK Hrušov	5	2	0	3	11:14	4
9. SK Olympie Zábřeh	5	1	0	4	5:10	2
10. DSK Unie Moravská Ostrava	4	1	0	3	5:16	2
11. SK Meteor Moravská Ostrava	4	1	0	3	4:17	2
12. SK Olympie Mariánské Hory	6	1	0	5	8:24	2
13. SK Příbor	4	1	0	3	2:17	2
14. SK Vsetín	7	1	0	6	7:33	2

SLOVENSKO

Prvně máme alespoň dílčí zprávy o mistrovství Slovenska a Podkarpatské Rusi. Soutěž se hrála ve 3 župách (Bratislavská župa, Stredoslovenská župa, Košická župa), z nichž minimálně ta nejvýchodnější byla rozdělena na dva okrsky (Košický a Podkarpatský).

BRATISLAVSKÁ ŽUPA:

Mistrovství župy bylo hráno jako Pohár Českého slova, vítězem se stal I. ČsŠK Bratislava, když ve finále porazil ČsŠK Trnava 2:1. Informaci, zda se hrálo pohárově, ve dvou odděleních, či došlo k bodové shodě, zatím postrádáme.

STREDOSLOVENSKÁ ŽUPA:

Mistrovství župy bylo hráno jako Pohár Českého slova, dle všeho v jedné skupině, ale známe jen pár výsledků vítězně banskobys-trické Slávie:

1. ŠK Slavia Banská Bystrica	4	4	0	0	32:3	8
2. Voj. XI. 2. práp. 25. pl. Lučenec	1	0	0	1	1:11	0
3. ŠK Slovenská Slávia Lučenec	2	0	0	2	0:14	0
4. Voj. XI. 1. práp. 26. pl. Kremnica	1	0	0	1	2:7	0
5. Dolnokub. ŠK/SC Dolný Kubín	0	0	0	0	0	0
6. ŠK Turčianský Svätý Martin	0	0	0	0	0	0

KOŠICKÁ ŽUPA

(od listopadu 1921 přejmenovaná na Východoslovenskou župu): Mistrovství se i zde hrálo jako turnaj Českého slova, vítězem se stal ČsŠK Užhorod. Tabulky ani výsledky základních skupin (okrsek Košice a Podkarpatská Rus) se nedochovaly, ale známe výsledek finálového zápasu, který byl zároveň semifinále celoslovenského turnaje.

V mezizupním semifinále ŠK Slávia Banská Bystrica porazil I. ČsŠK Bratislava 4:0, ve druhém eliminačním zápase se střetly ČsŠK Užhorod a ČsŠK Košice 1:0. V následném finále potom ČsŠK Užhorod porazil ŠK Slávia Banská Bystrica 2:1.

Prvním neoficiálním mistrem Slovenska a Podkarpatské Rusi se tedy stal ČsŠK Užhorod, ale „pozor!“, tento klub nesmí být zaměněn za později ligový SK Rusj Užhorod, tehdy ještě nefungoval a později existovaly paralelně...

1922

Mistrovství Čech (pod řízením ČSF) se rozehrálo v jednotlivých župách. Vítězové všech těch nejvýznamnějších (a nejkvalitnějších) po několika letech opět sehráli závěrečnou nadstavbu o mistrovský titul – prvně včetně zapojení slovenského šampiona...

STŘEDOČESKÁ ŽUPA:

1. AC Sparta Praha	13	13	0	0	51:12	26
2. SK Slavia Praha	13	12	0	1	43:13	24
3. SK Čechie Karlín	13	7	2	4	25:26	16
4. AFK Union Žižkov	13	7	1	5	22:18	15
5. ČAFC Vinohrady	13	5	3	5	20:29	13
6. AFK Vršovice	13	6	0	7	23:27	12
7. SK Viktoria Žižkov	13	5	1	7	28:15	11
8. SK Kladno	13	3	5	5	21:22	11
9. Nuselský SK	13	4	3	6	21:26	11
10. SK Sparta Kladno	13	3	4	6	15:18	10
11. SK Sparta Košíře	13	3	4	6	22:41	10
12. SK Kročehlavy	13	3	4	6	16:33	10
13. SK Meteor Vinohrady	13	4	0	9	19:30	8
14. SK Meteor Praha VIII	13	1	3	9	20:36	5

ZÁPADOČESKÁ ŽUPA:

1. SK Viktoria Plzeň	7	6	1	0	20:3	13
2. SK Smíchov Plzeň	7	6	0	1	19:8	12
3. SK Olympia Plzeň	7	4	0	3	17:7	8
4. SK Plzeň	7	3	2	2	18:13	8
5. SK Český Lev Plzeň	7	3	1	3	16:8	7
6. SK Slovan Skvrňany	7	2	2	3	18:13	6
7. SK Slavia Plzeň	7	1	0	6	9:34	2
8. SK Letná Plzeň	7	0	0	7	4:35	0

VÝCHODOČESKÁ ŽUPA:

Nedochovaly se výsledky, pouze torzo konečného pořadí

1. SK Hradec Králové	7	6	0	1	51:7	12
2. SK Pardubice						
3. SK Pardubický Team						
4. AFK Pardubice						
SK Jaroměř						
SK Chrudim						
SK Dvůr Králové nad Labem						
SK Kolín						

JIHOČESKÁ ŽUPA:

Mistrovství župy nebylo rozehráno, měnil se hrací řád mistrovství.

SEVEROČESKÁ ŽUPA:

Mistrovství I. třídy opět ovládl Mladoboleslavský SK, který měl za soupeře stále SK Sparta Nymburk, SK Jičín, SK Čechie Jičín, ale týmy z Liberce a Nového Bydžova pro rok 1922 vystřídal SK Dobruška a další mladoboleslavský SK Aston Villa.

SEVEROZÁPADOČESKÁ ŽUPA:

1. SK Most	13 bodů
2. SK Sparta Rakovník	11 bodů
3. SK Sparta Louny	10 bodů
4. SK Hvězda Trnovany	7 bodů
5. SK Čechie Louny	7 bodů
6. SK Český Lev Neštěmice	4 body
7. SK Zlonice	4 body
8. SK Rakovník	0 bodů

PODBRDSKÁ ŽUPA:

Známi jsou jen účastníci a vítěz SK Žebrák, takže nelze sestavit tabulku. Dalšími účastníky soutěže byli stále SK Hořovice, SK Slavoje Osek, SK Holoubkov, berounské kluby SK Čechie a SK Český Lev – nově pak přibýly SK Litavan Karlova Huť a SK Olympia Mýto.

HANÁCKÁ ŽUPA:

Mistrovství se zúčastnily: SK Přerov, SK Hanácká Slavia Kroměříž, SK Sparta Prostějov, SK Hodolany, SK Olomouc a favorizovaný SK Prostějov. Ten ovšem zklamal (s Přerovem 1:1) a tentokrát se mělo slavit v Olomouci...

1. SK Olomouc
2. SK Přerov

Další pořadí ani konečná tabulka se nedochovaly.

ZÁPADOMORAVSKÁ ŽUPA:

1. SK Židenice	5	5	0	0	25:2	10
2. SK Moravská Slavia	5	4	0	1	25:5	8
3. SK Achilles Brno	5	2	1	2	9:16	5
4. SK Hodonín	5	2	0	3	7:13	4
5. SK Královo Pole	5	1	1	3	9:21	1(-2)
6. SK Čechie Zastávka	5	0	0	5	2:20	0

Poslední dva celky musely hájit příslušnost mezi elitou v baráži s šesti vítězi okrsků II. třídy (Tišnov, Česká Technika, Slavkov, Břeclav, Slovan Rosice a Achilles Třebíč).

SLEZSKÁ ŽUPA:

1. SK Ostravská Slavia Ostrava	7	7	0	0	34:1	14
2. SK Moravská Ostrava	7	6	0	1	29:7	12
3. SK Hrušov	7	2	3	2	12:10	7
4. DSK Unie Moravská Ostrava	7	3	1	3	11:12	7
5. SK Beskyd Orlová	7	3	1	3	11:13	7
6. SK Čechie Místek	7	3	0	4	11:18	6
7. SK Olympie Mariánské Hory	7	1	0	6	4:35	2
8. SK Slovan Moravská Ostrava	7	0	1	6	5:21	1

ZÁPADOSLOVENSKÁ ŽUPA:

(přejmenována 29. 1. 1922 z původní Bratislavské župy)

1. I. ČsŠK Bratislava	4	4	0	0	18:2	8
2. ŠK Slávia Bratislava	4	3	0	1	10:6	6
3. ŠK Nitra	4	2	0	2	6:10	4
4. ŠK Trnava	4	1	0	3	5:8	2
5. TŠS Trnava	4	0	0	4	2:15	0

STŘEDOSLOVENSKÁ ŽUPA:**Banskobystrický okrsek:**

1. ŠK Slávia Banská Bystrica	3	3	0	0	26:0	6
2. ŠK Slovenská Slávia Lučenec	1	0	0	1	0:2	0
3. ŠK Podbrezová	1	0	0	1	0:10	0
4. ŠK Slávia Slovenská Lupča	1	0	0	1	0:14	0

Do soutěže byly přihlášeny i další kluby, ale nesehrály ani jeden zápas (Voj. XI. 2. práp. 25. pluku Lučenec, Voj. XI. 1. práp. 26. pluku Kremnica, ZRFC /SC Zvolen a AC Banská Štiavnica).

Vrútocký okrsek:

1. ŠK Turčianský Svätý Martin	1	1	0	0	2:1	2
2. Sokolská XI. Tur. Sv. Martin	1	1	0	0	2:1	2
3. FRTJ Vrútky	1	0	0	1	1:2	0
4. ŠK Vrútky	1	0	0	1	1:2	0
5. ŠK Tatran Žilina	0	0	0	0	0	0
6. XI. hor. pr. č. 1. Tur. Sv. Martin	0	0	0	0	0	0

Tento okrsek svého „mistra“ pravděpodobně neurčil, župu každopádně v další fázi zastupoval klub banskobystřický; ŠK Banská Bystrica je tak možno považovat za vítěze.

VÝCHODOSLOVENSKÁ ŽUPA:

V turnaji vítězů jednotlivých okrsků východoslovenského a podkarpatského regionu: AC Spišská Nová Ves, I. ČsŠK Košice, ČsŠK Užhorod zvítězil AC Spišská Nová Ves.

ZÁVĚREČNÝ TURNAJ O MISTRA ČSF:

Předkolo:

SK Viktoria Plzeň – SK Olomouc 7:2
SK Hradec Králové – SK Židenice 6:1

I. kolo:

Hráno jako turnaj o neoficiálního mistra Slovenska a Podkarpatské Rusi

ŠK Slávia Banská Bystrica – AC Spišská Nová Ves 2:0

I. ČsŠK Bratislava – ŠK Slávia Banská Bystrica 2:1

I. ČsŠK Bratislava – AC Spišská Nová Ves kontumačně 3:0

1. I. ČsŠK Bratislava	2	2	0	0	5:1	4
2. ŠK Slávia Banská Bystrica	2	1	0	1	3:2	2
3. AC Spišská Nová Ves	2	0	0	2	0:5	0

II. kolo:

SK Hradec Králové – SK Viktoria Plzeň 8:0

III. kolo:

SK Hradec Králové – I. ČsŠK Bratislava 4:2

Finále:

AC Sparta Praha – SK Hradec Králové 7:0

NA TITULU SE PODÍLELI:

František Peyr (7), Karel Kothera (6), Vlastimil Burian (1), Antonín Hojer (14/5), Josef Sedláček (14/12), Karel Pešek – Káďa (13/0), Jaroslav Červený (12/7), Miroslav Pospíšil (12/0), Ferdinand Hajný (9/7), Antonín Janda – Očko (9/10), Antonín Perner (8/0), Václav Pilát (8/6), Karel Tošner (8/1), František Kolenatý (7/0), Karel Meduna (6/5), Josef Šroubek (6/2), Josef Hrdlička (4/0), Josef Bednařík (2/0), Jan Dvořáček (1/2), Jaroslav Kocourek (1/0), Antonín Müller (1/0), Stanislav Novák (1/1), Jan Peka (1/0), Jaroslav Špindler (1/0), Josef Tichý (1/0)

Trenér John Dick

František Kolenatý, Miroslav Pospíšil, Karel Pešek – Káďa, František Peyr, Otakar Škvain – Mazal, Antonín Janda – Očko, Josef Sedláček, Antonín Hojer, Václav Pilát, Vlastimil Burian, Jaroslav Kocourek, Antonín Perner

1923

Mistrovství Čech (pod řízením ČSF) se hrálo pouze v jednotlivých župách, závěrečný turnaj vítězů jednotlivých žup se nehrál.

STŘEDOČESKÁ ŽUPA:

1. AC Sparta Praha	15	15	0	0	94:14	30
2. SK Slavia Praha	15	12	1	2	78:25	25
3. SK Čechie Karlín	15	9	1	5	38:30	19
4. AFK Union Žižkov	15	8	2	5	36:22	18
5. SK Meteor Vinohrady	15	8	2	5	34:38	18
6. AFK Kolín	15	7	3	5	29:27	17
7. Nuselský SK	15	7	2	6	33:30	16
8. SK Meteor Praha VIII	15	7	2	6	28:28	16
9. ČAFC Vinohrady	15	5	5	5	27:27	15
10. AFK Vršovice	15	6	2	7	26:28	14
11. SK Viktoria Žižkov	15	5	4	6	32:36	14
12. SK Libeň	15	5	3	7	28:47	13
13. SK Sparta Košíře	15	4	2	9	39:62	10
14. SK Slavia Praha VIII	15	1	5	9	25:43	7
15. Malostranský SK	15	2	2	11	32:64	6
16. SK Viktoria Vinohrady	15	0	2	13	15:73	2

KLADENSKÁ ŽUPA:

Kladenské týmy se po několika letech opět „osamostatnily“, ale Kladenská župa měla jen jepičí život – do Středočeské I. třídy byl zpět přijat jen vítěz...

1. SK Sparta Kladno	6	6	0	0	20:5	12
2. SK Kročehlavy	6	4	1	1	17:7	9
3. SK Meteor Kladno	6	3	1	2	7:5	7
4. SK Hnidousy	6	3	0	3	9:8	6
5. SK Rozdělov	6	2	1	3	11:9	5
6. SK Kladno	6	1	0	5	7:19	2
7. SK Libušín	6	0	1	5	5:23	1

Katastrofální sezónu zažili fotbalisté renomovaného SK Kladno, kteří dosáhli jediné výhry nad posledním Libušínem. Těsných 2:1 sice odvrátilo hrozbu sestupu v rámci regionu, ale při znovuzatřetí do pražských soutěží o zařazení mezi elitu nemohlo být řeč! Už zde je primární důvod, proč při ustavení profesionální ligy tým SK Kladno „musel“ začínat až v té druhé...

ZÁPADOČESKÁ ŽUPA:

1. SK Viktoria Plzeň	7	7	0	0	31:6	14
2. SK Smíchov Plzeň	7	4	0	3	13:12	8
3. SK Český Lev Plzeň	7	3	1	3	15:13	7
4. SK Olympia Plzeň	7	3	1	3	15:13	7
5. SK Sparta Plzeň	7	2	2	3	15:17	6
6. SK Slovan Skvrňany	7	3	0	4	8:15	6
7. SK Rokycany	7	2	1	4	12:11	5
8. SK Plzeň	7	1	1	5	8:22	3

(V tabulce je chyba, pravděpodobně ve skóre u 3. anebo 4. celku.)

JIHOČESKÁ ŽUPA:

1. SK České Budějovice	7	7	0	0	23:3	14
2. SK Strakonice	6	5	0	1	26:11	10
3. Vojenský SK České Budějovice	6	4	0	2	22:8	8
4. SK Slavia České Budějovice	5	3	0	2	16:10	6
5. SK Sušice	7	3	0	4	14:20	6
6. SK Jindřichův Hradec	7	2	0	5	4:24	4
7. SK Tábor	7	1	0	6	6:20	2
8. SK Písek	7	0	0	7	0:21	0

Všechny prohry Písku byly kontumační, Tábor se ale z bodů „zdarma“ netěšil (na hřišti však porazil českobudějovický Slavia), ale prohrál 0:3 rovněž – tato oboustranná kontumace pak vysvětluje nepoměr vítězství a proher i disproportioni ve skóre. Zbylé dva zápasy zůstaly nedořešeny...

VÝCHODOČESKÁ ŽUPA:

Nedochovaly se kompletní výsledky, pouze konečné pořadí:

1. SK Hradec Králové
2. SK Pardubice
3. AFK Pardubice
4. SK Dvůr Králové nad Labem
5. SK Jaroměř
6. SK Heřmanův Městec

SEVEROZÁPADNÍ ŽUPA:

Nedochovalo se konečné pořadí, pouze jsou známi účastníci: SK Most, SK Sparta Rakovník, AFK Sparta Louny, SK Hvězda

Trnovany, SK Čechie Louny, SK Český Lev Neštěmice, SK Slovan Duchcov, SK Litoměřice

PODBRDSKÁ ŽUPA:

1. SK Žebrák	9	8	0	1	31:7	16
2. SK Český Lev Beroun	9	6	1	2	42:16	13
3. SK Čechie Beroun	9	6	0	3	19:13	12
4. SK Holoubkov	9	5	1	3	30:18	11
5. SK Slavoj Osek	9	5	0	4	20:15	10
6. SK Horymír Příbram	9	5	0	4	20:17	10
7. SK Hořovice	9	3	1	5	18:31	7
8. SK Litavan Karlova Huť	9	2	2	5	16:26	6
9. SK Příbram	9	2	1	6	11:25	5
10. SK Horymír Počaply	9	0	0	9	3:27	0

(v tabulce je chyba ve skóre, možná i více chyb, které nelze odstranit bez znalosti všech výsledků)

Za pozornost stojí obhajoba SK Žebrák a zapojení klubů z Příbrami, přičemž SK Příbram startoval před dvěma lety v I. třídě župy Jihočeské...

SEVEROČESKÁ ŽUPA:

mistrem byl opět vyhlášen Mladoboleslavský SK, změny ve složení elitní skupiny nepotvrzeny. Tabulku ani pořadí se nepodařilo dohledat.

HANÁCKÁ ŽUPA:

Účastníci SK Přerov, SK Olomouc, SK Hanácká Slavia Kroměříž, SK Sparta Prostějov, SK Hodolany a SK Prostějov. Postrádáme tabulku i konečné pořadí, vítězem mistrovství však byl SK Hanácká Slavia Kroměříž.

ZÁPADOMORAVSKÁ ŽUPA:

Prvotřídními kluby byli SK Židenice, SK Moravská Slavia, SK Achilles Brno, SK Hodonín, SK Královo Pole a po úspěšné baráži se nováčkem stalo mužstvo SK Česká Technika. Sestavovat tabulku z torza výsledků asi nemá smysl, soutěž nebyla po rozkolu stoupenců ČSF a „amatérské“ Unie dohrána. Nejlepším celkem regionu – dle výsledků mistrovských i nemistrovských – zůstávaly Židenice, ale župní mistr nebyl vyhlášen.

SLEZSKÁ ŽUPA:

Mistrovství se nehrálo, respektive nejspíše ne ve skupinové formě, a pokud ano, nebylo dohráno. I tuto župu rozvrátil střet odpůrců profesionalizace a zastánců údajně „pseudoamatérského“ ČSF.

Přesto šampion existuje – u rozhodujícího duelu bylo uvedeno *zápas finalistů o pohár a titul mistra moravsko-slezské župy fotbalové...* Každopádně SK Orlová v tomto rozhodujícím klání v regionální metropoli udolal SK Dělnické Unie Moravská Ostrava 2:1. SK Orlová je původní „Bezkyd“ (šampion 1921), dnešní Slovan, ale v šestičlenné první třídě ročníku 1924 překvapivě ani jeden z těchto soupeřů nefiguruje...

ZÁPADOSLOVENSKÁ ŽUPA:

1. I. ČsŠK Bratislava	4	4	0	0	13:0	8
2. ŠK Slavia Bratislava	?	?	?	?	?	?
3. TTS Trenčín	?	?	?	?	?	?
4. ŠK Trnava	?	?	?	?	?	?
5. ŠK Myjava	?	?	?	?	?	?

STREDOSLOVENSKÁ ŽUPA:

1. ŠK RH Vrútky	3	1	1	1	9:5	3
2. ŠK Vrútky	2	1	0	1	2:2	2
3. ŠK Sučany	2	1	0	1	1:5	2
4. ŠK Žilina	1	0	1	0	3:3	1
5. ŠK Turčianský Svätý Martin	0	0	0	0	0:0	0

Nevíme sice jak, ale prvenství měl získat „neporažený“ tým ŠK Žilina v tabulce sestavené pouze z torza výsledků figurující až jako čtvrtý...

JUHOSLOVENSKÁ ŽUPA:

1. ŠK Slovan Rimavská Sobota	1	1	0	0	7:0	2
2. ŠK Slávia Banská Bystrica	1	0	1	0	2:2	1
3. ZTC Zvolen	1	0	1	0	2:2	1
4. ŠK Slovenská Slávia Lučenec	1	0	0	1	0:7	0
5. ŠK Tisovec	0	0	0	0	0:0	0
6. ŠK Lesana Banská Štiavnica	0	0	0	0	0:0	0

Další výsledky neznáme a nedochovala se pravděpodobně ani konečná tabulka, máme pouze informace, že mistrem župy se měl opět stát ŠK Slávia Banská Bystrica.

VÝCHODOSLOVENSKÁ ŽUPA:

1. ČsŠK Košice	5	5	0	0	23:4	10
2. ŠK Slávia Košice	5	4	0	1	15:6	8
3. ŽFC Košice	5	2	0	3	5:7	4
4. ŠK Viktória Ružomberok	5	2	0	3	7:11	4
5. AC Spišská Nová Ves	5	2	0	3	4:12	4
6. MAC Michalovce	5	0	0	5	1:15	0

O tom, jak dopadla regionální soutěž v „Zakarpátí“, informace nemáme.

Závěrečný turnaj vítězů jednotlivých žup o neoficiálního mistra Slovenska a Podkarpatské Rusi se nehrál.

12. SK Slavoj Praha VIII	10	4	2	4	22:22	10
13. Radlický AFK	10	3	3	4	25:26	9
14. SK Čechie Karlín	10	4	0	6	27:21	8
15. AFK Union Žižkov	10	3	2	5	20:25	8
16. SK Viktoria Nusle	10	2	4	4	11:17	8
17. Malostranský SK	10	4	0	6	18:30	8
18. SK Sparta Kladno	10	3	1	6	20:32	8
19. SK Praha VII	11	2	1	8	10:27	5
20. SK Viktoria Vinohrady	11	2	1	8	11:39	5
21. SK Sparta Košiče	11	0	2	9	12:30	2
22. SK Slavoj Žižkov	11	0	1	10	9:47	1

Roku 1925 už soutěž nepokračovala, kluby se rozdělily na amatérské a profesionální – ty profesionální se staly ligovými...

1924

Mistrovství Čech (pod řízením ČSF) se hrálo pouze v jednotlivých župách, závěrečný turnaj vítězů jednotlivých žup se nekonal a přístup „Středočechů“ k vlastnímu mistrovství to tentokrát ani neumožnil.

STŘEDOČESKÁ ŽUPA:

Mistrovství Středočeské župy nebylo dohráno a soutěž do značné míry zahubila sama sebe. Byla jen obtížně pochopitelně rozplánována do dvou kalendářních let, ale ne podzim-jaro, jak se později zažije, ale hrát se mělo od jara 1924 do podzimu 1925. Roku 1924 mělo být odehrána polovina z 21 soutěžních kol, tedy 10 až 11 zápasů. SK Slavia nebyl na hřišti poražen, ale byl potrestán na start distancovaného hráče. Kontumačně „vítězný“ vinohradský Meteor se změnil na Rapid, ale to k vrácení bodů či anulaci nestačilo. Sešívání si tedy „trvale průběžné vedení“ vzali zpět předebrávkou duelu se Slavojem Žižkov, na který Viktoriáni už nestihli odpovědět...

1. SK Slavia Praha	12	11	0	1	53:15	22
2. SK Viktoria Žižkov	11	10	1	0	40:14	21
3. SK Meteor Praha VIII	10	7	1	2	27:13	15
4. ČAFC Vinohrady	10	6	2	2	16:10	14
5. AC Sparta Praha	10	6	1	3	26:10	13
6. AFK Čechoslovan Košiče	10	6	1	3	24:13	13
7. AFK Kolín	10	6	1	3	24:14	13
8. SK Meteor Vinohrady	11	5	3	3	20:17	13
9. Nuselský SK	10	4	3	3	22:16	11
10. AFK Vršovice	10	5	1	4	21:16	11
11. SK Libeň	10	5	1	4	22:27	11

ZÁPADOČESKÁ ŽUPA:

1. SK Viktoria Plzeň	9	8	1	0	36:14	17
2. SK Olympia Plzeň	9	6	2	1	23:12	14
3. SK Rokycany	9	6	2	1	23:17	14
4. SK Český Lev Plzeň	9	3	5	1	14:9	11
5. SK Sparta Plzeň	9	4	2	3	28:27	10
6. SK Nýřany	9	2	3	4	9:18	7
7. SK Smíchov Plzeň	9	3	0	6	13:20	6
8. SK Slovan Skvrňany	9	3	0	6	14:24	6
9. SK Slavia Plzeň	9	0	3	6	10:17	3
10. SK Plzeň	9	1	0	8	6:28	2

JIHOČESKÁ ŽUPA:

1. SK Písek	6	5	0	1	16:8	10
2. SK České Budějovice	6	4	1	1	20:8	9
3. DSK Tábor	6	4	0	2	16:11	8
4. SK Tábor	4	2	0	4	6:4	4
5. SK Slavoj Písek	5	1	1	3	5:12	3
6. SK Blatná	5	1	0	4	6:14	2
7. SK Protivín	4	0	0	4	1:13	0
–. Vojenský SK České Budějovice	0	0	0	0	0:0	0

K „ucelení“ jsou v některých zdrojích připočítávány tři oboustranné kontumace a v tabulce se objevuje i českobudějovický Vojenský SK, který do soutěže úspěšně vstoupil třemi výhrami, pak ovšem byl ze soutěže administrativně vyřazen a další dva zápasy sehrál už jen „přátelsky“. Při úspěšnosti výsledků volíme dobovým tiskem podepřenou anulaci, jelikož zakalkulovat prohry 0:3 si ničím neprovinilí vojáci nezasluhují...

PODBRDSKÁ ŽUPA:

Konečná tabulka soutěže se nezachovala, pouze pořadí prvních třech klubů.

1. SK Český Lev Beroun	8	6	2	0	29:9	14
2. SK Žebrák						
3. SK Horymír Příbram						

Další účastníci soutěže: SK Příbram, SK Holoubkov, SK Slavoj Osek, AFK Loděnice, SK Hořovice, SK Litavan Karlova Huť a SK Čechie Beroun. SK Čechie soutěž nedohrála a rozešla se, zčásti do Českého Lva, zčásti do nového berounského SK Union.

VÝCHODOČESKÁ ŽUPA:

Konečná tabulka ani výsledky se nedochovaly, je znám pouze vítěz mistrovství, který prohrál pouze v Náchodě. Výsledků známe více, ale jejich součet by neodpovídal uvedenému pořadí...

1. SK Pardubice	6	5	0	1	26:4	10
2. AFK Pardubice	6	?	?	?	?:?	?
3. SK Náchod	6	?	?	?	?:?	?
4. SK Hradec Králové	6	4	0	2	18:13	8
5. AFK Chrudim	6	?	?	?	?:?	?
6. SK Dvůr Králové nad Labem	6	?	?	?	?:?	?
7. SK Jaroměř	6	?	?	?	?:?	?

SEVEROČESKÁ ŽUPA:

Mistrem I. třídy byl vyhlášen opět Mladoboleslavský SK, který z trůnu sesadil až za dva roky SK Polaban Nymburk. V této sezóně hrál první třídu již 11 mužstev. Z Mladé Boleslavi ještě SK Aston Villa a SK Slavoj. Z Nymburka vedle SK Polaban a SK Sparta i SK Čechie. Jičín zastupoval SK i SK Čechie, Liberec také SK (z „českých“ klubů tu v II. třídě fungoval ještě Rapid), Poděbrady SK Sparta a posledním elitní skupiny účastníkem byl SK Dobruška. Mělo dojít k redukci na osm a čtyři sestupující měl nahradit vítěz turnaje šampionů pěti okrsků – Mladoboleslavského, Nymburského,

Mnichovo-hradištského, Libereckého (zde již figuruje i „český“ Jablonec) a Packého...

HANÁCKÁ ŽUPA:

1. SK Přerov	4	3	1	0	15:6	7
2. SK Olomouc	4	3	1	0	7:3	7
3. SK Hanácká Slavia Kroměříž	4	2	0	2	10:5	4
4. SK Hodolany	4	1	0	3	11:10	2
5. SK Sparta Prostějov	4	0	0	4	3:20	0

(v tabulce je někde chyba ve skóre, kterou nelze odstranit bez znalosti všech výsledků)

ZÁPADOMORAVSKÁ ŽUPA:

Uvádí se, že mistra župy stanovily pouze dva zápasy mezi SK Židenice a SK Moravská Slavia Brno a mistrem byl vyhlášen SK Židenice. Pravdou ovšem je, že se tito soupeři byli vskutku „udělání“ třídou sami pro sebe, vzájemně se střetli dokonce 7×, ale ani jednou nebylo uvedeno, že šlo zápas mistrovský. O titul se měli oficiálně střetnout s třemi vítězi oddělení II. třídy, ale tato klání určila až šampiona pro rok 1925. Vyzývatelé regionálních suverénů měli být SK Hodonín, DSK Třebíč a překvapivě i Moravská Slavia II – Královo Pole, Achilles a další brněnské celky skončily v poli poražených.

SLEZSKÁ ŽUPA:

1. SK Slovan Moravská Ostrava	5	5	0	0	35:0	10
2. SK Moravská Ostrava	5	4	0	1	14:6	8
3. SK Slezák Svinov	5	?	?	?	12:10	5 (?)
4. SK Olympia Zábřeh	5	2	?	?	7:15	4 (?)
5. SK Slavia Bohumín	5	1	?	?	4:17	2 (?)
6. SSK Vítkovice	5	0	0	5	0:13	0

V uveřejněné tabulce je opět nějaký zádrhel, ale suverénním regionálním šampionem se pro tento rok stal SK Slovan Moravská Ostrava. Ale „pozor“ pokud vám jde o pozdější Baník, tehdy šlo o tým SK Slezská Ostrava, který se měl od loňska teprve prokousávat z III. třídy!

ZÁPADOSLOVENSKÁ ŽUPA:

Mistrovství se nedohrálo, dodatečně bylo označeno jako jarní část:

1. TTS Trenčín	4	?	?	?	?	6
2. I. ČsŠK Bratislava	4	?	?	?	?	4
3. ŠK Trnava	4	?	?	?	?	4
4. ŠK Slávia Bratislava	4	?	?	?	?	2
5. ŠK Stráž bezpečnosti Bratislava	4	0	0	4	?	0

Na podzim byla rozehrána podzimní část:

1. I. ČsŠK Bratislava	3	3	0	0	16:2	6
2. ŠK Trnava	?	?	?	?	?	?
3. TTS Trenčín	?	?	?	?	?	?
4. ŠK Slávia Bratislava	?	?	?	?	?	?
4. ŠK Stráž bezpečnosti Bratislava	?	?	?	?	?	?

STREDOSLOVENSKÁ ŽUPA:

1. ŠK Žilina	4	3	0	1	16:4	6
2. ŠK RH Vrútky	4	3	0	1	7:7	6
3. ŠK Vrútky	4	1	0	3	4:11	2
4. ŠK Turčianský Svätý Martin	2	0	0	2	0:5	0
5. ŠK Sučany	0	0	0	0	0	0

JUHOSLOVENSKÁ ŽUPA:

(původní Banskobystrický okrsek Stredoslovenské župy se v květnu 1923 osamostatnil a založil svoji novou župu)

1. ŠK Slovenská Slávia Lučenec	4	3	1	0	20:5	7
2. ŠK Slávia Banská Bystrica	5	3	1	1	10:2	7
3. ŠK Slovan Rimavská Sobota	4	2	2	0	11:5	6
4. ZTC Zvolen	5	2	2	1	10:5	6
5. ŠK Kremnica	5	1	0	4	4:21	2
6. ŠK Tisovec	2	1	0	1	3:3	2
7. ŠK Brezno	6	0	0	6	0:18	2

Vítěze neznáme, ale tabulka dokládá, že banskobystrická ŠK Slávia to při dohrání odloženého duelu mezi oběma dosud neporaženými týmy být nemohla...

VÝCHODOSLOVENSKÁ ŽUPA:

Tabulka, větší množina výsledků ani bližší podrobnosti prozrazující údaje se nedochovaly, nebo alespoň přes velkou snahu nebyly dohledány.

Závěrečný turnaj vítězů jednotlivých žup o neoficiálního mistra Slovenska se nehrál.

1925 a výše

Předběhněme dobu a konstatujme, že ustavení ligové soutěže s výjimkou metropole na župní mistrovství velký dopad nemělo, zprvu vlastně takřka žádný. Amatérské týmy nadále zápolily v jednotlivých župách, které časem s nárůstem zúčastněných celků musely po vzoru středočeských soutěží utvářet vlastní soutěžní pyramidy. Ale určitě stojí za zaznamenání, že závěrečný turnaj vítězů jednotlivých žup o amatérského mistra republiky se od roku 1925 již poměrně pravidelně konal.

Středočeská župa si zprvu udržovala převahu diplomatickou i výsledkovou a do republikového mistrovství zprvu vysílala tři týmy – a tak došlo k paradoxní situaci, první finále bylo sice „pražské“, ale metropolitní šampion (Rapid Vinohrady, bývalý Meteor, zakrátko SK Rapid Praha) v něm nefiguroval; ale tato nadvláda netrvala dlouho a amatérský titul se stěhoval nejprve na Moravu, a zakrátko premiérově i na Slovensko, kdy „Čechy“ vyeliminované již ve čtvrtfinále ve finále zastupoval budějovický DFC.

Systém těchto předkol byl poměrně komplikovaný a nadto se několikrát měnil. Vždy byl stanoven mistr Slovenska, Moravy i šampion tzv. českého venkova. Do čtvrtfinále závěrečného celorepublikového „play off“ amatérského mistrovství byly pravidelně zařazovány i dva týmy německé, ale ne vždy jeden český a druhý moravsko-slezský...

Mezi semifinálníst bychom našli SK Moravská Ostrava z župy Slezské (1925), východočeský SK Náchod (1928), brněnskou Moravskou Slavii (1929), slovenský ŠK Žilina (1928), pražský SK Rapid (1925) a SK Zlíchov (1930), ale i střežovský DSC Sportbrüder (1926), brněnský DSV Brunn (1927) či karlovarský Karlsbader FK (1930 a 1932). Bratislavsko-maďarský Ligeti SC se dál jak do čtvrtfinále (1925 a 1931) nedostal. Čtvrtfinále bylo (1933) maximem i pro podkarpaty SK Rusj Užhorod...

AFK Kolín a kluby kladenské se do „play off“ amatérského mistrovství republiky kvalifikovaly přes župu Středočeskou. Jenom výčet všech výsledků meziregionálních nadstavb by byl velice obsáhlý a bez obsáhlých komentářů leckdy i dosti nepřehledný, spokojme se tak zde s celkovými vítězi vskutku celorepublikového šampionátu, jejich finálovými soupeři a mistry regionálními – národními; roku 1931 byl I. ČsŠK Bratislava šampionem pouze „polovičním“, v nadnárodním finále budoucí Slovan neudolal maďarský Ligeti SC, a tak byl mistrem pouze ČSF a nikoli ČSAF...

Přehled amatérských mistrů republiky:

- 1925: AFK Union Žižkov** po výhře 3:2 nad Českoslovanem Košíře
(Mistrem českého venkova byl SK Pardubice, Moravy SK Prostějov, Slovenska I. ČsŠK Bratislava)
- 1926: SK Židenice** po výhře 6:5 nad Spartou Košíře
(Mistrem českého venkova byl SK Viktoria Plzeň, Moravy SK Židenice, Slovenska I. ČsŠK Bratislava)
- 1927: I. ČsŠK Bratislava** po výhře 4:2 nad DFC Budweis
(Mistrem českého venkova byl SK Viktoria Plzeň, Moravy SK Prostějov, Slovenska I. ČsŠK Bratislava)
- 1928: SK Prostějov** po výhře 2:0 nad SK Kročehlavy
(Mistrem českého venkova byl SK Náchod, Moravy SK Prostějov, Slovenska ŠK Žilina)

1929: AFK Kolín po dvojzápase 5:7 a 5:2 s DFC Prag
(Mistrem českého venkova byl SK Plzeň, Moravy SK Moravská Slavia Brno, Slovenska ŠK Žilina)

1930: I. ČsŠK Bratislava po dvojzápase 2:2 a 4:2 s AFK Kolín

(Mistrem českého venkova byl SK Hradec Králové, Moravy SK Prostějov, Slovenska I. ČsŠK Bratislava)

1931: DFC Prag po dvojzápase 2:1 a 0:0 s SK Prostějov
(Mistrem českého venkova byl Mladoboleslavský SK, Moravy SK Prostějov, na Slovensku I. ČsŠK Bratislava)

1932: AFK Kolín po dvojzápase 5:3 a 2:2 se Spartou Košíře

(Mistrem českého venkova byl SK České Budějovice, Moravy SK Baťa Zlín, Slovenska I. ČsŠK Bratislava)

1933: DFC Prag po dvojzápase 1:0 a 2:2 s AFK Kolín
(Mistrem českého venkova byl SK České Budějovice, Moravy SK Baťa Zlín, Slovenska SK Rusj Užhorod)

Oba poslední finalisté (a shodou okolností i dlouhodoběji nejúspěšnější „neprofesionální“ kluby) byli pro ročník 1934/1935 zařazeni do ligové soutěže – ostatní nejlepší amatérské celky vytvořily (spolu s přebytkovými týmy profesionálními) regionální divize.

Župní soutěže sice nadále pokračovaly, ale ocitly se definitivně zhruba v pozici dnešních krajských přeborů – ač tehdy šlo u jejich I. tříd o třetí soutěžní úroveň...

Text: Lubomír Král, Karel Řezníček

Loga (znaky) vítězů

U ročníků, které jsou vynechány, se mistrovství nehrálo
nebo se hrálo pouze v jednotlivých župách.

1896 jaro

1896 podzim

1897 říjen

1897 listopad

1898

1899

1900

1901

1902

1909

1912

1913

1915

1917

1918

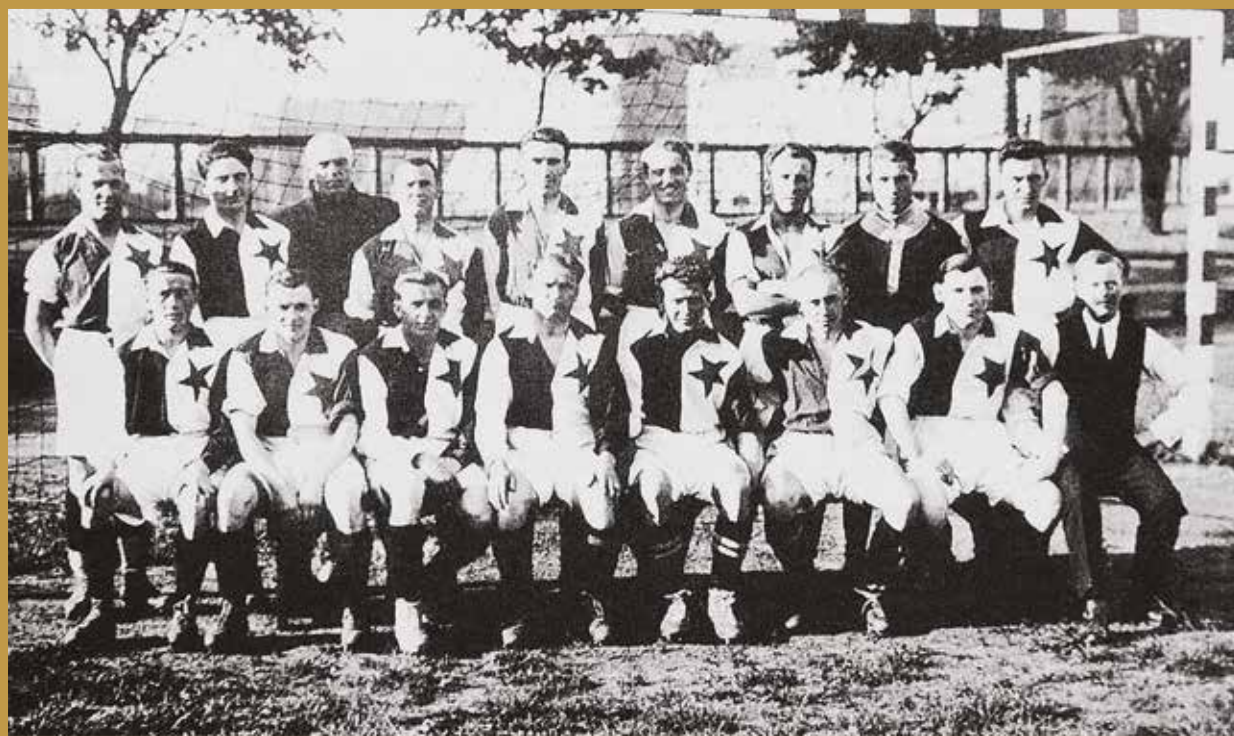

1919

1922

Jindřich Protiva, Zdeněk Kummermann, Josef Sloup – Štaplík, František Plodr, Josef Pleticha, Emanuel Hlíňák, Emil Seifert, František Plánička, Josef Kuchař, František Dobiáš, Jindřich Šoltys, Rudolf Sloup – Štapl, Jan Vaník, Josef Silný, Josef Čapek, Josef Kratochvíl, trenér John William Madden.

1925

Asociační liga

První kroky nejsou vždy jednoduché: Konečně se splnilo přání klubů, hráčů i fotbalových příznivců. Světlo světa spatřila soutěž slibující nejen pravidelnost, ale především pořádek a řád ve fotbalovém dění. Průběh historicky první ligové soutěže ovšem budí i po letech nejen rozpaky, ale i vášně mezi milovníky kopané, historiky především. Zejména okolnosti určení prvních šampionů byly – řekněme – hodně diskutabilní.

Abychom průběhu tohoto prvního oficiálního ročníku Asociační ligy alespoň částečně porozuměli, tak se musíme vrátit proti proudu času do března 1922, kdy vznikla ČsAF. Ta rozhodla o své činnosti na platformě jednotlivých národnostních svazů a za jeden ze svých prvotních cílů si dala celostátní soutěž, kdy se v závěrečných bojích potkají vítězové jednotlivých fotbalových svazů. Problém ovšem nastal brzy po tomto rozhodnutí. Svaz

polské menšiny PZPN, sídlící v Třinci brzy rezignoval na vlastní mistrovství a kluby polské menšiny se zúčastňovaly soutěží v rámci ČSSF. Obdobné to bylo ve svazu židovském, kdy se funkcionáři KMKRJ rozhodli po debatě se zástupci jednotlivých klubů, pořádat mistrovství pouze v rámci závěrečného turnaje nejsilnějších klubů jednou za rok. Veškerá síla židovského fotbalu byla na Moravě, výjimkou byl pouze pražský ŽSK Hagibor. Brno, Olomouc, Prostějov, Moravská

Ostrava a Vítkovice byly baštami tohoto sportu, ale i pro tamní kluby bylo velmi nákladné, i přesto, že ředitelství Československých státních drah poskytlo celostátně všem klubům slušnou slevu na cestovním, uspořádat celostátní pravidelnou soutěž. Obdobný problém vyvstal na Slovensku, kde působil svaz maďarské menšiny MLSz sdružující kluby, které se hlásily k maďarské národnosti, ovšem do závěrečných bojů celostátních soutěží svého vítěze nepřihlašoval. Kluby, které se hlásily ke slovenské národnosti, byly zařazeny do celostátního svazu ČSSF a tak jediným, s kým bylo možno v celostátním turnaji uvažovat a počítat, se stal německý DFV in der ČSR. I tady však vládla určitá roztržičnost a dominovaly u nejlepších klubů, např. DFC Prag, Teplitzer FK, Karlsbader FK jiné preference než se zúčastňovat Mistrovství svazu. Navíc i zde byla rozdílná kvalita mužstev, celorepublikově dojezdové vzdálenosti veliké, a proto se i v německém svazu hrálo především v jednotlivých župách. DFC Prag byl kategorií sám pro sebe. Svou fotbalovou silou se mohl zcela rovnat ostatním pražským špičkovým klubům a ze sportovního hlediska byl právem z jara 1925 do premiérového ročníku zařazen. Zde se však stal, ne vlastní vinou „kamenem úrazu“, soutěž dohrál, ale v další sezóně už opět figuroval

Nebezpečný přechod.

pouze v samostatném mistrovství menšinového svazu Němců.

Dalším důležitým momentem bylo rozhodnutí přistoupit k profesionalizaci klubů a právě liga měla být soutěží již zcela profesionální. Tento proces provázela řada pochybností a procedurálních zádrhelů nejen doma v dominantní Středočeské župě fotbalové, ale dokonce i v ústředí FIFA.

Nakonec se tyto pochybující hlasy o úspěchu profi fotbalu, především ze strany sportovních novinářů, ukázaly jako předčasné. K profesionalizaci nakonec došlo, i když... s určitými rozpaky. A ještě rozpačitější byl samotný ligový start.

Původně bylo v lednu 1925 předpokládáno, že soutěž proběhne u nás již tradičně v rámci kalendářního roku, ale nově bude dvoukolová, tj. již stylem doma/venku. A také hned došlo k rozlosování termínů a jednotlivých kol první části, aniž by kdokoliv ze zúčastněných klubů měl zásadní námitky nebo vznesl protest. Následně však to oproti minulosti nebyli slavní, ale tandem AC Sparta a SK Viktoria Žižkov, kdo brojil proti účasti německého DFC Prag. Bylo oznámeno, že mužstva obou klubů do úvodních kol ligy nenastoupí, ale zapojení DFC bylo spíše pouze zástupným důvodem, vždyť se s tímto soupeřem běžně potkávaly v přátelských nebo turnajových kláních a neměly vůči němu žádné výhrady. Sparta tehdy získala za sparingpartnera druhotřídní maďarský Szombathelyi AK, přesto soupeře divácky atraktivnějšího

Moderní fotbalový Héraklés na rozcestí.

než Nuselský SK v lize, a Viktoria Žižkov „držela basu“ se Spartou. Soudržnost s rudými při „bojkotu“ prvního kola stvrdila tím, že svůj truzzápas s letitými rivaly z žižkovského Unionu odehrála jako předzápas Sparty s Maďary.

Ačkoliv se oba kluby odvolávaly na vyčkání na verdikt asociační valné hromady, následovaly důtky a pokuty, jejich výše by dnes vzbudila ironický úsměv, ale tehdy dvoutisícová částka byla vskutku nezanedbatelnou sumou. Nicméně, i díky tomuto excesu dvou špičkových klubů, bylo rozhodnuto, že soutěž proběhne i s DFC, ale zatím pouze jako jednokolová (jakýsi nultý ročník), a na podzim se od nuly „po ostrovním vzoru“, který ostatně již dávno fungoval i Rakousku či Maďarsku, začne hrát v režimu podzim-jaro.

To zda s Němci, či bez, bylo prozatím odloženo (v premiérové druhé lize měli zásluhou týmů z Teplic, Karlových Varů a Mostu dokonce 50% zastoupení). Záležitosti na nichž bylo poměrně rychle dosaženo shody bylo rozhodnutí, že jarní zápolení bude prozatím nesestupové, ale nejlepší mužstvo soutěže si připíše zisk titulu profesionálních mistrů republiky. Nejspíše se také vyčkávalo, kolik dalších klubů se zřekne v mnoha případech dosti zřetelného „pseudoamaterismu“ a požádá o zapojení do ligové pyramidy – jenže v tomto ohledu

český „venkov“ prozatím zklamal a s výjimkou kladsenského SK se nepřipojil.

Novinové zpravodajství bylo zmatečné, jedny zprávy často jakoby vyvracely jiné, skoro to vypadalo, jako by včerejší rozhodnutí, již za týden opět nemusela platit, což důvěru veřejnosti určitě podkopávalo. V těchto souvislostech rozhodně Asociace pochybila, nedala včas jednoznačně najevo pravidla soutěže a mnohé řešila v průběhu ligového dění a ještě pod tlaky a různými vlivy zvenčí. Nakonec na ideu celostátní mistrovské soutěže pro ten čas v podstatě rezignovala...

Odklady zápasů a mnohé protesty klubů soutěž doslova roztahaly a o nějakých hracích kolech se takřka nedalo mluvit. Přesto se posléze zdálo, že do konce června bude dohráno, jenže premiérový ročník ligy se nakonec dosti tristně završil až v listopadu opakovaným zápasem Sparty s Vršovicemi. Jako určité pozitivum naopak vyzdvihneme fakt, že „křížovou tabulku“ nehyzdí jediná kontumace, což se o župním mistrovství rozhodně říci nedalo. Velkou kaňkou byl velice liknavý vstup AC Sparta do soutěže, nicméně nakonec se rudí zapojili a to natolik úspěšně, že začátkem léta byli považováni za ligové šampiony, jenže než se sešel rok s rokem, vše bylo jinak.

V neděli 26. dubna se na letenském hřišti hrál zápas Sparta – Vršovice na terénu, který byl na hraně regulérnosti, ale utkání se uskutečnilo a po výsledku 7:1 o spravedlnosti zisku bodů pro vítěze nebyla pochybnost. Jenže v konečné tabulce o prvenství při bodové shodě rozhodoval každý gól a byli to asi více zainteresovaní sešívání, než zelenobílí, kdo výsledek napadli a dosáhli jeho zrušení. SK Slavia neměl co ztratit, tým AC Sparta mohl přijít o vše i kdyby zvítězil. K „obhajobě“ titulu stačilo vyhrát, ale pozor, výsledek 1:0 či 2:1 ještě k prvenství postačoval, ale v případě inkasování druhé branky, museli již rudí skórovat minimálně 6×! A právě tuto premisu Vršovičtí naplnili a listopadové vítězství Sparty jen ve výši 3:2 doslova „darovalo“ titul červenobílým!

Protesty Sparty, že rozhodčí byl zaujatý, zelenobílí přemotivovaní, a konal-li se původní zápas na letenském hřišti, tak proč nyní museli hrát na vršovické škváře, už nikam nevedly. Suma sumárum – o tom, že Asociační soutěž se nepovedla, nebylo pochyb již dříve, a i profesionální kluby se vrátily pod křídla SŽF, což mimo jiné znamenalo, že pro německé soupeře už v „české“ lize nebylo místa.

Tisk varoval: Neposlušné děti utíkají z teplého úkrytu a ve své bláhovosti chtějí se udělati pro sebe. Avšak pádná ruka otcova naučí je morům.

1. březen 1925 – DEN NAROZENÍ aneb JAK TO VŠECHNO ZAČALO

Již od prvopočátků hry v míč kopaný bylo snahou klubů utkávat se v pravidelném mistrovství země, z něhož by vzešel vítěz ročníku, tak jak to již desítky let probíhalo na vzhlížených Ostrovech. Samozřejmě zřídit ligovou soutěž bylo jak z politických, tak z logistických důvodů velmi složité a tak se o mistra hrálo nepravidelně a složitě v rámci žup a pak finálovým vyřazovacím způsobem. Vzniku celostátní ligové soutěže (tedy celosezónní utkávání nejlepších týmů všech mezi sebou) velmi napomohl rozpad mocnářství a vznik samostatné Československé republiky, samozřejmě také technický pokrok, ale rozhodujícím faktorem bylo v roce 1924 rozhodnutí FIFA o zavedení profesionalismu v jejich členských zemích. Díky tomu se také mohlo uskutečnit Mistrovství světa, kde mohli startovat ti opravdu nejlepší hráči (samozřejmě pokud o to stáli), jelikož dosavadní nejprestižnější turnaj, tedy Olympijské hry, start profesionálů neumožňoval.

Naše Fotbalová asociace tedy na své výroční valné hromadě v prosinci 1924 odhlasovala, že ty kluby, které budou mít zájem, mohou se stát od 1. ledna 1925 profesionálními. Tyto kluby pak budou hrát v soutěžích mezi sebou bez ohledu na svazové či župní rozdělení. K profesionalismu se přihlásilo 12 českých a 4 německé kluby. Asociace vytvořila profesionální komisi, která již 14. ledna vyhlásila vznik ligové soutěže a rozdělila kluby do I. (10 týmů) a II. (6 týmů) ligy. Do první ligy byly zařazeny dle výkonnosti jen pražské kluby (zatímco v druhé lize byly jen dva z Prahy), proto se někdy mylně prezentuje, že to byla jen pražská liga, někdy také zvaná tramvajová, ale dle dobového tisku ji skutečně nazývali celostátní profesionální ligu.

24. ledna 1925 pak došlo k rozlosování a byly určeny termíny. Jako první hrací den byla vybrána neděle 1. března a mělo se střetnout těchto 5 dvojic: Nuselský SK – AC Sparta Praha, AFK Vršovice – SK Viktoria Žižkov, SK Libeň – SK Slavia Praha, ČAFC Vinohrady – SK Čechie Karlín a SK Meteor Praha VIII – DFC Prag. V jednokolovém systému prvně uvedený tým měl možnost volby hřiště, tedy ne vždy nutně musel být domácí, záleželo na domluvě...

Ještě než se pověnujeme jednotlivým utkáním prvního dne, tak je třeba zmínit, že se konaly dokonce jen tři zápasy z pěti. Utkání Nuselský SK – AC Sparta a AFK Vršovice – SK Viktoria Žižkov byla odložena. Důvodem byl spor Sparty se Středočeskou župou již z minulého roku, a proto Sparta zpočátku ligu bojkotovala, byť se do ní přihlásila, a raději si na ligový termín domluvila výnosnější zápas s maďarským týmem Szombathely, který porazila 3:0. Viktorka byla v té době její spojenec v boji se SŽF a proto i ona odřekla své ligové utkání a raději si za pořádný obnos zahrála na Letné předzápas Spartě a to s rivalem nejbližším, s AFK Union Žižkov, který tehdy patřil k nejlepším amatérským mužstvům u nás. Zápas skončil 0:0.

Ligová komise to samozřejmě nechtěla nechat jen tak a oba kluby dostaly tučnou pokutu a proto Viktorka vynechala už jen jedno kolo a od dalšího si již vzorně plnila ligové povinnosti a do ligy vstoupila unikátním utkáním v Libni, které začalo 22. března, ale pro sněhovou vánici skončilo až 4. dubna výsledkem 4:4. Sparta sice trucovala déle, první zápas odehrála až 26. dubna, kdy v později anulovaném utkání rozdrtila Vršovice, ale nakonec všechna utkání dohnala a ligu řádně odehrála.

A pro pořádek si ještě připomeňme ta 2 nesehraná utkání 1. kola:

Zápas AFK Vršovice – SK Viktoria Žižkov 4:3 se hrál až 28. června, tedy jako úplně poslední duel soutěže (nepočítáme-li opakované utkání 5. kola AFK Vršovice – AC Sparta Praha, které rozhodlo o titulu pro Slavii a které se hrálo až 8. listopadu, kdy už byl v plném běhu 2. ligový ročník) a zápas Nuselský SK – AC Sparta Praha 0:8 se dohrával 20. června.

I tak měly ale v první hrací den proběhnout 4 ligové zápasy, „opuštění“ soupeři Sparty a Viktorky, tedy AFK Vršovice a Nuselský SK se dohodli, že spolu sehrají také ligové utkání (které bylo nalosováno do 3. kola na 22. 3.), tak to bylo i plakátováno a oznámeno v tisku, ale na poslední chvíli, i na zásah Asociace, se rozhodlo, že zápas bude jen přátelský. Přesto na něj přišlo do Ďolíčku přes 3 000 diváků a viděli vítězství domácích 3:1. Na svá první ligová utkání si tedy tyto týmy musely počkat – Nuselský SK do

8. března, zato s famózní výhrou nad ČAFC Vinohrady 8:0, a AFK Vršovice do 11. března, kdy podlehl SK Čechii Karlín 2:3.

A nyní už se tedy můžeme přesunout do oné chladné neděle 1. března 1925, kdy se fakticky narodila naše fotbalová liga.

Ve stejný čas, tedy v 15:30, písnuli rozhodčí Mencl, Schirmer a Fabián do píšťalek a na třech legendárních hřištích v Libni, na Letné a na Vinohradech se začala psát nekonečná kronika ligy trvající až do dneška, násilně přerušena jen válečnými událostmi roku 1945 a mrzačená nesmyslnými reorganizacemi let padesátých.

Oněmi historickými „plácky“ byla hřiště v Libni na Korábě, kde je dodnes sportovní plocha, byť se na ní již velký fotbal nehraje, na Letné DFC Platz u Belvedéru v sousedství stánku SK Slavia, na jehož místě nyní stojí Muzeum zemědělství a hřiště ČAFC na Floře, přímo naproti vchodu na Olšanské hřbitovy, na dnešním náměstí Jiřího z Lobkovic, jehož obrysy jsou i nyní stále na letecké mapě krásně viditelné.

Pojďme si tedy přiblížit ta tři historická utkání:

SK Slavia přijíždí do Libně s pověstí jednoho z nejlepších týmů Evropy a pod vedením legendárního kouče Johna W. Maddena je za jasného favorita. To také potvrzuje již v 10. minutě, kdy Rudolf Sloup (zvaný Štapl na rozlišení od mladšího bratra stojícího v brance Slavie) střelí první gól zápasu a zároveň celé ligy. Nicméně domácí SK Libeň se vzepne ke skvělému výkonu a před 4 000 diváků během 16 minut otočí skóre na 3:1 – ve 12. min. vyrovná z první ligové penalty Ladislav Linhart (jediný fotbalista ligové historie, který hrál jak v útoku, tak i v brance) a další branky přidají Jaroslav Heřman a Václav Křížek. Pak se ale již projeví kvalita Slavie a Štapl dokonáním prvního hattricku ligy stanoví poločasový výsledek na 3:3 a v druhém poločase pak již Slavia zcela dominuje a nasází domácím dalších 6 branek – Štapl přidá svou 4. branku v utkání, Jan Vaník dosáhne také hattricku (z toho 2× z penalty) a brankostroj završí Josefové Kratochvíl a Silný. Konečný výsledek 3:9 znamená první 2 body pro SKS, pozdější první šampiony.

DFC Prag, německý klub vlastněný ale vesměs židovskou komunitou, jehož kontinentální sláva pomalu dohasíná, nicméně u nás stále patří ke špičce, přivítá před 2 000 diváky na svém hřišti (tak zní totiž přání činovníků Meteoru VIII, který měl právo volby místa utkání) další libeňský klub – neméně slavnou „meteorskou chasu“ (zelenobílí tehdy sídlí ve stínu komínů továrny u Perutů a jejich původní hřiště již za dva roky musí ustoupit dostavbě nájezdu Libeňského mostu). V tomto utkání má ale DFC jednoznačně navrch, jeho tým prošpikovaný reprezentanty a krajánky z Vídně, Budapešti či Anglie zvítězí 3:1, kdy branky vstřelí Ferenc Szedlacsik, Otto Krompholz a v druhém poločase Paul Mahrer, všechno hráči našeho národního týmu, jejichž jména nejsou čtenářům neznámá, za hosty snižoval Josef Tengler, jež o cca 15 let později proslul tím, že stále v dresu Meteoru hrál divizi i se svým synem Josefem ml. a tisk je v sestavách uváděl jako Tengler otec a Tengler syn (a syn si ligu taky zahrál, i když až v daleké Olomouci za SK ASO, tým továrníka Andera, po němž je nyní pojmenovaný stadion Sigmy). A Tengler byl také spolu s vršovickým Antonínem Kašparem střelcem vlastní branky v prvním ročníku ligy. DFC v tomto utkání potvrdí svoji kvalitu a nakonec skončí v lize na 4. místě, Meteor ale nestačí a obsadí poslední příčku, což jej ale mrzet nemusí, z ligy totiž nikdo nesestupuje.

Třetí ligové utkání se hraje na Floře, na hliněném hřišti ČAFC Vinohrady, kde domácí pyšníci se titulem prvního neoficiálního mistra Čech hostí další z tradičních klubů Prahy a to SK Čechii Karlín, která jinak sídlí na plácku vedle Invalidovny. Utkání je to napínavé, bojovné, ale bohužel ne moc velká návštěva 1 500 diváků se branky nedočká, i díky terénu, který se při i menší vlhkosti promění v klouzavé pole, na kterém ani legendární Vašek Pilát nedokáže využít své geniality, i když v tisku je zápas popsán jako velmi kvalitní! A tak ligové poprvé zde zařídí brankaři Vojtěch Král a František Homola, kteří zapíší první brankařské nuly a také domácí záložník Karel Čipera, který se stane prvním vyloučeným ligovým fotbalistou, stane se tak v 70. minutě zápasu (až po něm jsou v souběžném utkání v Libni vyloučení domácí Fára a slávista Plodr). V konečné tabulce skončí oba týmy na 5. a 6. místě s rozdílem jednoho bodu.

Tolik tedy ve zkratce tyto navždy první zápasy naší ligy. Dovolíme si je ještě shrnout i faktograficky (za jménem hráče v sestavách je uveden věk a celková ligová bilance zápasy/góly resp. u brankářů nuly)

SK Libeň – SK Slavia Praha 3:9 (3:3)

Na Korábě, 4 000 diváků, rozhodčí František Mencl

Branky: 12. Linhart (pen.), 27. Heřman, 28. Křížek – 10. R. Sloup, 31. R. Sloup, 44. R. Sloup, 57. Vaník (pen.), 65. Kratochvíl, 67. Vaník (pen.), 70. R. Sloup, 79. Silný, 86. Vaník.

Vyloučení: 80. Fára – 85. Plodr

SK Libeň: Antonín Pelcner (23 – 30/0); Karel Kovařík (25 – 28/3), Václav Fára (29 – 28/0); Karel Kačírek (23 – 22/1), Vladislav Hájek (25 – 23/1), Josef Maloun (20 – 64/15); Václav Křížek (21 – 77/8), Jaroslav Heřman (21 – 55/31), Václav Staněk (31 – 22/7), Ladislav Linhart (22 – 16/1), Josef Turek (28 – 34/0)

SK Slavia: Josef Sloup (27 – 20/6); Karel Nytl (32 – 6/0), Jindřich Protiva (22 – 51/0); František Plodr (28 – 26/0), Josef Pleticha (22 – 88/5), Emanuel Hlíňák (24 – 52/6); Josef Kratochvíl (20 – 71/24), Josef Silný (23 – 127/113), Jan Vaník (33 – 11/19), Rudolf Sloup (29 – 29/27), Jindřich Šoltys (23 – 75/58)

DFC Prag – SK Meteor Praha VIII 3:1 (2:0)

DFC Platz na Letné, 2 000 diváků, rozhodčí Herbst Schirmer

Branky: 29. Szedlacsik, 38. Mahrer, 75. Krombholz – 62. Tengler (pen.)

DFC Prag: Jozsef Korein (24 – 8/1); Josef Kuchynka (30 – 8/0), James Ottaway (29 – 9/0); Samuel Schillinger (21 – 3/0), Paul Mahrer (24 – 60/1), Otto Krombholz (26 – 6/2); Kalman Bobor (25 – 18/2), Adolf Patek (24 – 60/23), Ferenc Szedlacsik (26 – 22/11), Leslie Calder (36 – 7/1), Karel Weigelhoffer (25 – 9/1)

SK Meteor VIII: Jaroslav Bílý (22 – 7/0); Jaroslav Hasman (26 – 16/5), Josef Tengler (24 – 22/1); Josef Ejem (22 – 1/0), Jiří Bartůněk (19 – 40/4), František Rozvoda (21 – 85/7); Eduard Číp (23 – 14/3), Oldřich Král (24 – 28/12), František Ryšavý (24 – 31/10), František Tošner (20 – 11/2), Ferdinand Škoda (25 – 12/1)

ČAFC Vinohrady – SK Čechie Karlín 0:0 (0:0)

Na Floře, 1 500 diváků, rozhodčí Jindřich Fabián

ČAFC: Vojtěch Král (23 – 13/2); Stanislav Čermák (21 – 4/0), Václav Pechar (33 – 10/0); Jaroslav Kašpar (23 – 56/1), Karel Čipera (25 – 72/14), Antonín Nosek (27 – 33/4); Václav Karas (26 – 4/0), Antonín Horáček (19 – 2/0), Václav Pilát (36 – 19/3), Emil Kašpar (21 – 37/17), František Barták (22 – 8/0)

Čechie Karlín: František Homola (22 – 45/3); Jan Paulin (27 – 30/2), Antonín Ptáček (24 – 30/0); Karel Kučera (22 – 24/0), Emil Paulin (28 – 40/11), Bohuslav Štverák (23 – 36/0); Miroslav Horský (29 – 3/3), Jiří Šulc (21 – 39/21), Jaroslav Schiessl (26 – 19/5), Jaroslav Vlček (25 – 21/13), Karel Severin (25 – 31/11)

Z výše uvedených 66 hráčů, kteří se toho dne představili na ligových kolbištích (střídat se tehdy ještě nesmělo) se mi podařilo u všech dohledat nejen křestní jméno (ostatně ze všech 189 hráčů tohoto prvního ročníku mi chybí jen u dvou), ale kupodivu i data narození (to s velkou pomocí matrikového mága Eugena Scheinherra). Proto mohu s jistotou říci, že nemladším hráčem toho dne byl Jiří Bartůněk z Meteoru, kterému bylo 19 let a 78 dnů, doyen naopak byli již zmíněný slavný tvůrce české uličky Václav Pilát (36 let a 300 dnů), dohrávající svou skvělou kariéru v dresu ČAFC a anglický plejer DFC Less Calder (36 let a 157 dnů). Nikdo v ten den neslavil narozeniny, nejbližší tomu byl židovský záložník DFC Samuel Schillinger, rodák z Užhorodu, který na druhý den oslavil 22. narozeniny. A také se představily

první tři bratrské dvojice – Josef a Rudolf Sloupové ve Slavii, Emil a Jaroslav Kašparové v ČAFC a Emil a Jan Paulinové za Karlín. Z uvedených 66 borců je jediný, pro kterého se stal jeho první zápas i jeho posledním v životě, záložník Meteoru VIII Josef Ejem, který se pak v létě vrátil do rodného Berouna. Jeho jméno v žádné publikaci nenajdete, je to poprvé, co se takto dostává na světlo veřejnosti. Naopak nejvíce utkání sehrál Josef Silný (127), který také nastřílel ze všech nejvíce branek (113), čímž se stal prvním členem Klubu ligových kanonýrů. Tento bodrý Hanák to také dotáhl nejdále, co se úspěchů týče, a to až na vicemistra světa 1934. A pokud bychom to nejdál měřili vzdáleností, tak v Americe hráli teplický rodák Paul „Aule” Mahrer, pozdější trenér Sparty a reprezentace Fredi Szedlacsik (oba Brooklyn Americans) a plzeňák Jaroslav Vlček zvaný Bába, hrající za Spartu ABA Chicago. Ale úplně nejdál byl maďarský brankař DFC Jozsef Korein, který se proslavil v Argentině a Uruguayi, kde se také nakonec usadil.

Tolik tedy první tři utkání naší ligy, ke kterým od té doby až k dnešku přibýlo mnoho dalších a konečný počet zápasů se prozatím zastavil na čísle na **19 765**, celkový počet branek je **59 636** a na hřištích se představilo celkem **8587 hráčů** (stav k 31. 5. 2025).

Aby to příznivcům těch 4 klubů, které (ne všechnyj svojí vinou) nemohly 1. března 1925 odehrát své první ligové utkání, přidáváme sestavy z jejich prvních utkání, hraných později

8. 3. SK Nuselský – ČAFC Vinohrady 8:0 (3:0)

branky: 5., 15., 40., 57., 73., 76., 83. Jansa, 64. Kocourek

Jindřich Hocke (25 – 36/3); Rudolf Slíva (20 – 31/0), Karel Šamonil (19 – 30/1);

Antonín Kudrna (25 – 29/0), Václav Sůza (? – 20/2), František Škvor (26 – 32/4); ,

Antonín Lébr (29 – 8/1), Jaromír Kocourek (26 – 30/18), Bohumil Ruml (24 – 23/7),

Jan Jansa (28 – 34/26), Jan Švarc (28 – 16/2)

11. 3. AFK Vršovice – SK Čechie Karlín 2:3 (2:1)

branky Vršovic: 6. Knížek, 21. Bejbl

Vladimír Bělík (20 – 77/7); František Krejčí (27 – 83/0), Jaroslav Kučera (20 – 53/0);

Jaroslav Havrda (22 – 21/2), Vladimír Mašata (29 – 9/0), František Hochmann (26 – 90/7);

Jan Wimmer (22 – 94/33), Jan Knížek (23 – 90/26), Karel Bejbl (19 – 120/73),

Václav Hallinger (27 – 21/21), Otokar Bureš (26 – 6/1)

23. 3. a 4. 4. SK Viktoria Žižkov – SK Libeň 4:4 (2:2)

branky Viktorie: 16., 55. Carvan, 38. Mareš, 63. Jelínek

Václav Benda (17 – 142/17); Ladislav Ženíšek (21 – 130/4), František Stehlík (21 – 66/0);

Josef Suchý (19 – 110/1), Antonín Carvan (23 – 91/14), Václav Čepelák (26 – 63/3);

Jiří Mareš (26 – 29/11), Otto Novák (23 – 60/49), Václav Slezák (31 – 7/0), Ladislav Mattuš (24 – 30/1),

Jan Baier (19 – 27/4), ve druhém poločase hrál místo Stehlíka František Hojer (29 – 44/18) a místo

Bayera Josef Jelínek (25 – 40/13), kvůli počasí hrály oba poločasy v jiný den.

Vzhledem k anulaci prvního dubnového zápasu s Vršovici pak svou historicky zakalkulovanou soutěžní premiéru rudí odehráli až v hloubi května takto:

9. 5. AC Sparta Praha – SK Viktoria Žižkov 0:1 (0:1)

František Hochmann (21 – 83/24); Antonín Hojer (31 – 47/14), Antonín Perner (26 – 84/9);

František Kolenatý (25 – 53/1), Karel Pešek (29 – 87/1), Jaroslav Červený (29 – 29/5);

Rudolf Rektorys (18 – 18/6), Josef Sedláček (31 – 14/6), Alfred Schaffer (32 – 15/5),

Ferdinand Hajný (26 – 51/18), Otto Šimonek (28 – 25/6).

Text: Lubomír Král, Roman Jašek (facebook)

O TITUL SE ZASLOUŽILI:

Josef Sloup – Štaplík (9/0), Emanuel Hlíňák (9/1), Josef Kratochvíl (9/4), Josef Pleticha (9/0), Josef Silný (9/8), František Plodr (7/0), Rudolf Sloup – Štapl (7/10), Jan Vaník (8/13), Jindřich Protiva (7/0), Emil Seifert (7/0), Jindřich Šoltys (7/1), František Dobiáš (3/1), Zdeněk Kummermann (3/0), Josef Čapek (2/0), Josef Kuchař I. (2/0), Karel Nytl (1/0)

Trenér: John William Madden

KONEČNÉ POŘADÍ:

1. SK Slavia Praha	9	7	1	1	38:10	15
2. AC Sparta Praha	9	7	1	1	28:8	15
3. SK Viktoria Žižkov	9	4	3	2	23:18	11
4. DFC Prag	9	4	2	3	20:12	10
5. ČAFC Vinohrady	9	4	1	4	7:17	9
6. SK Čechie Karlín	9	2	4	3	13:19	8
7. SK Libeň	9	3	1	5	20:32	7
8. AFK Vršovice	9	3	0	6	19:28	6
9. Nuselský SK	9	2	1	6	18:32	5
10. SK Meteor Praha VIII	9	1	2	6	14:24	4

Josef Rektorys, Josef Šíma, Alfréd Schaffer, Otto Šimonek, Karel Pešek – Káda, Jan Šíma – Šána, Antonín Perner, František Hochman, Jaroslav Červený, František Kolenatý, Jaroslav Poláček

1925/1926

Středočeská I. liga

Pokorný návrat?

Po neúspěšné premiéře Asociační ligy došlo k návratu šampionátu pod řízení Středočeskou župou fotbalovou. Segregací německých týmů šlo do značné míry o logický krok, protože pomineme-li nově zařazené SK Kladno, byla zjevná neúčast jiného klubu mimo oblast Velké Prahy a soutěž nepřekročila rámec středních Čech. Šlo i o opětovný návrat ke dvoukolovému systému, jen nově stylem podzim-jaro, jak se již dávno zažilo na Britských ostrovech, ale poměrně velice osvědčilo i u našich jižních sousedů. Zvýšení počtu klubů přineslo prodloužení sezóny, ale je diskutabilní, zda i větší atraktivitu soutěže. Termínový pořádek se sice zlepšil, ale nakonec o všem podstatném stejně rozhodly dohrávky. Titul zůstal na Letné, pouze se přestěhoval na druhou stranu tehdejší Belcrediho třídy. Ovšem okolnosti byly znovu více než prapodivné a opět sehrál bezmála klíčovou roli při určení nových šampionů tým z Vršovic.

Rozčarování z premiérového ročníku Asociační ligy měl napravit návrat pod křídla SFŽ, z čehož měla radost nejen většina klubů, ale především župní funkcionáři. Proč nepřiznat, měli největší zkušenosti, jenže docela nedávno vlastní první třídu přivedli fakticky do záhuby. Nicméně nyní to byla to svým způsobem jakási satisfakce, ale především posílení celkového vlivu Středočeské župy ve ČsFA.

Soutěž měla dlouho vcelku poklidný průběh, který nebyl narušen ani zimním zájezdem AC Sparta do Španělska, Portugalska a Francie. Ostatně, krom pomyslných medailí se zatím příliš o mnoho nehrálo, a i když se mnohým počet týmů v soutěži zdál vysoký, ani nejslabší účastníci ligy tehdy neměli kam sestoupit. A pokud by bylo dodrženo pravidlo, že podobné záležitosti by měly být vyjasněny již před startem soutěže, pak by to tak i zůstalo. Jenže mnohé bude nakonec jinak, jak se k tomu ještě dostaneme a zejména šestá a posléze i osmá příčka měla v budoucnu svoji „přidanou hodnotu“.

Vynechme důvody některých kontumací a z opakovaných zápasů vytípíme ty dva nejpodstatnější, které spouštěly rozhodnutí o titulu. Zápas Slavia–Vršovice a Meteor–Sparta skončily shodně 2:1 ve prospěch favoritů a zůstat tyto výsledky platit, tak titul výrazně lepším skóre obhájila SK Slavia. Jenže v obou případech byly shledány důvodnými protesty poražených a řídicí komise se opravdu nechvalně vyznamenala. Sparta přišla o vítězný gól a od stavu 1:1 se mělo se dohrávat jen osm minut, což nebylo moc času, aby ho znovu vstřelila. Jenže ještě hůře dopadla Slavia, která přišla dokonce o branky dvě a dohrávku měla začínat v 36. minutě s jednobrankovým hendikepem!

Sešívání měli onoho osudného 17. července výhodu domácího hřiště a bezmála hodinu, aby skóre znovu otočili a zajistili si vavříny ligových šampionů, jenže za soupeře měli houževnatý tým Vršovíc a i tamní

AFK hrál o mnohem více, než většina zúčastněných tušila, byť je otázkou, jak a co z *kuloárových jednání o další budoucnosti ligy už proběhlo*. Každopádně černobílým se nedařilo, místo brzkého vyrovnání inkasovali podruhé a dohrávající zápas v naprosté křeči už jen snížili. Touto prohrou v té době stále vedoucího týmu soutěže došlo k tomu, že rudí v libeňské dohrávce s druhým zelenobílým týmem již gól dát nemuseli, k prvenství jim stačilo neinkasovat a připsat si bod za remízu 1:1.

O tom, že si nyní AC Sparta již podruhé titul mezi prsty uniknou nenechá pochybovat málokdo – sešívání mohli jen darmo doufat. Jejich nadějí snad mohl být jen fakt, že jejich rivalové již cele žili přípravami na později velice slavné letní turné do USA organizované klubem krajanů Sparta ABA z Chicaga. Ještě před odjezdem za Velkou louží bylo nutné odehrát zbývajících osm minut částečně anulovaného střetnutí s meteorskou chasou. Donedávna vpravdě nečekaný titul byl těmito osmi bezgólovými minutami definitivně pro Spartu potvrzen. Překvapení se tentokrát nekonalo...

Nový mistr v průběhu ročníku představil na svou dobu až nevídaný počet hráčů – celkem 25! V mužstvu rudých přitom také zazářila jedna z prvních zahraničních hvězd, i když bohužel jen velmi krátce. Maďar Alfréd Schaffer totiž záhy odešel za jiným fotbalovým chlebíčkem, ostatně byl už pětatřicátník a v tehdy špičkovém mnichovském DSV mu nabídli lákavou pozici hrajícího trenéra...

Ve Spartě se objevil prvně již roku 1922, podruhé pak v období 1925–1926. Bohužel však patřil k hráčům, kteří byli notorickými fotbalovými cestovateli a v Praze na Letné ho neudržel ani luxusní plat. Možná nabídnout mu jiný post – nejspíše už přemýšlel nad dobou, kdy bude muset pověsit kopačky na hřebík a tento přerod z hráče v trenéra mu v Bavorsku umožnili...

Alfréd SCHAFFER

* 13. 2. 1893 Budapešť

† 3. 8. 1945 Prien am Chiemsee

Hráč: Tussen 1908, Tipografia SK, Lipótvaros TC, Ferencvárosi TC, Kispesti AC, Fővárosi TC, Terézvárosi TC, Tatabányai SK, Budapesti AK, MTK Budapest, 1. FC Nürnberg, FC Wacker München, Eintracht Frankfurt, Hamburger SV, FC Bayern München, SV Amateure Wien, FC Basel, AC Sparta Praha, Trenér: DSV München, FC Wacker München, Berliner SV 1892, 1. FC Nürnberg, MTK Budapest/Hungaria, FC Rapid Bucuresti, AS Roma, Ferencvárosi TC, Bayern München

Reprezentoval: 15× Maďarsko

Geniální střelec s mistrným ovládním míče, nezadržitelný driblér, budapešťský „Spezi“, těmito superlativy byl oslavován světoběžník „goal királyi“ (střelecký král), který Spartě v 15 zápasech pomohl pěti brankami. Nejvíce jich nastřílel v prvoválečném období v modrobílém dresu budapešťského MTK (1914–1919, 154 ligových zápasů / 89 branek). Jako hráč na svou dobu přestupoval opravdu hojně a získal sedm mistrovských titulů ve čtyřech zemích. Velmi úspěšný byl i jako trenér (mj. mistr Itálie s AS Řím). Maďarský národní tým dovedl ke stříbru na MS 1938 ve Francii. Krátce po válce, kdy žil v Bavorsku, byl operován na zánět slepého střeva, zemřel ve vlaku na krevní sraženinu.

Rozšíření soutěže na dvanáct týmů bylo do jisté míry i východiskem z nouze. Tři nováčci byli diametrálně odlišní. Zařazení SK Kladno jako nejlepšího týmu druhé ligy bylo mimo jakoukoli diskuzi. U dalších dvou klubů z chvostu II. ligy bylo již méně chvályhodným počinem, ale po segregaci německých klubů prostě zatím neměly s kým hrát. Jak SK Slavoj Žižkov, tak ani SK Čechie Praha VIII v profesionální lize nikterak neoslnily a byly vesměs pouze snadnou kořistí a příjemným soustem pro ostatní soupeře. Ne nadarmo se těmito klubům „do počtu“ vyčítalo, že se k profesionalismu přihlásily ryze účelově, aby si zajistily dočasnou příslušnost k elitě a soutěžně by objektivně příliš neuspěly ani mezi amatéry.

Text: Lubomír Král

NA TITULU SE PODÍLELI:

František Hochman II. (18/5), Antonín Kaliba (5/2), Jaroslav Červený I. (20/4), Ferdinand Hajný (16/11), Jan Dvořáček (18/31), Antonín Perner (18/2), Antonín Hojer (17/7), František Kolenatý (17/0), Karel Pešek – Káďa (16/0), Jaroslav Poláček (14/14), Josef Sedláček (13/6), Josef Horejs (13/3), Karel Steiner (13/0), Josef Šíma (9/10), František Hrubý (8/0), Josef Miclík (8/4), Alfréd Schaffer (7/3), Otto Šimonek (5/0), Václav Staněk (3/1), Jan Šíma – Šána (2/0), Antonín Carvan (1/0), Ota Fleischmann (1/0), Josef Maloun (1/0), Josef Mika (1/0), Antonín Moudrý (1/0), František Tichý I. (1/0), 1 branka soupeře vlastní.

Trenér: Václav Špindler

KONEČNÉ POŘADÍ

1. AC Sparta Praha	22	18	3	1	97:24	39
2. SK Slavia Praha	22	18	2	2	112:25	38
3. SK Viktoria Žižkov	22	16	3	3	91:31	35
4. Nuselský SK	22	12	3	7	61:49	27
5. ČAFC Vinohrady	22	11	3	8	52:52	25
6. AFK Vršovice	22	9	5	8	57:42	23
7. SK Meteor Praha VIII	22	10	2	10	65:76	22
8. SK Kladno	22	9	2	11	63:67	20
9. SK Čechie Karlín	22	6	2	14	58:78	14
10. SK Libeň	22	5	2	15	40:92	12
11. SK Slavoj Žižkov	22	2	1	19	28:89	5
12. SK Čechie Praha VIII	22	1	2	19	23:120	4

Aby nebyl všem zmatkům a nejistotám konec, Středočeská župa rozhodla na své valné hromadě poněkud zvláštně. Po skončení ročníku 1925/26 byl další ročník ligy, opět řízené SŽF, zahájen s 12 kluby ve stejném složení jako u právě ukončeného ročníku. V období 23. 8. a 5. 9. 1926 bylo sehráno 11 zápasů (SK Slavia, Viktoria Žižkov, Slavoj Žižkov a SK Meteor VIII sehrály po třech utkáních, SK Libeň, AFK Vršovice, SK Čechie Karlín a SK Čechie VIII po dvou, Nuselský SK a SK Kladno po jednom; AC Sparta a ČAFC Vinohrady do soutěže nezasáhly, protože v létě byly na zahraničních zájezdech) a tato

soutěž dále nepokročila. Koncem srpna 1926, když byl založen Svaz profesionálních klubů, byla vytvořena nová liga za účasti sedmi pražských klubů, včetně DFC Prag. V této lize za účasti šesti nejlepších týmů z dohrané sezóny se začaly hrát zápasy v období 3. 10. – 29. 11. 1926. Tato liga byla následně valnou hromadou ČSAF zrušena a následovala tzv. Kvalifikační soutěž I. ligy 1927. Opět bez DFC a pouze jednokolová, protože se hrálo od poloviny ledna až do první dekády měsíce května. Účelem bylo, aby nový ročník 1927/28, již logicky dvoukolový, a v systému podzim–jaro mohl být zahájen, jak již velel i stredo-evropský standard, na konci srpna.

Dodejme, že AC Sparta byl na podzim 1926 na desetitýdenním zájezdu do USA a Kanady, tudíž ani do druhé skrečované soutěže nezasáhl, byť účastníkem formálně byl. Pro úplnost u tohoto zdařilejšího pokusu s neslavným koncem uveďme stav při jeho zastavení:

1. SK Slavia Praha	4	3	1	0	19:6	7
2. AFK Vršovice	4	2	2	0	16:7	6
3. DFC Prag	4	2	1	1	14:14	5
4. SK Viktoria Žižkov	3	1	0	2	7:12	2
5. ČAFC Vinohrady	4	1	0	3	7:13	2
6. Nuselský SK	3	0	0	3	3:14	0
7. AC Sparta Praha	0	0	0	0	0:0	0

František Kolenatý, Josef Šíma, Josef Miclík, Karel Pešek – Káda, Josef Silný, Josef Horejs, Jaroslav Burgr, Antonín Perner, František Hochmann, Ferdinand Hajný, Adolf Patek.

1927

Kvalifikační soutěž Středočeské I. ligy

Mistrovská soutěž doklopýtala do další etapy, která nebyla z nejdelších. Předchozí neúspěšné fotbalové roky v nejvyšší soutěži našly pokračování až na jaře tohoto roku. Nebylo valné chuti, po předchozích nemastných neslaných dvou letech mistrovského klání, pokračovat v tomto zmatky, protesty a kontumacemi provázejícím procesu. Vše, co bylo sehráno na podzim, bylo anulováno a v mnohém ohledu i takřka zapomenuto.

Nakonec byla pod řízením SŽF rozehrána (a dohrána!) alespoň jednokolová soutěž na jaře 1927. Asociací byla nazvána taktéž poněkud nezvykle a šalamounsky – Kvalifikační soutěž I. ligy, jiní ji nazývali Jarní středočeskou ligu. Ale ať tak či onak, rozhodujícím krokem při vyhlašování regulí této „poloviční“ ligy bylo faktum, že půjde

o oficiální šampionát s vyhlášením mistra republiky. Ale i ostatní týmy měly dost hodně o co hrát, vždyť dva nejslabší celky měly dostat pro příští sezonu z elitní společnosti padáka.

Sedmičlenný soubor pražských klubů s přízvaným kladenským SK (tj. nejlepších osm týmů sezóny 1925/1926) hrál jednokolově a předem bylo zřejmé, že

o titul se poperou tradiční letenští rivalové. Tým pražské Sparty ztratil v průběhu předchozí sezóny jednoho ze skvělých evropských borců – Alfréda Schaffera, ale ten už byl za zenitem. Neštěstí nechodí po horách, ale po klubech a v lednu 1927 Spartané přišli i o svého velmi dobrého a především nadějného plejera, který stál na počátku své kariéry – Jaroslava Poláčka.

Jaroslav POLÁČEK

* 5. 4. 1905 Plzeň

† 5. 1. 1927 Plzeň

Hráč: SK Slavia Plzeň, SK Viktoria Plzeň,
AC Sparta Praha

Reprezentoval: 1× ČSR A, 2× amatérský výběr

Začínal jako osmiletý hoch v plzeňské čtvrti Doudlevec, na tzv. „Dobyčáku“, což byla plocha vyhrazená původně k trhům s dobytkem a dalším zvířectvem. (Nyní v tomto prostoru stojí zimní stadion na Štefánikově náměstí.) Nezabýval se jenom fotbalem, aktivně se zapojoval i do dalších sportovních aktivit jako bandyhokey, házená, vybíjená apod. Brzy se propracoval do dorosteneckého týmu SK Slavia Plzeň, který patřil k nejlepším nejen v Západočeské župě, ale i v celé republice a v roce 1922 získal titul dorosteneckého mistra země. Jaroslav v tomto týmu doslova zářil, ve 119 zápasech nastřílel celkem 171 branek z postu pravé spojky nebo centrforwarda. Kvalitami rozhodně přesahoval možnosti Slavie, do SK Viktoria Plzeň přestoupil v roce 1924. V novém dresu odehrál sotva půl roku a stěhoval se na pražskou Letnou do AC Sparta. Po úvodních rozpačitých zápasech brzy „zdomácněl“ a byl platným útočníkem rudé vozby. Ve Spartě byl na očích i stavitelům reprezentačního mužstva, zahrál si za něj poprvé a bohužel i naposledy proti Maďarsku (11. 10. 1925 – 2:0) Za amatérský výběr odehrál dva zápasy, v Praze proti A týmu Polska (23. 5. 1925 – 2:1) a v Krakově v odvetě (6. 6. 1926 – 1:2). Se Spartou se zúčastnil slavného zájezdu v roce 1926 do Ameriky, kde opět oslnil, a to nejen naše krajany. Dostal řadu nabídek, aby v USA zůstal, kluby krajanů se předháněly, kdo jej získá: Sparta Chicago, Slavia Cleveland a FC Prague New York. Jenže Jaroslav měl nejraději Spartu, a tak se pochopitelně s výpravou vrátil domů. Při návratu z Ameriky, na parníku *Berengaria* se pravděpodobně nachladil, přechodil zánět ledvin a po návratu do Prahy zamířil do nemocnice. Bohužel pozdě, již se jej nepodařilo zachránit a ve věku 22 let zemřel. V naší lize odehrál za Spartu 20 utkání a vstřelil 21 ligových branek. Ferdinand Scheinost, funkcionář fotbalového svazu, mezinárodní sekretář AC Sparta a především zdatný sportovní novinář ve své knize popsal poslední cestu Jaroslava Poláčka takto: *Jeho pohřeb v Plzni byl úchvatným triumfem sportu. Desetitisícové davy vroubily hlavní třídy, kudy se ubíral smuteční průvod. Nejprve hudba, pak čestná četa býv. plzeňské divise, za ní plzeňské sportovní kluby. Na konec nádherný, věnci obalený vůz, tažený čtyřspřežím běloušů a za nimi lkající matka s otcem a bratry. Po obou stranách vozu tvořili čestnou stráž hráči ligového teamu Sparty. Nakonec v šestistupu presidium Sparty, výbor a stovky členstva. Tisícové davy následovaly. Na odlehlém hřbitově sv. Václava v přeplněném krematoriu se rozloučili představitelé českého fotbalového sportu se zesnulým, který byl do rakve uložen ve spartánském dresu s fotografií Sparty v ručkách křečovitě sevřených... Byl to obrovský, ale smutný poslední triumf!* V brzkém věku odešel obrovský fotbalový talent, který mohl nadělit ještě tolik sportovní radosti.

Předpovědi, že o titul se utkají pouze letenští rivalové, se naplnil. Den D jejich střetu nastal o prvo-májové neděli, před vytrvalým deštěm zmáčenými 20 000 diváky, na hřišti sešívané Slavie. Favoritem byla Sparta, ale domácí vzdorovali a výborným výkonem útočné řady v první půli deptali obrannou řadu rudých. *Ve druhém poločase se však karta obrátila a navrch měla Sparta, která korunovala svůj tlak po příhře Silného brankou Šímy v 73. minutě. Nepovolila a do konce utkání předváděla, byť po kotníky v blátě, výtečnou prvotřídní hru*

a potěšila tak veškeré zúčastněné obecnstvo... Tolik hodnocení dobového tisku o vrcholné události, o derby letenských „S“, které definitivně rozhodlo o titulu. Velmi platným nováčkem v týmu AC Sparty byl Hanák Josef Silný, který před počátkem soutěže přeběhl k rudým od nedalekého sešívaného rivala. Přebíhalo se mu jistě dobře, Sparta za něj vyplatila tehdy rekordních 60 000 Kč a jistě se nějaký peníz dostal i do kapsy boдрého Kroměřížana. Rozhodně to byla skvělá investice rudých do budoucna.

Josef SILNÝ

* **26. 1. 1902 Kroměříž**

† **15. 5. 1981 Kroměříž**

Hráč: SK Hanácká Slavia Kroměříž,
SK Slavia Praha, AC Sparta Praha, SC Nîmes,
Bohemians AFK Vršovice,
SK Hanácká Slavia Kroměříž
Trenér: SK Hanácká Slavia Kroměříž

Reprezentoval: 50 × ČSR A

Do opravdového dresu jej oblékli již ve 14 letech v dorostu Hanácké Slavie v rod-né Kroměříži. Nikterak zpočátku nezářil, to až po válce v roce 1920 na sebe začínal upozorňovat. Na svých zájezdech po zemi moravské nemohl uniknout ani zrakům nejen pražských fotbalových šíbrů. Ťukali na dveře jak z Prahy, tak i z ne-daleké Olomouce, zajímala se Ostrava a Moravská Slavia z Brna. Na vojnu nastoupil v roce 1923 v Olomouci k „šestému“ pěšímu pluku, ale i tam si jej našli a přemlou-vali, slibovali, že zařídí dobrou vojnu v hlavním městě. Přikývl, neupsal se sešíva-ným, kteří měli eminentní zájem, ale koketoval s rudými a že prý k „pátému“ pluku na Smíchov, kam sahaly dlouhé prsty rudých. Ve vlaku k němu přisedl mladý ofi-cír a narýsoval mu skvělou budoucnost na Pohořelci u pomocné rotý „stopadesá-téhoprvního“ pluku protivzdušné obrany. Vychválil sešívané, v jejichž službách pracoval a Josef se tak brzy hlásil na Letné, ale u spartánské konkurence. Sparta se však nakonec přece jenom dočkala, ale stá-lo jí to velmi slušný balík tisícovek. Událo se v roce 1926 a Silný absolvoval jako nováček v rudém dresu dlouhý zájezd do USA. Stejně jako Karlu Steinerovi a dalším borcům Sparta ABA Chicago nabízela hory

Jožka Silný v derby s letenským rivalem.

spolu s doly, ale lákání podlehl pouze Jaroslav Červený, který kromě fotbalu dostal i velmi slušné placené místo zdravotního zřízence. Ve Spartě hrál Josef Silný až do ročníku 1932/33, kdy v polovině soutěže odešel do francouzského SC Nîmes. V té době nebylo zvykem povolávat fotbalisty do národního výběru ze zahraničního angažmá. Po domácím mači s Anglií v květnu 1934 však letělo telegrafické pozvání do národního reprezentačního dresu do jižní Francie. Josef se i v Nîmes dočkal nominace a patřil tak do stříbrné party, která v Itálii hrdinně vybojovala „jenom“ druhé místo na světovém šampionátu. S titulem vicemistra světa jej přivítali vršovičtí klokani, kde v zelenobílém dresu nastupoval v závěru ligového ročníku 1934/35. Sestupem Bohemians se ligové kalkulace u Jožky zastavily na číslech 152 utkání, v nichž vstřelil 127 branek, z toho 14 ve Francii. Přišel však i čas ukončit kariéru vrcholového sportovce, a tak se Jožka vrátil do rodné Kroměříže, kde až do roku 1942 působil v domácím SK Hanácká Slavia jako hráč a hrající trenér. V rodném městě, velmi uctíván a veleben, pracoval na místní poště jako poslíček a příručí. Rodné město a klub na něj rozhodně nezapomněly, v roce 2022 byl po něm pojmenován fotbalový stánek kroměřížské Slavie.

A titul z tohoto roku 1927? Nikoho již pranic nezajímalo, že byl vlastně „poloviční“, protože šlo pouze o jednokolovou soutěž, s odstupem doby to neřeší především fanoušci rudých a vesměs ani zbývající fotbalová veřejnost. Titul byl plnoprávně a se všemi oficiálními získán, nač jakýchkoliv diskuzí. Prvních šest týmů vybojovalo právo hrát od podzimu o titul již znovu dvoukolově, kteréžto privilegium získala i Čechie Karlín jako vítěz kvalifikace II. třídy.

A ještě v něčem byl tento „ročník“ mimořádný – prvně se v něm rozhodovalo o obsazení kvóty dvou týmů v nově proponovaném Středoevropském poháru. Samotný titul mistra tehdy ještě nestačil, ale čeští medailisté se měli turnajově utkat s DFC Prag.

Odjezd Vršovíc do Austrálie způsobil, že se o čtvrté místo „servaly“ SK Kladno a žižkovská Viktorka, ač si to umístěním vůbec nezasluhovala, a mohla být vůbec ráda, že uhájila místo mezi elitou v příštím ročníku. Nakonec se rozhodlo na hřišti a Kladenští Žižkováky přejeli 3:0, stejným výsledkem porazili Středočeši i DFC, který v tomto turnaji absolutně propadl. Se skóre 0:17 mohli modrobílí jen závidět svým letenským rivalům, kteří ztratili po bodu jen ve vzájemném zápase. Do STEP lepším podílem skóre (12:2) postoupila jako první Slavia, mistrovská Sparta svou cestu za celkovým triumfem v premiéře později tak prestižní mezinárodní soutěže zahájila z 2. kvalifikačního místa (18:5).

Text: Lubomír Král

NA TITULU SE PODÍLELI:

František Hochmann II. (7/4), Antonín Perner (7/3), Josef Silný (7/7), Antonín Carvan (6/1), Josef Maloun (6/2), František Rozvoda (6/0), Josef Šíma (6/12), Karel Steiner (5/0), Rudolf Dolejší (4/0), Jan Dvořáček (4/3), Ferdinand Hajný (3/0), Josef Horejs (3/2), František Kolenatý (3/0), Karel Pešek – Káďa (3/0), Jan Paulín (2/0), Vadim Baldin (1/1), Otto Fleischmann (1/0), Jaroslav Heřman (1/0), Josef Miclík (1/0), Václav Staněk (1/1), 1 branka soupeře vlastní

Trenér: Václav Špindler

KONEČNÉ POŘADÍ:

1. AC Sparta Praha	7	6	1	0	33:6	13
2. SK Slavia Praha	7	5	1	1	30:12	11
3. AFK Vršovice	7	3	2	2	14:15	8
4. SK Kladno	7	3	1	3	18:26	7
5. ČAFC Vinohrady	7	2	2	3	13:14	6
6. SK Viktoria Žižkov	7	2	2	3	17:22	6
7. Nuselský SK	7	1	2	4	14:22	4
8. SK Meteor Praha VIII	7	0	1	6	9:31	1

Jan Štěpán – Matěj, Jaroslav Srba, Karel Steiner, Antonín Klicpera, František Stehlík, Jan Baier, Václav Křížek, Vojtěch Sýbal – Mikše, Karel Hromádka, Jaroslav Bílý, Karel Meduna.

1927/1928

Středočeská I. liga

Poprvé a také i naposledy

Bratři Jana Žižky, jak se někdy červenobílým viktoriánům říkalo, zažili poněkud rozporuplný ročník. Na jedné straně, po návratu ze skandinávského turné, se dočkali již jistého mistrovského titulu. Prvního a zároveň i posledního v celé dosavadní historii československého fotbalu. Na druhé straně utrpěli dvě ztráty, přičemž druhá, kdy přišli o tradiční místo svých zápolení, o hřiště Na Ohradě, byla daleko bolestnější než utajený útěk lídra Ladislava Ženíška za velkou louží.

V ročníku 1927/1928 se po změnách na jaře 1927, kdy se hrála pouze tzv. Kvalifikační soutěž Středočeské I. ligy, opětovně nejvyšší profesionální soutěž zvolna etablovala do přijatelné podoby a systému. Ve Středočeské I. lize hrálo sedm účastníků, spolu se šesti kluby z Prahy i tradiční

SK Kladno. Dvoukolová liga všem nabídla pouhých dvanáct zápasů souměrně rozložených v systému podzim-jaro. Vzniklo tak velké množství volných termínů, které byly hojně využívány k zahraničním turné.

Zápasy v zahraničí byly atraktivní pro obě strany, jak pro pořádajícího hostitele, tak i pro mužstvo, které

si z těchto výletů dokázalo přivést vedle sportovních zkušeností především i slušné finanční částky. Sloužily především pro platy profesionálních hráčů, ale přišly vhod i pro plnění jiných cílů a potřeb klubů. Ne všichni hráči byli v klubech totiž profesionály, velká část z nich měla i občanské povolání. Často se proto stávalo, že i dobrý hráč na turné neodjel nebo se z něj po části odehraných zápasů byl nucen vrátit – končila mu dovolená. Událo se tak i v případě australského zájezdu AFK Vršovice (1927), stalo se tak i žižkovským viktoriánům v případě dlouhodobého zájezdu do Švédska, Norska a Dánska.

Favorizovaná Sparta překvapivě přenechala body papírově slabším soupeřům Čechii Karlín (2:3) a ČAFC Vinohrady (1:1). SK Slavia se vedlo podobně, ztratil body s Čechií Karlín (2:3) a ČAFC Vinohrady (0:0). Přitom byla dominance pražských „S“ donedávna zřejmá, ne nadarmo se o pár let dříve dostalo Spartě přídomku „železná“. Bylo to díky způsobu, kterým dokázala doslova drtit jednoho soupeře za druhým a to nejen na domácím poli, ale i v zahraničí.

Byť drobné, ale překvapivé ztráty, se nakonec ukázaly být rozhodujícími. Nebyla ovšem rozhodně náhoda, že viktoriáni oslavili výročí 25 let založení titulem. Úspěšně prezimovali na čele tabulky, tým byl složený převážně z mladých odchovanců, kteří měli snahu se ukázat, prosadit a případně vyměnit dres za lépe placený. Oproti třítydennímu turné v předchozím roce, další si viktoriáni protáhli na necelých pět týdnů a odehráli 17 utkání. Ještě na cestách po chladném severu přivítali červenobílí zprávu, že ve starém vršovickém Dolíčku Sparta podlehla 0:1 a mistrovská tajenka je vyřešena.

Viktoriáni byli po návratu ze zájezdu na Wilsonově nádraží vítáni nejen jako hrdinové ze severského turné, ale již jako novopečení domácí šampioni. Zbývalo odehrát ještě povinné poslední utkání soutěže na

Letné se Spartou. Nejen fyzická únava z dlouhodobého zájezdu hochů zpod Vítkova vrchu, rovněž i více než třicetistupňové bezvětrí, byť ještě byl květen, udělaly své. Rudí vedli od 63. minuty brankou Smolky, Žižkovští vyrovnali v poslední minutě Podrazilem, ale ani případná dvouciferná prohra by poražené o mistrovský titul nepřipravila. Závěrečná tečka šampionátu, remíza 1:1 slušela mistrům ligy, ale ani pro rudé jakýkoli výsledek už nic neřešil.

Podzim se rudým hrubě nevydařil, na tři porážky v šesti mistrovských zápasech rozhodně nebyli zvyklí a když v úvodu jara doma remizovali s ČAFC na boje o medaile mohli zdánlivě zapomenout. Jenže pak porazili Slavii, vyhráli na Kladně a po nakládačce Čechii byli rázem jediní, kdo mohl prvenství Žižkovských ohrozit, mělo to však dva nezbytné předpoklady. Nejen vítězství nad viktoriány po jejich návratu do vlasti, ale také výhru ve Vršovicích, kde domácím šlo doslova o všechno.

Mužstvo zelenobílých se sice vrátilo z Austrálie ověnčeno slávou a s dvěma vačnatci, načež funkcionáři AFK na svazu i spolkovém katastru úspěšně vybojovali změnu názvu (zájezdové „Bohemians“ bylo předrženo dosavadnímu názvu klubu) i symbolů, ligovému týmu se vůbec nedařilo. Jediný uhrazený podzimní bod směřoval zelenobílé vstříc druhé lize, a i když „klokani“ na jaře doslova vstali z mrtvých a jako první porazili i Viktorku, stále nad nimi visel pomyslný Damoklův meč sestupu. Nechtěli-li domácí opustit elitní společnost, nemohli si dovolit porážku, a to, že v případě výhry budou i nejlepším týmem jara asi nikdo neřešil. Nakonec padl jediný uznaný gól, který domácí vítěze katapultoval z poslední až na čtvrtou příčku; na poraženou Spartu tím více než bronz nezbyl a ČAFC Vinohrady nezachránila před pádem do druhé ligy ani jarní senzační výhra nad v údolí Botiče právě stvrzenými mistry republiky.

Ladislav ŽENÍŠEK

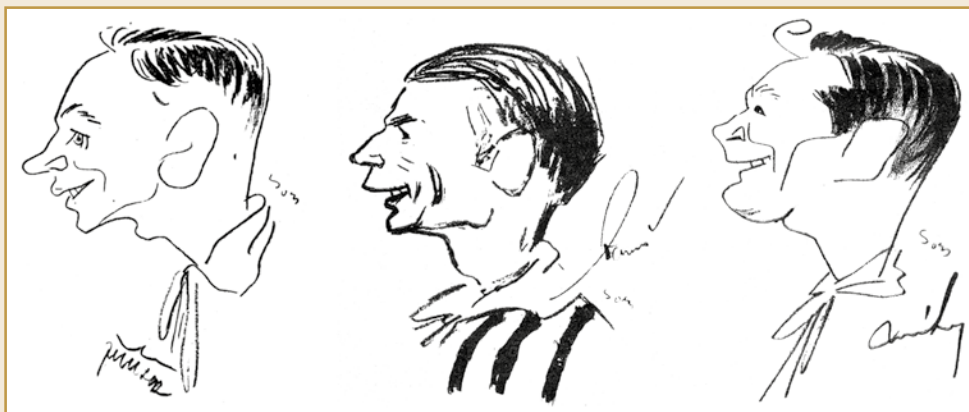
* 7. 3. 1904 Vinohrady

† 14. 5. 1985 Praha

Hráč: ČAFC Vinohrady, SK Červený Kostelec, SK Pardubice, Teplitzer FK 03, SK Viktoria Žižkov, Sparta ABA Chicago, SK Viktoria Žižkov, SK Slavia Praha, SK Viktoria Žižkov
Trenér: Bohemians AFK Vršovice, SK Nusle, Bohemia AFK Vršovice, SK Viktoria Žižkov, SK VŽKG Ostrava, ATK Praha, národní tým ČSR aj.

Reprezentoval: 22× ČSR A

Viktoriány těsně před zahájením sezóny zaskočila nepříjemná záležitost, do přípravy hráčského kádru se nedostavila jedna z hvězd červenobílých – Ladislav Ženíšek. Přičemž od jeho příchodu v roce 1924 na něj byl naprostý spoleh. Nebyl k mání, nikdo o něm nevěděl, ani v rodině se nic nevědělo o jeho krocích. Později, kdy se vydal po jeho stopách další hráč Viktorie, univerzál, který kromě branky uměl zahrát na všech postech – Ladislav Matuš, se věc vyjasnila. Po čtyřech podzimních zápasech ligy odešel, on však se svolením klubu a legálně, za Velkou louží, aby následoval vábení právě Ženíška. Ten se vydal za dobrodružstvím a především za vidinou velkých peněz, pohodlného a klidného živobytí do Chicaga. Od kamarádů ze Sparty dostal informace, jaké je to tam báječné a jak se bude dobře mít. V červnu si koupil jízdenku na vlak a odjel do Berlína, odtud do Hamburku, kde si koupil lodní lístek do New Yorku. S pár dolary se vydal za americkým snem, to vše s absolutní neznalostí anglického jazyka.

Ženíšek, Matuš a Novák v karikaturách viktoriánského časopisu Sportovec.

Posunky se na newyorském nádraží nějak dorozuměl a šťastně dorazil do Chicaga. Tam jej pochopitelně nikdo nečekal, nic se o něm nevědělo. V klubu jej přijali s jistými rozpaky, i když informace a reference si o něm snadno dodatečně získali. Nejdříve se etabloval v zaměstnání, dostal práci u krajana v obchodě s oděvy, kde si vedl velmi zdatně, jak o tom později rád vyprávěl: *... jednou jsem prodal naší krajaně, doslova jsem jí ukecal, pro jejího syna sako, bylo ale o tři čísla větší. Po čase mi přišla paninka velmi poděkovat, syn rychle do saka dorostl a dokonce se v něm i později ženil. Byl jsem úspěšný na všech frontách.* Za ním se spolu s Matušem vydal za moře i další viktoriánský borec Ota Novák. Zatímco Matuš pracoval se Ženíškem „v textilu“, Novák prodával klobouky. Ženíšek se v klubu chicagské Sparty usadil a odváděl poctivou práci, byla s ním spokojenost převeliká. Přijela za ním i manželka, která pracovala rovněž v obchodě s textilem, u firmy Pinskraut, jako pokladní. Časem však zjistili, že život v Americe na velké zbohatnutí zřejmě nebude, také se jim stýskalo po domově a tak se po necelých dvou letech „Ženda“ vrátil do červenobíle pruhovaného dresu Viktorky.

Karel STEINER

* 26. 1. 1895 Praha

† 29. 4. 1934 Praha

Hráč: SK Bubeneč, SK Viktoria Žižkov, AC Sparta Praha, SK Viktoria Žižkov

Reprezentoval: 14× ČSR A

Další výrazná osobnost Viktoriánů – Karel Steiner. Začal s fotbalem na letenských a bubenečských plácích, v dorostu už hrál za SK Bubeneč, ale nejvíce jej lákala Sparta, kam to šel odvážně zkusit. Nedostal zde však šanci a vrátil se do mateřského klubu a za půl roku, po dvou odehraných zápasech v SK Meteor Praha VIII jej zkoušeli žižkovští Viktoriáni. Bylo po Velké válce, řada hráčů padla na frontě, další byli z fronty zranění a rehabilitovali. Karel se ve Viktorce velmi rychle uchytil a zabýdlel (1918–1922), sbíral zde ostruhu na postu nekompromisního obránce.

To už si jej všimli sami Letenští, dali mu laso, a tak se najednou oklikou dostal tam, kde původně chtěl hrát (1922–1927). Viktoria jej Spartě nejdříve zapůjčila v roce 1921 na zájezd do Španělska. V roce 1926 absolvoval se Spartou jako zápůjčka slavný zájezd do USA. Tam kromě toho, že dobře reprezentoval, dostal i nabídku hrát za Spartu Chicago, ovšem v Praze měl děvče a kamarády, rád se vrátil domů. Vždy po velkých zájezdech putoval Karel zpět do Viktorie, ale znovu po dvou měsících byl zpátky na Letné. Když

Na OH v Antverpách, Karel Steiner sedící první zprava.

doléčil zranění ze zájezdů, zase byl pro Spartu dostatečně dobrý. Za reprezentační tým nastoupil celkem „jenom“ 14×, bylo to jednak tím, že byl často zraněný a jednak také na postu levého obránce bylo zájemců o dres se lvíčkem na prsou hned několik. Premiéru v repre dresu měl Karel na antverpské Olympiádě proti Norsku (29. 8. 1920 – 4:0), *Sportovní věstník* tehdy napsal: *Dvojice Hojer a Steiner hraje skvěle, zneškodňuje namáhání se norských útočníků. V pozdějším finále s Belgií naši nakonec nedohráli: ... Krátce na to náhlý útok pravého křídla. Toto centruje. Steiner vyskakuje po míči a vrací jej zpět. Rovněž s ním jde po míči pravá spoj a naráží do Steinera, který naprosto nevinně sráží jej k zemi. Soudce beze všeho vylučuje Steinera ze hry a nařizuje trestný kop. Na tuto ničemnost odpovídají naši protestem a ježto vidí, že není možno dále hráti za soudcování nenávistného starce, odchází ze hřiště. Mezitím ohlašuje se oficiální protest Čechů do jednání soudce. A jak to dopadlo, všichni víme... nebylo odvolání. Belgii velmi záleželo na vítězství v domácím fotbalovém turnaji, a tak si to uměla u rozhodčího Lewise pravděpodobně dobře ošetřit.*

Po návratu rudých z USA, v roce 1927 byl ze Sparty „odejit“, vrátil se do své červenobílé Viktorie a hrál zde až do své předčasné smrti, přičemž z postu obránce vstřelil slušných 15 branek, z toho ovšem 12 z penalt. V nejlepším chlapském věku, kdy se pomalu již chystal do fotbalového důchodu, jej postihl zánět mozkových blan a brzy na to i zemřel.

Ligová sezóna má pro viktoriány kromě titulu bohužel také jednu negativní zprávu. Po vytvoření nového společného státu Čechů, Slováků a příslušníků národnostních menšin došlo automaticky a pochopitelně k výrazným společenským změnám. Po Velké válce se změny dotkly i územního uspořádání metropole, vznikla tzv. Velká Praha.

Došlo na zvýšené nároky na volné plochy, které se mohly zastavět bloky nových domů, do Prahy se doslova valily spousty lidí za prací, za lepší obživou. A tak došlo i na přeslavné a historické území „Žižkovské republiky“. Mekka zdejších sportovců, včetně

trojice fotbalových hřišť Na Ohradě, byla vybrána pro křížení dopravních tepen (řeč je o křižovatce dnešních ulic Hartigovy a Jana Želivského) a domovní zástavbu. Viktorka v tom tehdy nebyla sama, v těsné blízkosti sousedící hřiště AFK Union stihl stejný osud.

Již na podzim 1926 se muselo hřiště z důvodu budování inženýrských sítí a navážky pro nově projektovanou ulici posunout o osm metrů směrem k Žižkovu. Veškeré snahy o zrušení, revokaci či změnu rozhodnutí magistrátního Stavebního úřadu byly nejen zoufalé, ale nejspíše předem marné a zbytečné. Tradiční klub, tolik spjatý s Žižkovem a specifickou

místní hrdostí si chtě nechtě pomalu balil svých pět švestek, zájem všestranného nárůstu významu hlavního města Československa převážil.

V listopadu 1927 padlo definitivní rozhodnutí – vystěhovat se! Ale nebylo kam. Náhradní řešení v podobě velkolepého a velkorysého stadionu ve Strašnicích nakonec zůstalo jenom na výkresech projektantů, červenobílí se nakonec museli smířit s daleko prostším řešením a hostovat, kde se dalo. I přes velký počet ochotných podporovatelů a skalních fanoušků částka přes dva miliony byla nedosažitelnou. Na starém působišti byly zbourány šatny, ochozy, oplocení, stavebnímu ruchu padla za oběť i tribuna a i když agonie „ohradních“ sportovišť ještě několik let trvala – na ligu to tu už nebylo, byť ještě roku 1936 zde Viktorka hrála divizi...

Jarní sezónu mužstvo odehrálo v azylu a podnájemu na hřišti Slavia na Letné. Rozhodnutí magistrátu znamenalo pro klub dlouhodobé oslabení a viktoriáni se již nikdy z této rány osudu plně nevzpamatovali. Titul jim však již nikdo vzít nemohl, byť byl získán s hořkou vzpomínkou na původní nedobytnou tvrz.

A prvenstvím v lize získali Žižkovští ještě jeden „bonus“, a to přímý postup do Středoevropského poháru. O druhou umístěnkou se turnajově utkali SK Slavia, AC Sparta, AFK Bohemians a Teplitzer FK 03. Německý tým jako jediný neprohrál se sešivanými – to vršovický nejlepší tým jarní ligy Teplické porazil 5:0, ale byly to jeho jediné kvalifikační body. STEP se nakonec hrál bez obhájce trofeje, protože rudí v klíčovém zápase podlehlí červenobílým rivalům 1:4 a do „Evropy“ se nekvalifikovali...

Text: Lubomír Král

NA TITULU SE PODÍLELI:

Václav Benda I. (6/1), Jaroslav Bílý (5/0), Adolf Klindera (1/0), Antonín Klicpera (12/1), Karel Meduna (12/11), František Stehlík (12/0), Vilém König (10/0), Jan Baier (9/3), Jan Dvořáček (7/4), Vojtěch Sýbal – Mikše I. (7/0), Václav Křížek (6/0), Karel Podrazil (6/5), Karel Steiner (6/3), Jan Štěpán – Matěj (6/4), Otto Novák (5/5), Jaroslav Srba (5/3), Karel Hromádka (4/3), Ladislav Matuš (4/0), Václav Vaník (4/0), Václav Holubec (2/0), Jiří Mareš I. (2/0), Matěj Sýbal – Mikše II. (1/0)

Trenér: Antonín Breburda

KONEČNÉ POŘADÍ:

1. SK Viktoria Žižkov	12	8	2	2	41:20	18
2. SK Slavia Praha	12	7	2	3	27:20	16
3. AC Sparta Praha	12	6	2	4	36:18	14
4. (Bohemians) AFK Vršovice	12	4	2	5	17:26	10
5. SK Kladno	12	4	1	7	24:39	9
6. SK Čechie Karlín	12	4	1	7	23:38	9
7. ČAFC Vinohrady	12	2	4	6	16:23	8

Antonín Puč, Josef Šoltys, Josef Kratochvíl, Franz Svoboda, Adolf Šimperský, Antonín Novák, Vilém König, Antonín Vodička, František Plánička, Ladislav Čulík, František Junek, Ladislav Ženíšek, Ladislav Šubrt.

1928/1929

Středočeská I. liga

Vytvořil se silný triumvirát

Žižkovská Viktoria, přestože citelně zasažena ztrátou původního hřiště, fotbalově ne-strádala, dokonce navzdory všem prognózám o ústupu ze slávy z předchozího ročníku, kdy dobyla mistrovský titul, zařadila se bok po boku vedle silnějších a populárnějších pražských „S“. Vytvořil se tak silný triumvirát, který ovládal hřiště ostatních ligových klubů, byť ne vždy a všude. Sparta na podzim doma věnovala bod karlínské Čechii, další nechala na Kladně, a dokonce oba ve Vršovicích – z boje o titul tak víceméně vypadla...

Pokud šlo o Středoevropský pohár, tak do toho rudí ani nezasáhli. Dva úspěšnější ligové týmy z předchozího ročníku vstoupily do bojů opět rovnou ve čtvrtfinále. Svoji pouť zde v srpnu rychle ukončila SK Slavia po zápasech s vídeňskou Admirou

(1:3 a 3:3), Viktoriáni se probíjeli přes jugoslávský Građanski HŠK Zagreb (2:3 a 6:1) do semifinále, kde narazili na vídeňský Rapid (4:3 a 2:3). O postupu do finále rozhodl třetí zápas, kde zelenobílý SK Rapid Wien znovu využil domácí prostředí a zvítězil 3:1.